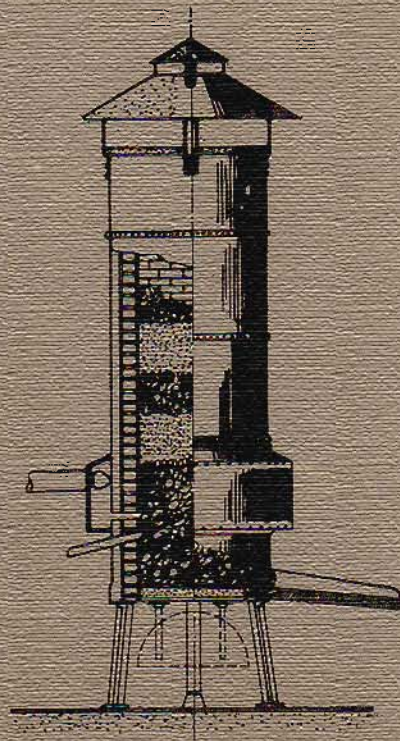

وزارت کار و امور اجتماعی

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای

دوب فلزات

از انتشارات

مرکز تربیت مربی و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای

نام کتاب : ذوب قطرات

نویسنده : عبد الرضا مهاجر ابروایی

ناشر : سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای

تیراژ : ۲۵۰۰ جلد

چاپ : چاپخانه کویر

چاپ دوم سال : ۱۳۶۳

بسمه تعالی

زیربنای اقتصادی هر جامعه صنایع سالم و مطمئنی است که در ایجاد آن، عوامل گوناگون در حالت دارند. برای پیشرفت و گسترش صنایع باید این عوامل را شناخت و کمبودها، نیازها و نواقص آنرا برطرف نمود. به نظر میرسد سه عامل نیروی انسانی، ماشین و مواد اولیه مهم ترین این عوامل بشمار می آیند و در مقایسه بایکدیگر نیروی انسانی ارزش و اعتبار بیشتری دارد، زیرا تهیه ماشین و مواد اولیه نیز نیازمند به نیروی انسانی ماهر است.

سازمان آموزش فنی و حرفه ای وظیفه خود میداند که برای تربیت نیروی انسانی ماهر، جوانان فاقد تخصص و کارگران شاغل را تا سطح مهارت قابل قبول از طریق آموزش در دوره های تخصصی کوتاه مدت تعلیم دهد.

برای تحقق بخشیدن این هدف، از امکانات مراکز آموزشی ثابت، مراکز کارآموزی سیار، مربیان سیار، تملیمات ضمن کار و روش ارتقاء مهارت از طریق مکاتبه استفاده میکند. از آنجاکه مربی، کتاب و تجهیزات آموزشی در سطح کارگران ماهر حد کافی فراهم نیست، سازمان آموزش فنی و حرفه ای جهت تعلیم مربی و تهیه کتابهای ساده و فنی و جامع برای هر یک از حرفه های صنایع اولویت خاصی قائل شده است. در کتاب لیف و تدوین کتاب، سعی بر این بوده است که در حد لزوم ساده نویسی رعایت شود. مطالب فنی با استفاده از تصاویر و نقشه های روشن طوری بیان شود که فراگیری آن برای کارگران و سایر افراد علاقمندان آسان باشد. سازمان آموزش فنی و حرفه ای در نظر دارد با انتشار کتاب های مصور آموزشی همگام با آماده سازی مربیان حرفه ای و آموزش کارآموزان و کارگران ماهر امکان فراگیری دانش فنی و حرفه آموزی را برای افراد شاغل در صنایع و سایر علاقمندان فراهم سازد.

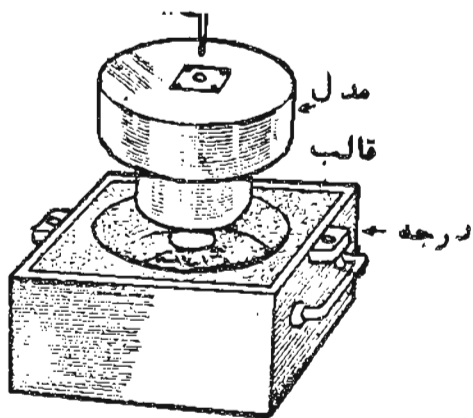
کتاب ذوب فلزات، که با همکاری آقای مهندس اجرا پروانگی در سازمان آموزش فنی و حرفه ای تهیه شده، گامی است در راه گسترش آموزش فنی و حرفه ای. باشد که سازمان آموزش فنی و حرفه ای در کتاب مین نیروی انسانی ماهر از طریق آموزش، توفیق یافته و در امر ایجاد صنایع سالم و مطمئن وظیفه خود را بخوبی ادا نماید.

صفحه	عنوان
۱	ذوب فلزات
۱	تعريف مدل
۱	تعريف رجه
۷	فريال
۸	ماشينهاي مخلوط كن
۹	ماشين قالبگيري
۱۰	كمپرسور
۱۰	وسايل بالابر
۱۳	لباس كار و طرز رفتار در رگاركاه
۱۴	بلند كردن و حمل بارها
۱۵	رفتار عمومي در رگاركاه
۱۷	پيشگيري از حوادث
۱۹	واحد اندازگيري طول، وزن و درجه حرارت
۲۲	فلزات و آلياژهاي معمول در ريختهگري
۳۰	سوختهها
۳۳	جدول نوع كوره و سوخت براي فلزات و آلياژها
۳۴	مواد نسوز براي كوره
۳۷	درجه حرارت فلز مذاب از روي رنگ
۳۸	وسايل حرارت سنج
۴۲	كورههاي ذوب
۴۳	كورههاي پوتهاي (بابوته ثابت)
۴۵	كورههاي اجاق بساز
۴۹	كورههاي گردان
۵۱	كورههاي الكتريكي
۵۲	كورههاي القائي بدون هسته مغناطيسي
۵۵	كورههاي القائي با هسته مغناطيسي
۵۶	كورههاي الكتريكي نوع قوسي
۵۶	كوره الكتريكي با قوس غير مستقيم
۵۹	كوره الكتريكي با قوس مستقيم

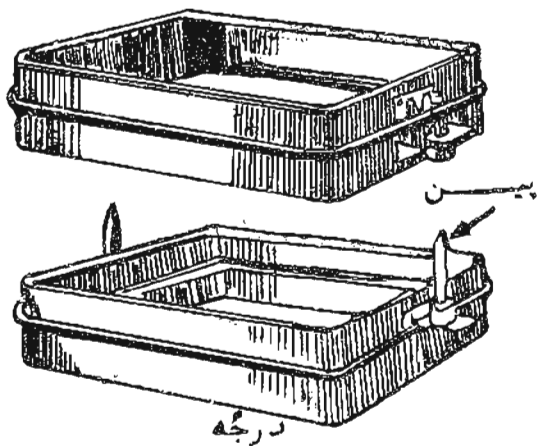
صفحه	عنوان
۶۰	کوره‌های الکتریکی نوع مقاومتی
۶۰	کوره الکتریکی مقاومتی غیرمستقیم
۶۱	کوره الکتریکی مقاومتی مستقیم
۶۲	مواد نسوزد رکوره‌های الکتریکی القاشی وقوس مستقیم
۶۵	مواد نسوزد ریخته‌گری فلزات غیرآهنی
۶۶	کوره کوبل
۶۹	مواد نسوزد رکوره کوبل اسیدی
۷۰	مواد نسوزد رکوره کوبل بسازی
۷۳	خالی کردن و تمیزکردن کوره
۷۳	نکاتی که در موقع کار با قلم باید رعایت شود
۷۵	تصفیه فلزات
۷۷	اصلاح ساختمان وخواص فلزات
۷۸	گرفتن بوته وقرار دادن آن داخل کعبه
۷۸	حمل فلز مذاب
۸۰	ریختن فلز مذاب در قالب
۸۱	روشهای آزمایش کارگاهی
۸۷	تعیین سختی بطریق برنیل
۸۹	" " " " ویکرز
۹۰	" " " " راکول
۹۳	آلیاژهای فلزات آهنی
۹۵	آلیاژهای فلزات غیرآهنی
۹۷	انجماد فلزات خالص
۹۷	زمان انجماد
۹۹	انقباض آلیاژها هنگام انجماد
۱۰۰	تغذیه‌کننده
۱۰۲	عطیيات حرارتی
۱۰۳	نرمالیزه کردن
۱۰۵	جدول مقایسه مال‌بیل کردن باروش مداوم وغیرمد اوم

ذوب فلزات:

ذوب فلزات عبارتست از ذوب (روان کردن) فلزات یا آلیاژهای آنها در کوره های مخصوص میباشد .
ریخته گری: ریخته گری عبارت از ریختن فلز مذاب در محفظه قالب برای شکل دادن بدان و تکمیل
قطعه ریخته شده میباشد .

تصريف مدل : برای ایجاد محفظه لازم در ماسه
از جسمی بنام مدل استفاده میشود . این جسم
شبهه قطعه ای است که باید ریخته شود . مدل را
از مواد مختلفی مانند چوب ، فلز ، موم ، گچ و پلاستیک
میسازند .

تصريف درجه : درجه برای نگهداری ماسه در
موقع قالبگیری بکار میرود و از چوب یا فلز ساخته
میشود . درجه ها غالباً از دو قسمت تشکیل شده که
بوسیله دو میله بنام پین بهم جفت میشود .
درجه های بزرگ دارای تیرک هایی است که از
ریزش ماسه جلوگیری میکند . مراحل مختلف ریخته گری
شامل قالبگیری ، ماهیچه سازی ، ذوب و ریختن
مواد مذاب در قالب و تکمیل قطعه ریخته شده
میباشد .

- ۱- قالبگیری : قالبگیری بمعنی قرار دادن مدل در درجه و برگردن جمعه درجه از ماسه و کامل
کردن قالبی است که محفظه لازم برای ریختن فلز مذاب را ایجاد میکند .
قالبگیری ممکن است بادست یا ماشین قالبگیری انجام شود . قالب بیشتر در ماسه گرفته میشود .

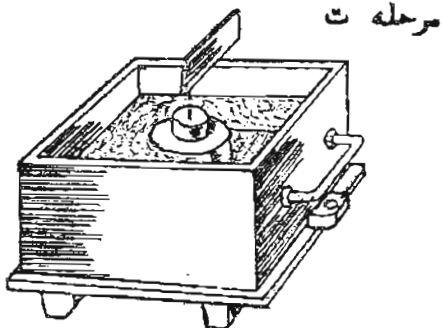
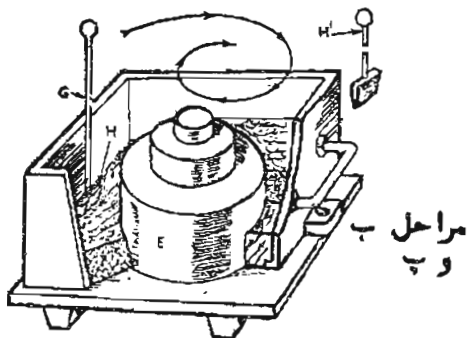
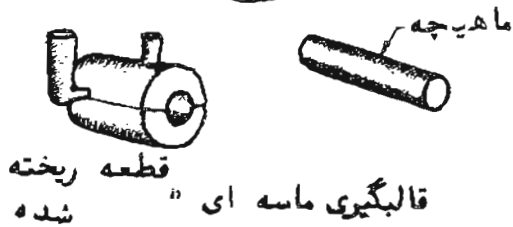
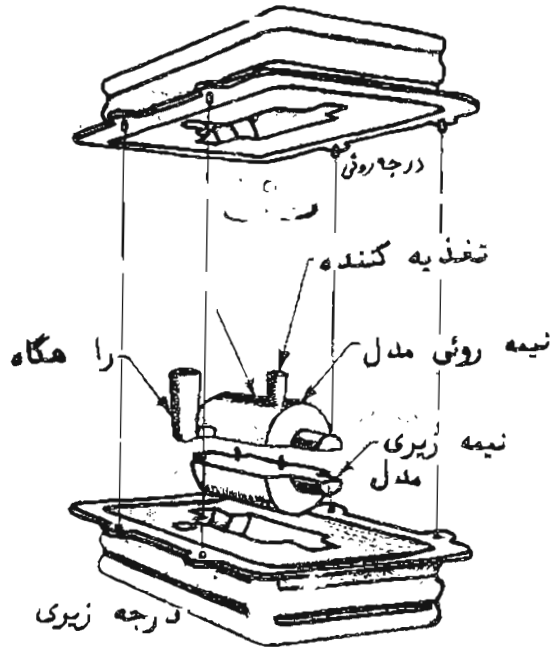
ماسه قالبگیری باید خواص معینی مثل شکل پذیری ، استحکام ، قابلیت نفوذ و مقاومت در برابر حرارت داشته باشد . برای این منظور موادی مانند چسب ، زغال و آب به ماسه اضافه میشود و پس

از مخلوط کردن این مواد با ماسه در ماشین مخلوط کن خواص لازم ایجاد میشود . برای قالب گیری

گیری بترتیب زیر عمل میکنند :

مراحل زیر اصول قالبگیری است و برای اکتساب قالبگیری های یکی میباشد :

الف: ابزار مورد نیاز مانند : بیل ، الك ، ماله ، فوتك كوبه ، ابزارهای دستی ، برس موئی ، قلم آب ، خط کش صاف کن ، سیخ هواکش میله و پیچ مدل - درآورد ، لوله راهگاه ، تخته زیر درجه و درجه را آماده میکنند .

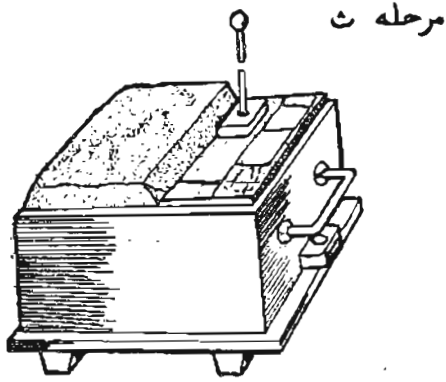

ب: مدل را روی تخته زیر درجه قرار میدهند مدلی که در شکل نشان داده شده است برای قالبگیری يك چرخ دنده توخالی است .

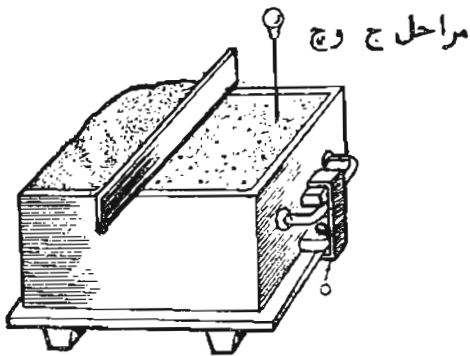
پ: درجه زیری را طوری روی تخته زیر درجه قرار میدهند که مادگی بین بطرف پائین باشد . بوسیله

پودر جدايش که داخل کیسه مخصوص است پوششی از پودر روی مدل ایجاد میکنند تا به هنگام

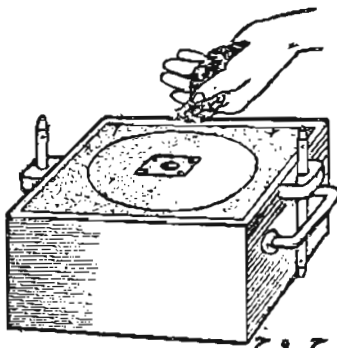
خارج کردن مدل ماسه به مدل نچسبد .

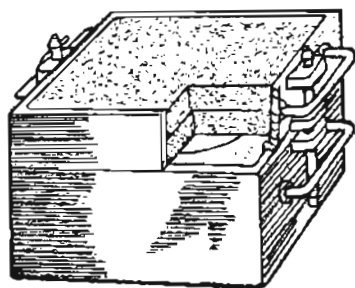
ت: د ورمدل مقداری ماسه الك شده میریزنسد.
 ه: رجه ماسه ریزتر باشد، سطح قطعه ریخته شده
 نیز صافتر خواهد بود. ماسه را با سرتیز کوبه میکنند
 بطوریکه بعد از ضربه نخورد.

ث: درجه را با ماسه پرمیکنند و با قسمت پهن کوبه
 آنرا میکنند.

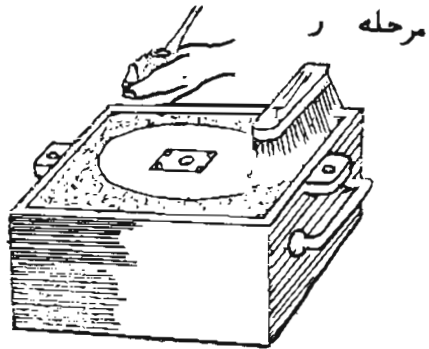

ج: بوسیله خط کش صاف کن سطح ماسه را هم
 سطح درجه میکنند تا در موقع برگرداندن درجه
 قالب ترك نخورد.
 چ: بوسیله سیخ هواکش سوراخهایی در قالب
 ایجاد میکنند تا گازهای موجود در قالب پس از ریختن
 فلز مذاب از آنها خارج شود. اینکار باید طوری
 انجام شود که بعد از آسیبی نرسد.

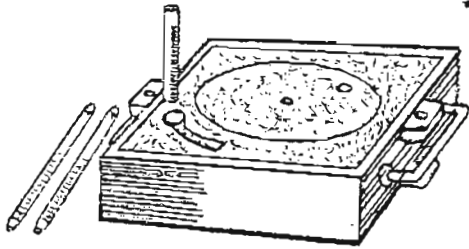

ح: سپس درجه را برمیگردانند بطوریکه تخته
 زیر درجه از درجه جدا نشود و قالب سالم بماند.
 خ: سطح جداش قالب را با مالیه صاف میکنند
 و با پودر جداش آنرا پوشش میدهند تا بهنگام
 قالبگیری ماسه د و درجه بهم نچسبد.

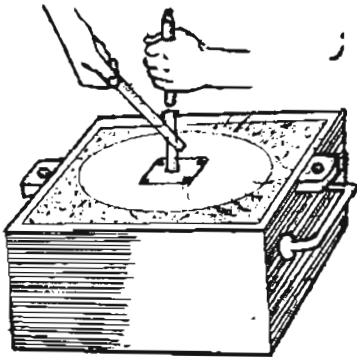
د: درجه روئی را بروی درجه زیری قرار میدهند سپس لوله راهگاه و لوله تغذیه را در محل مناسب

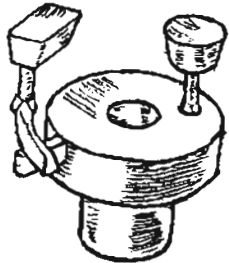
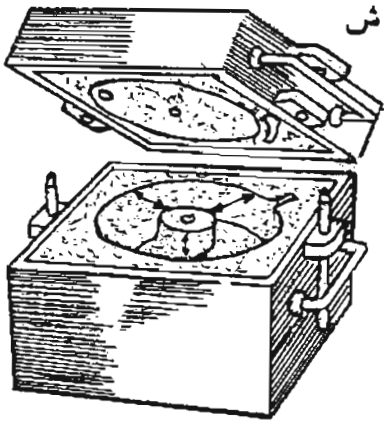
مرحله ر و ز

مرحله ز

مرحله ش

چرخ دنده توخالی قبل از تراشکاری

قرار میدهند. راهگاه راهی است که فلز مذاب را به داخل محفظه قالب هدایت میکند و تغذیه کننده يك منبع کمکی است که در برتر از قطعه ریخته شده سرد میشود و کسری فلز را هنگام سرد شدن فلز جبران میکند.

ن: درجه روئی را پراز ماسه میکنند و آنرا میگویند و سطح اضافی ماسه را بوسیله ضایع کن میتراشند.

ر: لوله راهگاه و تغذیه را از درجه روئی خارج و سپس درجه روئی را از روی درجه زیری بلند میکنند و در کنار درجه زیری قرار میدهند.

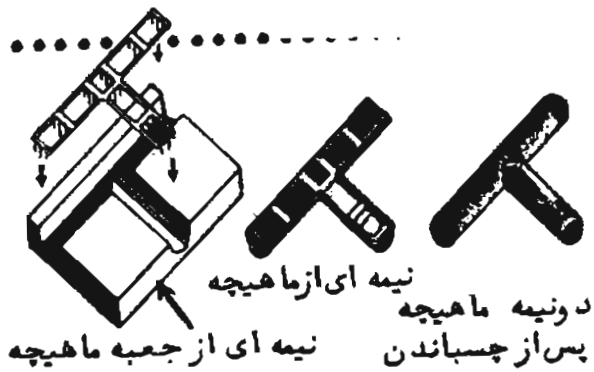
ز: بوسیله ابزار مدل لقی کن مدل را لقی میکنند و توسط مدل در آور مدل را از ماسه در میآورند.

برای اینکه ماسه نریزد، لبه های محل تماس مدل با ماسه را قبلاً بوسیله سیفون آب مرطوب میکنند.

ژ: راهگاه بوسیله شمارهایی که در ماسه ایجاد میکنند بعدل مربوط میشود. این شمارها کانالهای اصلی و فرعی نام دارد و از این راهها است که فلز مذاب به محفظه قالب راه پیدا میکند.

س: قالب را خشک میکنند و پوشش میدهند.

ش: ماهیچه ساخته شده را در قالب قرار میدهند

و درجه رارویهم جفت میکنند . برای اینکه دو

درجه در اثر فشار فلز مذاب و گازها از هم جدا

نشود میتوان از بست یا وزنه روی درجه استفاده

کرد
ص: اکسون قالب آماده برای ریختن فلز مذاب

است .

۲- ماهیچه سازی : ماهیچه قطعه ای است که -

برای ایجاد سوراخ یا محفظه ای در جسم ریخته-

شده بکار میرود . در قالبگیری چرخ دنده

توخالی که توضیح داده شد از ماهیچه استفاده -

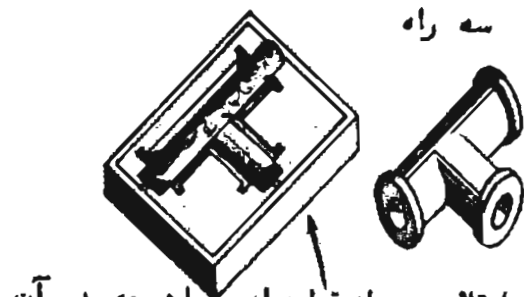
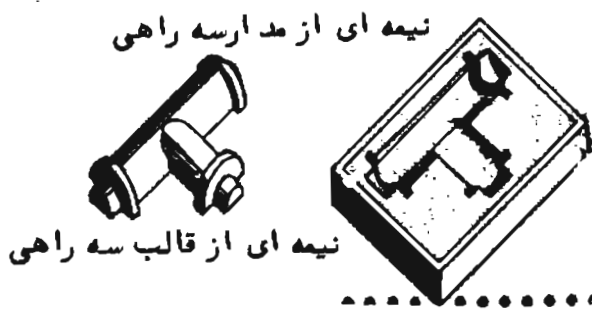
میشود .

مثال دیگری در شکل نشان داده شده است .

برای ریختن یک سه راه ، دو نیمه جعبه ماهیچه

را که قبلاً درست شده است با ماسه مخصوص -

ماهیچه سازی پرمیکنند و آنرا میکوبند . در صورت

لزوم ماسه را بوسیله مفتولهایی که قانجاق نامیده میشود تقویت میکنند . سپس ماهیچه را در گرمخانه

خشک میکنند و پس از تمیز کردن ، اندازه کردن و سوار کردن دو نیمه ماهیچه آنرا در قالب قرار

میدهند . پس از ریختن فلز مذاب در ماهیچه پر شده سه راه توخالی درست میشود .

۳- ذوب و ریختن مواد مذاب در قالب : فلز مورد نظر را در کوره های مخصوص ذوب میکنیم و توسط

وسایلی که توضیح داده خواهد شد در داخل قالب میریزیم . این قسمت ریخته گری مربوط به کارگر

ذوب است و قسمت عمده این کتاب نیز باین مبحث اختصاص داده شده است .

سنگ زدن با ماشین سنگ

پرداخت کردن با سمباده نواری

تمیز کردن با شن پاش

بریدن قسمت‌های زائد با قلم

بریدن قسمت‌های زائد با دستگاه برش اکسیژن

سنگ زدن با سنگ دستی

۴- تکمیل قطعه ریخته شده: پس از سرد شدن قطعه ریخته شده در قالب، آنرا از ماسه خارج میکنند. قسمت‌های اضافی مثل راهگاه و تغذیه را از قطعه کار جدا و آنرا تمیز و آماده ماشینکاری میکنند. مراحل تکمیل یک قطعه مختصراً در زیر توضیح داده شده است:

۱- بریدن راهگاه و قطعات زائد بوسیله اهر نواری.

۲- سنگ زدن قطعه و صاف کردن قسمت‌های زائد بوسیله ماشین سنگ.

۳- پرداخت کردن قطعه توسط سمباده نواری.

۴- تمیز کردن پوسته خارجی قطعه ریخته شده توسط شن پاش دستی یا ماشینهای مخصوصی که با پاشیدن ماسه یا ذرات فولادی قطعه را تمیز میکند.

۵- در بعضی از مواقع نمیتوان قطعات زائد را

بوسیله اهر بریدن یا اینحال آنها را با استفاده از قلم چکش یا قلم‌هاییکه توسط فشار هوا کار میکنند، میبرند.

۶- بعضی مواقع قطعات زائد که دارای مقطع

بزرگ هستند (مانند سر تغذیه‌ها) را نمیتوان با اهر بریدن، در اینحال از دستگاه برش اکسیژن استفاده میکنند.

۷- برای سنگ زدن قطعات بزرگ میتوان از سنگ دستی استفاده کرد .

بعضی از وسایلی که در کارگاههای ریخته گری بکار میرود :

غریبال - غریبالهای انواع مختلف ساخته میشود که ممکن است دستی یا برقی باشد . طرز عمل

کلیه غریبالهایی است . ماسه را در محفظه غریبال می ریزند و با حرکت دادن غریبال ماسه از سوراخها

غریبال خارج میشود و ذرات درشت در غریبال باقی

میانند .

غریبال دستی :

از این غریبال برای ریخته گریهای ساده استفاده

میکنند که شرح آن در بالا داده شده است .

غریبالهای برقی :

غریبالهای برقی انواع مختلف دارد . یک نوع آن -

غریبال آویزان میباشد که به جرثقیل سقفی آنرا

آویزان میکنند : در قسمت وسط غریبال یک بازو

یک وزنه خارج از مرکز قرار دارد که این بازو توسط الکتروموتور به گردش در میآید و باعث ایجاد لرزه در

غریبال میشود و ماسه غریبال میگذرد .

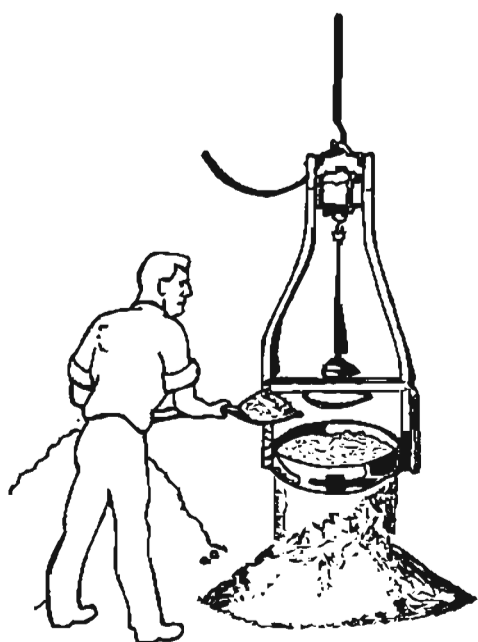
غریبال زمینی :

این غریبال روی چهار میله که قابل حرکت میباشد قرار گرفته است با حرکت الکتروموتور این غریبال

لرزش ایجاد میشود . برای آسان شدن کار بین این میله ها و غریبال فنرهایی قرار گرفته است بطور

کلی روش کار غریبالهای زمینی و الکتریکی یکی است . نوعی از این غریبالها دارای چهار چرخ

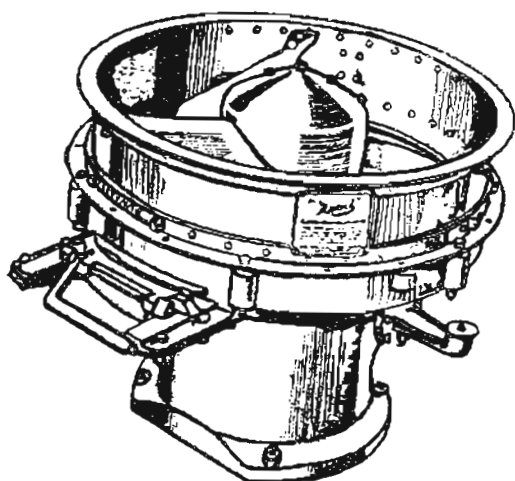
میباشد که میتوان از آن برای کار در قسمتهای مختلف ریخته گری استفاده کرد .

غریبال برقی

ماشینهای مخلوط کن :

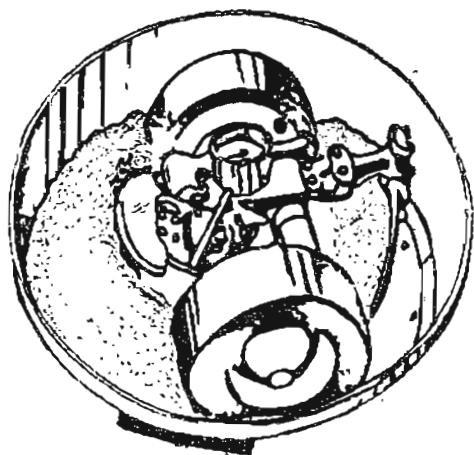
برای اینکه مواد ماسه قالبگیری خوب باهم مخلوط شوند آنرا در ماشین مخلوط کن میریزند . ماسه ها توسط ماشین مخلوط میشود و ماسه یکنواخت و مناسب بدست میآید . این ماشینها با ظرفیتهای مختلف ساخته میشود و انواع مختلفی دارد که بعضی از آنها نسبتاً ساده است و برخی برای تولید زیاد و کارسری بکار میرود .

مخلوط کن ساده

مخلوط کن ساده :

این دستگاه از یک پره شکل و یک استوانه تشکیل شده است . پره در داخل استوانه بوسیله الکتروموتور و یک سری چرخ دنده به حرکت در میآید و ماسه را مخلوط میکند . استوانه دارای دری است که پس از آماده شدن ماسه آنرا باز میکنند و حرکت پره ماسه را از ماشین خارج میکند .

مخلوط کن غلطکی (آسیاب)

مخلوط کن غلطکی (آسیاب) :

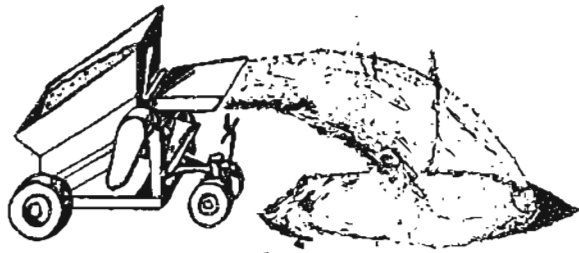
این ماشین از یک محفظه استوانه ای شکل تشکیل شده است داخل آن در غلطک حول محور خود بطور عمودی و آزاد میگردد و محور این در غلطک نیز بطور افقی حول محور وسط خود میگردد . با این محوری پره برای جمع کردن و هدایت ماسه هانیز

گردش میکند . در قسمت پائین محفظه در ریچه ای است که پس از آماده شدن ماسه آنرا باز میکنند و گردش محور پره ماسه ها را بخارج میرانند . در کارهای سری که احتیاج به ماسه زیاد میباشد ماسه توسط نوار نقاله به مخلوط کن مخصوص وارد میشود و بطور خود کار مقداری آب و چسب و ذغال به آن

اضافه میشود . پس از اینکه در زمان معین ماسه مخلوط شد توسط نوارنقاله به کارگاه و ماشینهای درجه گیری منتقل میشود .

ماشین جداکننده :

ماشین جداکننده از یک صفحه دوار که با سرعت زیاد در حال دوران است تشکیل میشود و ماسه بوسیله نوارنقاله کوتاهی بر روی صفحه دوار ریخته و در اثر سرعت این صفحه ماسه به بیرون پرتاب میشود و قطعات فلزی و قطعات درشت از قسمت دیگر صفحه فلزی خارج میگردد . در کارخانهجات با تولید زیاد ، ماسه هایی که از درجه ها خالی میشود از زیرالک خود کار ثابت بر روی نوارنقاله ریخته

ماشین جداکننده

شده و در سرراه این نوار ستگاه مغناطیسی نصب شده که ذرات چدن و آهنی را از ماسه جدا کرده و سپس ماسه به دستگاه مخلوط کن برمیگردد .

ماشین قالبگیری :

برای ساختن قالبهای ماسه ای بطور سری و تعداد زیاد از ماشین قالب گیری استفاده میکنند .

کار با ماشین باعث وقت زیاد تر و محصول بیشتر میشود . این ماشین ممکن است بوسیله دست

یا بوسیله فشار هوا کار کنند .

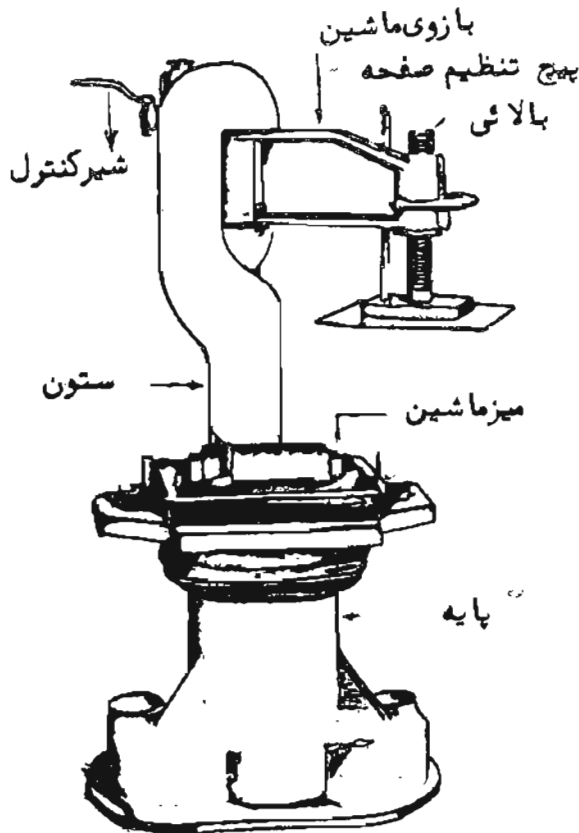
قسمتهای مختلف ماشین قالبگیری :

۱- پایه : قسمتی است که تمام ماشین روی آن -

قرار دارد و بیستون بالا برنده میزد میان آن بالا

و یا این میروند .

۲- میز ماشین : قسمتی است که صفحه مدل

ماشین قالبگیری (نوع فشاری با هوای فشرده)

روی آن بسته میشود .

۳- بازی ماشین : در قسمت بالای ماشین قرار گرفته که به صفحه بالای متصل است بوسیله حرکت این بازو - صفحه روی درجه قرار میگیرد و با بالا آمدن میز ماشین ماسه درجه بین میز ماشین و صفحه بالای پرس شده و ماسه داخل درجه کوپید و محکم میشود .

۴- پیچ تنظیم صفحه بالای : با تنظیم این پیچ میتوان از درجه‌هایی به ارتفاع مختلف استفاده کرد .

۵- شیر کنترل : بوسیله این شیر جریان هوا وارد دستگاه میشود .

کمپرسور :

کمپرسور دستگاهی است که هوای فشرده ایجاد میکند . از هوای فشرده برای کارهایی که با کوبه بادی ، سنگ سبزه ، مته ، قلم و جرثقیل بادی و غیره انجام میشود استفاده میکنند .

وسایل بالای سر :

برای بلند کردن قطعات سنگین ، قالبهای بزرگ و حمل بار از جرثقیل استفاده میکنند . معمولاً در نوع جرثقیل در ریخته گری بکار میرود نوع اول الکتریکی و دیگر مکانیکی زنجیری است .

سرعت بالای سر :

سرعت بالا برهاد رکارگاه ریخته گری بایستی بسیار کم باشد تا در موقع بلند کردن قالب یا حمل بوتسه و ریختن فلز مذاب اشکال و خطری پیش نیاید .

طرز بلند کردن قالب :

برای بلند کردن قالب ابتدا باید در چهار طرف قالب چهار عدد قالب نصب کنید . به این قلابها چهار تکه سیم بکسل به طول مساوی که یک سر آنها به قلاب جرثقیل وصل است نصب کنید . سپس بایک حرکت آهسته و یکنواخت قالب را بلند کنید . وقت شود که چهار طرف قالب یکنواخت و در یک لحظه بالای بیاید کوچکترین لرزش باعث خرابی قالب میشود .

برای قالبهایی که باید برگردانیده شوند ، پس از نصب در میله در محور قالب بلند کردن آن ، درجه را حول محور میچرخانند .

ماشینهای تخلیه کننده در رجه این ماشینها، را در حرکت لرزشی ماسه اطراف کارهای بزرگ را جدا میکنند .

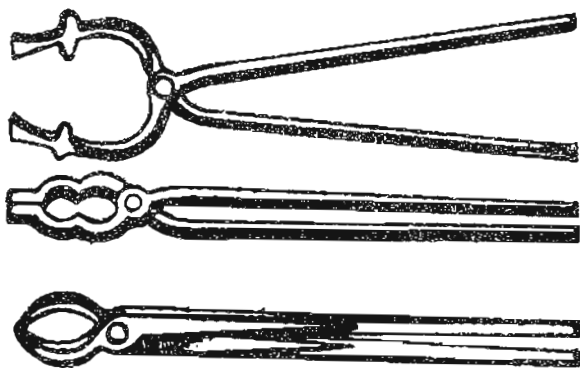
کفگیر یا رویه گیر:

کفگیر یا رویه گیر

کفگیر از صفحه سوراخ دار شبیه به آبهکش و یک دسته فولاد تشکیل میشود و برای گرفتن سرباره و رویه فلزات مذاب داخل بوته بکار میرود .

انبر:

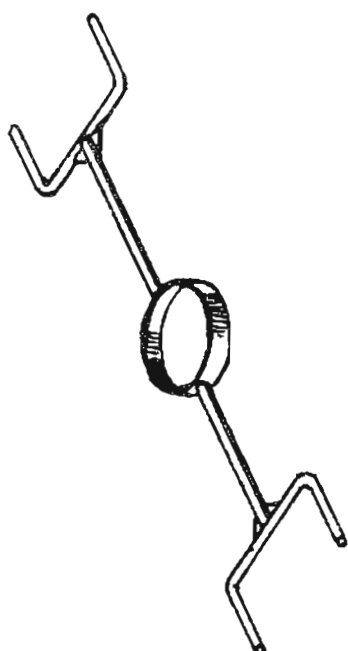

انبر

انبر از دو دستگیره بلند و دو فك که بهم لولا شده اند تشکیل میشود شكل فك انبرها متفاوت است . موارد استعمال انبر شرح زیر است :

از انبر بوته گیر برای گرفتن بوته و خارج کردن آن از کوره و از انبر ذغال برای برداشتن ذغال كك اطراف بوته و از انبر ظرفگیر برای برداشتن قطعات ریختگی از داخل ماسه استفاده میشود .

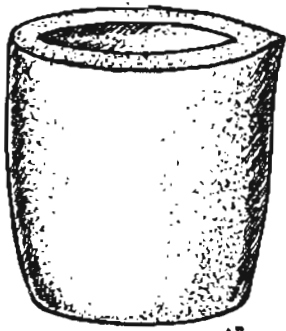
کمچه و ونفره:

کمچه و ونفره

کمچه و ونفره از حلقه فولادی با دو میله بلند تشکیل شده است . یکطرف میله ها به حلقه وصل شده و طرف دیگر آنها به دو دسته کوتاه مطابق شکل متصل شده است . ابتدا بوته پراز فلز مذاب را با انبر بوته گیر بلند کرده و داخل کمچه قرار میدهند . سپس ونفره آنرا تا پای قالب حمل میکنند و بار را داخل قالب میریزند .

وسایلی که برای حمل و ریختن
فلز مذاب در قالب بکار می‌رود :

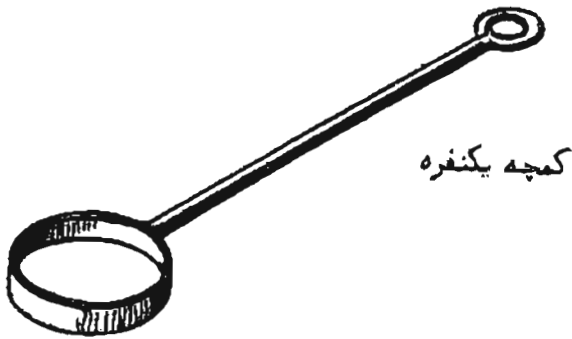
بوته

بوته :

بوته ظرفی است از گرافیت که به اندازه های
استاندارد بفروش می‌رسد . گنجایش وزنی آن بستگی
به نوع فلز ذوب شدنی دارد . مثلاً برای برنز باید
نمره بوته را ضربدر ۱۰ کنیم تا وزن فلز را که می‌توانیم
در آن بوته ذوب کنیم بدست آید . از بوته برای
ذوب فلزات در رکوره بوته ای و حمل مذاب استفاده
میشود .

کمچه یکنفره :

کمچه یکنفره شامل میه فولادی بلندی است که
یکطرف آن دستگیره و طرف دیگرش حلقه قرار دارد .
قطر حلقه به اندازه ای است که فقط بوته های فولادی

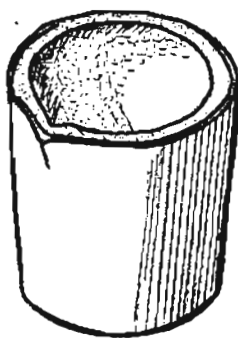
کمچه یکنفره

کوچک (چمچه) را می‌توان در آن قرار داد تا یک
کارگر بتواند بوته پراز فلز مذاب را براحتی تا پای قالب
حمل کند .

چمچه :

جنس چمچه از فولاد یا چدن است که داخل آن بسا
ماده نسوز مثل ماسه و خاک نسوز پوشش شده است .

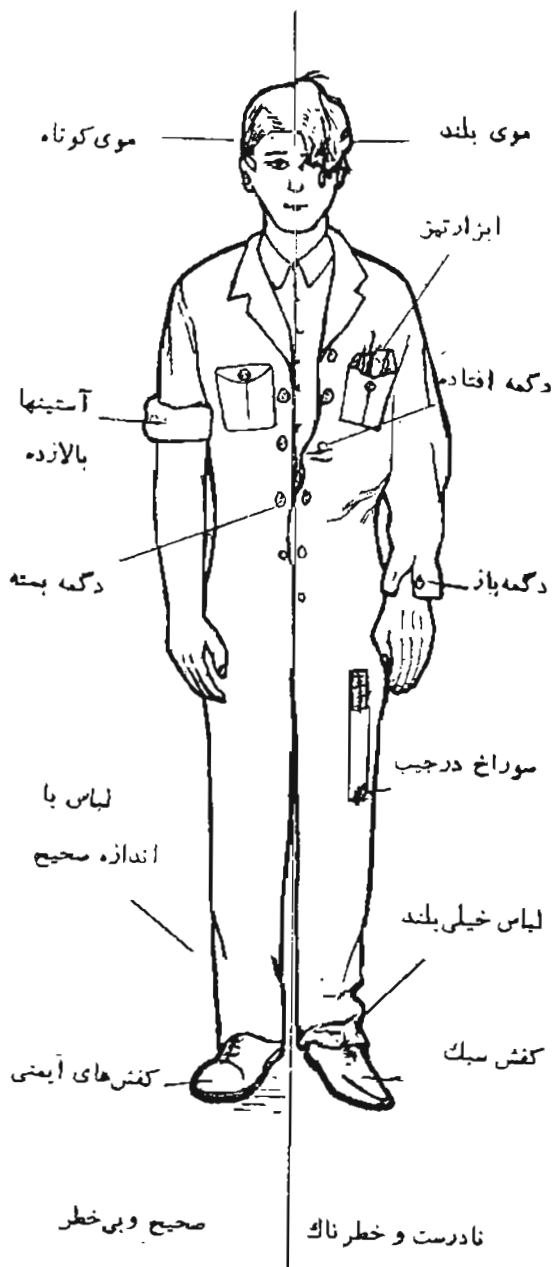
چمچه به اندازه و شکلهای مختلف ساخته شده و از
آن برای حمل فلز مذاب و ریختن آن در قالب استفاده -

چمچه

میشود .

لباس کار و طرز رفتار در کارگاه :

لباس کار : مناسب ترین لباس کار ، لباس يك تکه است که هیچ پارگی نداشته باشد . چون پارگی های لباس به قطعات متحرك ماشین ها گیر میکنند ، دگمه های لباس نباید شل باشد . از کراوات و شال گردن نباید استفاده کرد . هنگام کار کردن نباید ماشینهایی که بعضی از اجزایشان میچرخد باید آستینها را تا بالای آرنج بالا زد و اگر حفاظت پوست ضروری باشد باید سرد ست لباس کار دگمه داشته باشد و دگمه آن بسته شود . انگشت و ساعت نباید همراه داشته زیرا ممکن است ایجاد خطر نماید . کفش یا چکمه ایمنی باید به پا کرد . لباس کار ناقص و عدم رعایت دستورهای ایمنی مربوط به کاری که انجام میدهند ممکن است بشما آسیب

برساند . برای حفاظت چشم باید از عینکهای ایمنی استفاده کرد . موی باید کوتاه نگاه داشت زیرا کلاه کپی بسر گذاشت . برای حفاظت پوست در برابر اثرات شیمیایی قبل از شروع به کار باید کرمهای حفاظت بدست ها مالید .

حفاظت در مقابل ابزار:

در موقع حمل ابزارهای تیز و برنده نوک آنها را سمت پایین نگه دارید و اگر ممکن باشد لبه برنده آنها را با کلاهک محافظ بپوشانید.

ابزارهای نشانه گذاری و اندازگیری مانند پرگار و سوزن خط کش را در جیب لباس کار نگذارید. هرگز از ابزار فرسوده و معیوب استفاده نکنید.

برای بلند کردن از

زانو استفاده کنید.

پشت را راست نگه دارید

بلند کردن و حمل بارها:

بلند کردن اشیاء خیلی سنگین ممکن است بشعاصد مه برساند. موقع بلند کردن این اشیاء از کارگران دیگر کمک بگیرید.

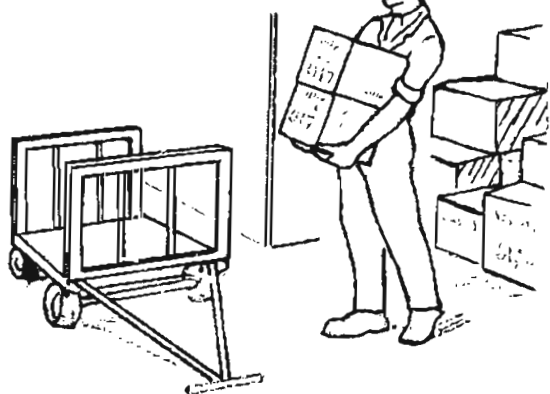
هر جا ممکن باشد از بالا برها استفاده کنید.

بالا برها را قبل از استفاده از آنها بازرسی کنید. طبق مقررات ایمنی باید بالا برها را بطور منظم بازرسی کرد. در موقع بلند کردن بار از عضلات پا و ران خود استفاده کنید. پاها را کمی دراز هم نگه دارید تا تعادل کامل داشته باشید. زانوها را خم کنید. پشت را راست نگه دارید و چانه را پایین بگیرید.

بار را محکم با دست ها بگیرید و با راست کردن پاها آنها را بالا ببرید.

در موقع بلند کردن بار مواظب لبه های تیز و سطوح لغزان باشید. بار را باید طوری با دست نگه دارید که جلوی دید شما را نگیرد.

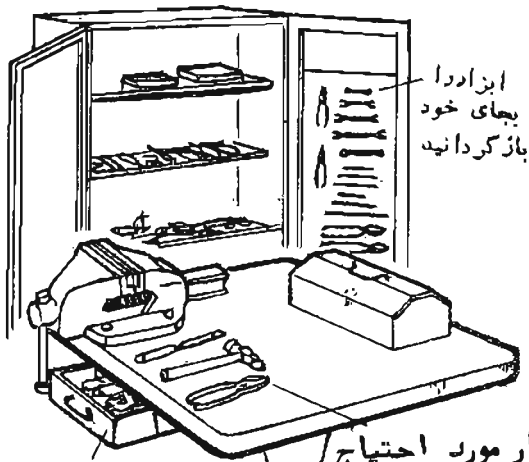
وزنه جلوی دید را نگیرد

رفتار عمومی در کارگاه :

- با دقت و احتیاط راه بروید . هرگز در کارگاه راه نروید .
- راهروها را باز و تمیز نگه دارید .
- هرگز بدون اجازه ماشینها را بکار نیاورد و آنها را آزمایش نکنید .
- هیچوقت از زیر بارهای آویخته عبور نکنید .
- شوخی با دست خطر جدی دارد و ممکن است باعث مرگ شود . این نوع شوخی ها بکلی ممنوع است .

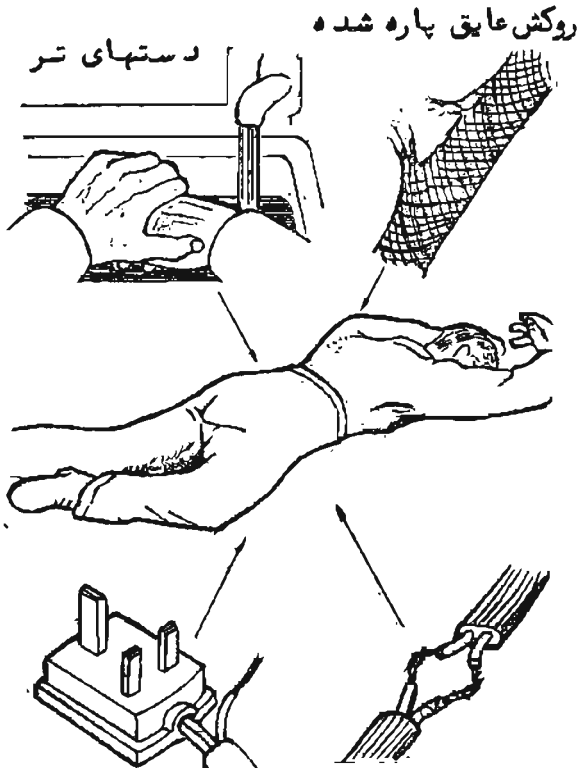
نظم و ترتیب :

ابزار مورد احتیاج را بیرون بیاورید | کشورهای عزیز نگاهدارید

میز کار باید همیشه تمیز و مرتب نگهداشته شود .
فقط ابزارهایی که برای انجام کار مورد نیاز است باید روی میز چیده شود . هر ابزار باید جای مخصوص داشته باشد . کف کارگاه را باید تمیز نگه داشت .
آشغالها را در رزباله‌دانی بریزید . روغن ریخته‌پز کف کارگاه را فوراً پاک کنید .

بسیرق :

پریز وصل نشده | نکته های خطرناک برق

از وسایل برقی معیوب استفاده نکنید . اگر عیبی در وسیله برقی پیدا شد فوراً گزارش دهید .
هرگز با دست تر یا وسایل برقی دست نزنید .
سیمهای برق که عایق آن پاره شده خطرناک است . فوراً گزارش دهید . عمل اتصالهای برقی همیشه باید بوسیله کارگران متخصص برق انجام گیرد .

حفاظت :

ابزارهای دستی که با نیروی برق کار میکنند باید دارای اتصال زمینی باشد .

اگر سیم اتصال زمین خوب وصل نشد ، ممکن است سیم برق باید نه ابزار اتصال بندی کند و باعث

برق گرفتگی شود . اگر درباره اتصال زمین ابزارهای برقی شك داشتید با سرپرست خود مشورت کنید .

هرگز ابزار برقی را به پریزهای روشنایی وصل نکنید ، زیرا این پریزها سیم اتصال زمین ندارند .

ابزارهای برقکاری باید عایق مناسبی داشته باشند .

معیوب بودن کابل اتصال ابزار برقی به پریز ممکن است سازه‌ای ایجاد نماید .

هوای فشرده :

هوای فشرده قدرت " زیادی " دارد و استفاده نادرست آن ممکن است بسیار خطرناک باشد .

اگر هوای فشرده برای تمیز کردن یا خشک کردن مصرف میشود ، از عینک ایمنی و دستکش باید استفاده کنید و لوله هوارا به سمت سطوح نگیرید .

هوای فشرده میتواند ذرات خاک و براده را داخل

پوست بدن کند . هرگز لوله هوای فشرده را روی

پوست بدن یا لباس دیگران نگیرید .

پیشگیری از حواض :

در زیربستر پیشگیری از حواض شیکه ممکن است در

کارگاههای ریخته‌گری اتفاق بیافتد اشاره میشود .

اتفاقات ممکن است ناشی از یکی از بی احتیاطیهای

زیرباشد :

۱- روش نامناسب حمل مواد - حمل ناصحیح مواد ، حوادث ناگواری نظیر جراحات و له شده گئی و یا حتی قطع اعضا دست و پا را سبب میشود . برای پیشگیری از بسیاری از حواضی که در هنگام حمل فلزات قراضه ، شمش و مواد مذاب اتفاق میافتند باید از وسایلی نظیر دستکش ، کفش کمر بند و عینک مخصوص حفاظت که بهمین منظور تهیه شده اند حتما استفاده کرد .

۲- عدم دقت در هنگام تهیه ماسه - گاهی اوقات ممکن است بمنظور نمونه برداری از ماسه و سنجش آن

بدون توجه به گردش آسیاب مخلوط کن ماسه کارگردست خود را بداخل آسیاب فرورود . برای پیشگیری از وقوع چنین حادثه‌ای باید اقدامات حفاظتی کامل در اطراف دستگاه‌های در حال گردش نظیر سپرهای حفاظتی بعمل بیاید .

۳- بی احتیاطی در هنگام قالبگیری و ماهیچه سازی ناگوارترین حوادثی که در این مورد معمولاً در اثر بی احتیاطی اتفاق می‌افتند عبارتند از سقوط درجه ها و جمبه های ماهیچه روی پای کارگر، له شدن و یا زخمی شدن انگشتان دست بین درجه های بالائی و پائینی ، پا گذاشتن روی میخ و یا قطعات فلزی تیز درون ماسه و بالاخره بریده شدن دست‌ها بطرق مختلف . آندسته از کارگاه‌های ریخته‌گری که جهت قالبگیری از ماشینهای اتوماتیک استفاده مینمایند از نظر وقوع حوادث فوق‌المنتهی تر میباشند ولی نباید فراموش کرد که در هر حال باید از اقدامات دقیق حفاظتی در مورد ماشینهای مزبور نیز استفاده کرد . کوره‌های مخصوص خشک کردن قالب ها و ماهیچه ها غالباً منابع مستعدی برای ایجاد گازهای مضر میباشند و همین امر سبب بوجود آوردن فضای آلوده در کارگاه میشود . روشهای متعددی در برای پیشگیری از آلوده شدن محیط نظیر کار گذاشتن هوت ، هواکش و نصب درهای مجهز به وسایل ایمنی برای کوره بکار برده میشوند .

۴- بی احتیاطی در هنگام ذوب - در اثر کوچکترین بی احتیاطی در هنگام ذوب توسط انواع کوره ها خطرات زیادی در پیش خواهد بود . روش نادرست بار کردن مواد بداخل کوره علت و عامل اساسی صدماتی است که به دست‌ها و پاها وارد میشوند . استفاده از وسایل مکانیکی بار کردن کوره هانه تنها روش مناسبی برای پیشگیری از اینگونه حوادث میباشد بلکه تا حد زیادی از نظر اقتصادی مقرون بصرفه است . امروزه پیشرفت قابل توجهی در پیشگیری از چنین حوادثی با استفاده از دریچه های اطمینان و سپرهای ایمنی در محل خروج مواد مذاب و نیز سرباره صورت گرفته است .

۵- بی احتیاطی در هنگام پاك کردن و پرداخت نمودن قطعات ریخته‌گری- گرد و غبار حاصله از عمل پاك کردن قطعه کار از ماسه همیشه یکی از عوامل ایجاد ناراحتی های مختلف برای کارگران بوده است .

لذا پاشیدن آب و مرطوب نگاهد داشتن محیط کار پیشگیری مناسبی جهت امر ای مختلف ناشی از سیلیس موجود در ماسه بشمار میرود. در عملیات پرداخت کردن قطعه کاروازمین بردن زوایا و لبه های تیز آنها که طی آن قطعات درون گرد و نه ای ریخته میشوند و مدتی روی هم عمل ضربه و ساییش را انجام میدهند همیشه مقدار زیادی گرد و غبار در حال کارگران ایجاد میشود. در چنین مواردی يك هواکش مناسب راه حل بسیار مناسبی برای پیشگیری از ایجاد گرد و غبار در محیط کارگاه میشود. بطور کلی در هنگام سنگ زدن نهائی قطعات ماشین ها با سنگ دستی و یااره کردن قسمت های زائسد باید نهایت دقت بعمل آید.

واحد اندازه گیری طول، وزن و درجه حرارت:

۱- واحد اندازه گیری طول:

برای اندازه گیری طول دو سیستم وجود دارد:

سیستم متری و سیستم اینچی.

متر تهیه ای

الف: سیستم متری - "متر" واحد اندازه گیری

طول است. اجزاء متر فواصلی است که طول آنها به نسبت های مشخص نظیر $\frac{1}{10}$ و $\frac{1}{100}$ کوچکتر از متر باشد و عبارتند از:

دسیمتر برابر $\frac{1}{10}$ متر - سانتیمتر برابر $\frac{1}{100}$ متر و میلیمتر برابر $\frac{1}{1000}$ متر.

اضعاف متر فواصلی است که طول آنها با ضریب مشخصی مانند ۱۰، ۱۰۰ و بزرگتر از متر باشد. متداولترین اضعاف متر، کیلومتر است که برابر ۱۰۰۰ متر میباشد.

سیستم اینچی

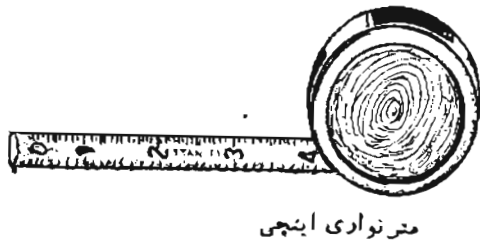
واحد اندازه گیری طول در بعضی کشورهای یار است - یارد به اجزاء زیر تقسیم میشود:

فوت یا پا که برابر $\frac{1}{3}$ یارد و اینچ که برابر $\frac{1}{36}$ یارد است. برای اندازه گیری طول های کوچک از اجزاء

اینچ یعنی $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{8}$ و $\frac{1}{16}$ و $\frac{1}{32}$ و $\frac{1}{64}$ و $\frac{1}{128}$ استفاده میشود.

تبدیل واحد های اینچی و متری بیکدیگر: از مقایسه واحد های اینچی و میلیمتری معلوم

میشود که هر اینچ $\frac{25}{4}$ میلیمتر است. پس برای تبدیل اینچ به میلیمتر باید اندازه‌های را که با اینچ مشخص شده در عدد $\frac{25}{4}$ ضرب کرد و برای تبدیل میلیمتر به اینچ باید اندازه‌های را که با میلیمتر مشخص شده بعد از $\frac{25}{4}$ تقسیم نمود و برای تبدیل واحد‌ها میتوان از جدول اول - مخصوص آن استفاده کرد .

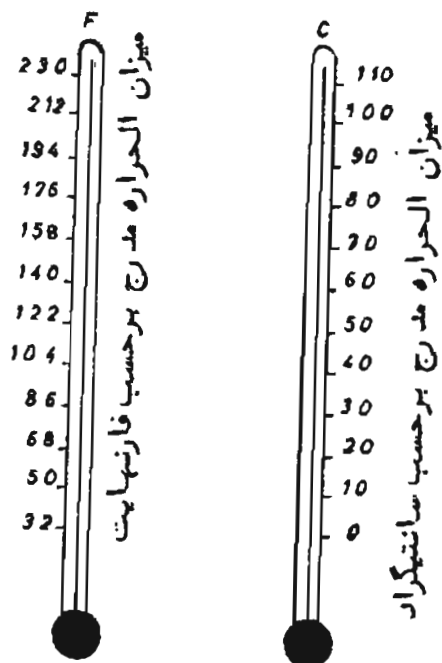
۲- واحد اندازه‌گیری وزن :

واحد اندازه‌گیری وزن در سیستم متری "گرم" میباشد که عبارتست از وزن یک سانتیمتر مکعب آب در 4 درجه سانتیگراد حرارت. اجزای گرم عبارتست از دسی گرم برابر $\frac{1}{10}$ گرم ، سانتی گرم برابر $\frac{1}{100}$ گرم و میلی گرم برابر $\frac{1}{1000}$ گرم . معمولترین اضعاف گرم عبارتست از تن برابر 1000 کیلوگرم یا یک میلیون گرم و یک کیلوگرم برابر 1000 گرم

۳- واحد اندازه‌گیری درجه حرارت :

واحد اندازه‌گیری درجه حرارت در سیستم متری سانتیگراد است. برای مد رج کردن یک میزان الحرارة آنرا

در مخلوط آب یخ فرو برد و وسط جیوه را بعد از صفر مشخص میکنند . سپس آنرا در آب جوش نهاد و وسط جیوه را بعد از 100 علامت گذاری میکنند . این فاصله را بعد قسمت مساوی تقسیم کرد و هر قسمت را یک درجه سانتیگراد مینامند . یک واحد متد اول در یگری بنام فارنهایت وجود دارد که بجای صفر سانتیگراد عدد 32 و بجای 100 عدد 212 را گذاشته و این فاصله را به 180 قسمت مساوی تقسیم کرده که هر قسمت آنرا یک فارنهایت مینامند . درجه حرارت در هر یک از سیستمهای فوق مطابق رابطه زیر قابل تبدیل به

سیستم دیگر میباشد :

$$\frac{۳۲ - (\text{درجه حرارت برحسب فارنهایت})}{۱۸۰} = \frac{(\text{درجه حرارت برحسب سانتیگراد})}{۱۰۰}$$

بعلاوه جد اولی برای تبدیل واحدهای فوق وجود دارد که بوسیله آنها میتوان براحتی واحدی را به واحد دیگر تبدیل کرد .

فلزات و آلیاژهای معمول در ریخته‌گری :

فلزات بطور کلی بدو دسته تقسیم میشوند : آهنی و غیر آهنی یا رنگین . فلزات آهنی شامل آهن و آلیاژهای آن (مانند چدن و انواع فولاد) میشوند . از فلزات غیر آهنی میتوان مس ، روی ، برنج ، برنز ، آلومینیوم ، سرب ، نیکل و قلع نام برد . فلزات و آلیاژهای معمول در ریخته‌گری در این مبحث توضیح داده شده است .

چدن :

چدن از مهمترین مواد مورد استفاده در صنعت میباشد . بدنه ماشینهای ابزار ، سیلندرها ، دنده‌ها ، رینگ پمپستونها و بسیاری از قطعات دیگر از چدن ساخته میشود . چدن خانواده ای از آلیاژهای آهن است که از نظر خواص شیمیایی و فیزیکی اختلاف زیادی با هم دارد . چدنهای رحدود ۴ - ۸٪ درصد کربن ، ۰٫۳ - ۰٫۷۵٪ درصد سیلیسیم (، حدود ۱/۵ - ۳٪ درصد منگنز و مقدار جزئی از سایر عناصر مانند فسفر و گوگرد دارد .

بعضی از خواصی که سبب کاربرد وسیع چدن در صنایع میگردد عبارتست از قابلیت ریخته‌گری مطلوب ، خواص مکانیکی مناسب و خاصیت ماشینکاری خوب . چدن خاصیت چکش کاری ندارد یعنی در حالت عادی شکننده است . چدنهای بر حسب ساختمان داخلی خود بانواع زیر تقسیم میشود :

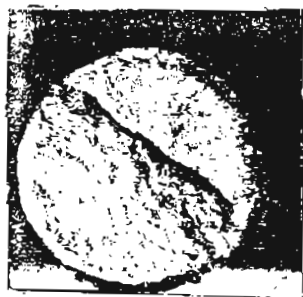
چدن خاکستری : این نوع چدن شکننده بوده ولی قابلیت تراشکاری دارد . کربن موجود در چدن در هنگام انجماد بصورت رشته‌های گرانیت آزاد شده در سطح مقطع موجود می‌آید . مقطع این چدن خاکستری است .

چدن سفید : این چدن شکننده تر و سختتر از چدن خاکستری میباشد . در این نوع چدن تمام کربن موجود در آن پس از انجماد بحالت ترکیب با آهن درآمده و بدین جهت مقطع شکسته آن سفید و متبلور است .

چدن خالصی : در صورتیکه در هنگام ریخته‌گری چدن ترکیبات و سرعت سرد کردن چدن مناسب باشد چدنی بدست می‌آید که حد واسط چدن سفید و خاکستری است به این نوع چدن ، چدن

خالخالی میگویند . بطور کلی این چدن حد واسطی

بین چدن سفید و خاکستری میباشد .

سطح مقطع
چدن سرد
شده

— چدن سرد شده : ترکیب این چدن با چدن

خاکستری تفاوت چندانی ندارد و فقط سرعت سرد

کردن آن زیاد است و به همین علت دارای سطح

مقطع چدن سفید میباشد هر چه سرعت سرد کردن

بیشتر باشد مقدار بیشتری از چدن سفید میشود . از

این خاصیت میتوان استفاده نمود و سطح قطعاتی

را که به سختی زیادی احتیاج دارد با سرعت سرد کرد

و در آنجا چدن سفید بوجود آورد . مقاومت این چدن

در مقابل سایش بسیار خوب است .

— چدن چکش خوار (مالیل) : این چدن نوعی چدن سفید است که بعد از یکسری عملیات حرارتی

(مالیل کردن) کربن آن از صورت رشته‌ای خارج و تغییر شکل یافته است . این چدن مقاومتش در مقابل

چکش خواری زیاد بوده وینام چدن چکش خوار موسوم است .

— چدن با گرافیت کروی : این چدن را به اسمهای دیگری از قبیل ساچمه‌ای و چدن قابل انعطاف

نیز مینامند و آلیاژ مخصوصی از آهن است که با اضافه کردن مقدار کمی منیزیم و سزیم بدست می‌آید . همان-

طور که از نام این چدن پیداست ، کربن محتوی آن بشکل دانه‌های گرافیت کروی میباشد . جنس آن نسبتاً

نرم بوده و خاصیت چکش خواری دارد . مقطع شکسته آن درخشان است و ظاهر فولادی دارد . این

چدن در مقابل فشار خوبی مقاومت میکند . از اینرو آنرا بیشتر برای تهیه پایه‌ها و قطعات تحت فشار

بکار می‌برند ولی به علت وجود رشته‌های گرافیتی ، در مقابل کشش و خمش مقاومت کافی نداشته و

میشکند . متداولترین نوع چدن در ریخته‌گری ، چدن خاکستری میباشد . چدن خاکستری یکی از آلیاژهای

است که ریختن آن بسیار ساده است . از آلیاژهای آهنی ، چدن خاکستری دارای خاصیت سیلان یا روانی

بهبود و به همین علت میتوان قطعات با مقطع نازک مانند وان حمام رینگ پیستون ، راد یا تورهای بخار

و پوسته موتور با آن ریخت نسبت سیلان یا روان بودن چدن خاکستری را با استفاده از یک ماریچچ استاندارد میسنجند. باین ترتیب که مواد مذاب را بد اخل راهگاه ماریچچی هدایت میکنند و با اندازه گیری مسافت طی شده تا لحظه انجماد سیالیست سنجیده میشود.

یکی از خواص مهم چدن خاکستری این است که میتوان درجه حرارت را تا مقدار قابل توجهی بالاتر از نقطه ذوب آن برد یعنی از نقطه ذوب آن که حدود ۱۲۳۰ درجه سانتیگراد میباشد تا حدود ۱۵۵۰ درجه سانتیگراد حرارت را درود رکچه های مخصوص حمل نمود و تا درجه حرارت ۱۲۳۰ درجه سانتیگراد تنزل داد. عملاً درجه حرارت پختن بار مذاب بین ۱۳۰۰ تا ۱۴۵۰ درجه سانتیگراد میباشد.

مقاومت چدن خاکستری در مقابل فشارین ۳ تا ۵ برابر مقاومت آن در مقابل کشش است و همین خاصیت چدن خاکستری است که آنرا برای ساختن قطعات تحت فشار مناسب ساخته است. مقاومت چدن خاکستری در مقابل سایش خیلی خوب بوده و از چدن مزبور برای ساختن قطعاتی نظیر رینگ پیستون میل لنگ، صفحه کلاچ، دنده، دیسک ترمز و پوسته موتورهای احتراق داخلی استفاده میشود. قابلیت ماشینکاری چدن خاکستری از بقیه مواد آهنی نسبتاً بیشتر است. سختی آن اغلب بین ۱۳۰ تا ۱۴۰ برنیل تغییر میکند.

آلومینیم: آلومینیم فلزی است برنگ سفید کمی مایل به آبی و بدلیل مزایای زیادی که دارد در ریختهگری زیاد به کار میرود. مهمترین این خواص عبارتست از وزن مخصوص کم (۲/۷۲ گرم بر سانتیمتر مکعب)، نقطه ذوب پائین (۶۵۸ درجه سانتیگراد) قابلیت هدایت و سهولت ماشینکاری.

با آلیاژ کردن آلومینیم میتوان مقاومت آنرا بنحو قابل توجهی بالا برد و حتی در این مورد میتوان استحکامی معادل بعضی از چدنهای آلومینیم ایجاد نمود. بعلاوه مقاومت آلومینیم در مقابل هوا و رطوبت و مواد شیمیائی آنرا برای استفاده بعنوان مصالح ساختمانی، قسمتهای خارجی موتور و ظرفهای غذا بسیار مناسب کرده است.

برای ذوب آلومینیم میتوان از انواع کوره های بوتهای چرخشی (گردان) و الکتریکی استفاده کرد.

برای اینکه فلز مذاب خوبی داشته باشیم باید هم کوره وهم بارکوره تمیز باشد. بعد از هربار کار با کوره باید بوته ذوب کاملاً تمیز شود و مواد اضافی به بدنه آن نچسبیده باشد، آلومینیم در هنگام ذوب تمایل زیادی به جذب هیدروژن دارد و وجود هیدروژن سبب ایجاد مک‌ها و منافذ نامطلوب در قطعه ریخته شده میشود. از اینرو در محفظه ذوب آلومینیوم نباید بهیچوجه بخار آب و یا سایر گازهای مرکب دیگری که در ترکیب خود هیدروژن دارد وجود داشته باشد.

یکی دیگر از مسائلی که در هنگام ذوب باید به آن توجه داشت جدا شدن ناخالصیها و بطور کامل از بار مذاب میباشد. زیرا در غیر این صورت مواد اضافی همراه بار مذاب داخل قالب شده و تولید نواقص زیادی در قطعه ریخته شده میکند.

برای جلوگیری از نواقص احتمالی فوق از مواد بنام (فلاکس) استفاده میکنند که عمل آنها کمک به خروج گازهای حبس شده در آلومینیم و جدا شدن کامل سرباره و ناخالصیها می باشد.

آلومینیوم از فلزاتی است که ذوب و ریختن آن باید دقیق و با کنترل صحیح درجه حرارت صورت گیرد. در غیر این صورت سبب خرابی قطعه ریخته شده خواهد گردید.

آلومینیوم را میتوان در قالبهای فلزی، ماسه‌ای گچی و نیز بصورت تحت فشار ریخت همانطور که اشاره شد با آلیاژ نمودن آلومینیوم میتوان خواص متغیر و مطلوبی بدست آورد. در صنعت غالباً از آلیاژهای آلومینیوم با مس، منیزیم و سیلیسیم استفاده میشود. بطور کلی منظور از آلیاژ نمودن آلومینیوم از یاد استحکام، بهبود قابلیت ماشینکاری، پرداخت کردن، جوشکاری، مقاومت در مقابل خوردگی و بهتر شدن شکل ظاهری میباشد. قابلیت ماشینکاری اغلب آلیاژهای آلومینیوم بخصوص آلیاژهای با درصد مس زیاد خیلی خوب است در صورتیکه این خاصیت یا اضافه شدن درصد سیلیسیم برعکس میشود. آلومینیوم خالص بسیار نرم است و تا ۴ درصد از یاد طول پیدا میکند ولی استحکام و مقاومت کشش آن ۸ تا ۱۰ کیلوگرم بر میلیمتر مربع میباشد و دارای سختی ۲۰ برینل است.

مس: مس فلزی است برنگ قهوه‌ای متمایل به سرخ با جلائی فلزی و وزن مخصوص آن ۸/۹۳ گرم بر سانتیمتر مکعب است. در ۰.۸۳ درصد از جبهه سانتیگراد ذوب و در ۲۳۶ درجه سانتیگراد بخار میشود. مس

بعد از نقره بهترین قابلیت هدایت حرارت و الکتریسیته را دارد .

مس بسیار چکش خوار و نرم بوده . با آسانی میتوان آن را بصورت ورق غلطک کرد و یا بفرم مفتول کشید . سختی آن نصب سختی آهن خالص است . مس و آلیاژهای آن از دوران ماقبل تاریخ مورد استفاده قرار می گرفته است . مثلاً از برنز که آلیاژ مس و قلع میباشد ، بمنظور ساختن حرابه های جنگی ، تزئینات و غیره استفاده میشده است . چون قابلیت هدایت الکتریسیته مس خیلی خوبست امروزه بیش از نصف مس تولید شده در دنیا بصرف ساختن وسایل دستگاه های الکتریکی میرسد . یکی از خواص مهم مس آنست که میتوان با آن آلیاژهای مختلفی ساخت . مهمترین گروه آلیاژی مس گروه برنجها میباشد که از مس و روی تشکیل شده و از نظر خواص مکانیکی و قابلیت ریخته گری و ماشینکاری نسبت به مس خالص برتری دارد . مقاومت مناسب برنز در مقابل مواد شیمیایی سبب گردیده که در ریختن شیرهای آبوتید پلات مربوطه از آلیاژ مذکور استفاده شود همچنین مقاومت آن در مقابل سایش علت اصلی استفاده از آن در ساختن بعضی از چرخ دنده ها یا طاقانها و غیره میباشد .

برای ذوب مس در ریخته گری میتوان از انواع کوره های بوت های ، گردان ، قوس الکتریکی و القایی استفاده کرد . بار کوره ذوب شامل قراضه و برگشتی مس و شمش مس خالص میباشد . ابتدا کوره تا درجه حرارت ذوب مس گرم میشود . پس از ذوب در صورت لزوم مواد آلیاژ با درصد مشخص و حساب شده به سار مذاب اضافه میگردد و سپس مجدداً تا درجه حرارت ریخته گری حرارت داده شده و آماده ریختن بدرون قالب میشود . هرچه زمان باقی ماندن بار در حالت مذاب کمتر باشد ، خطر جذب گاز و ایجاد مک در قطعه ریخته شده کمتر میباشد .

مس از جمله فلزاتی است که با الکتروود مخصوص قابلیت جوشکاری دارد .

قلع : قلع به سه حالت متفاوت وجود دارد . در حالت معمولی که بآن قلع بتا میگویند رنگ آن سفید نقره ای با جلالی فلزی و بسیار چکش خوار میباشد و وزن مخصوص آن $2/7$ گرم بر سانتیمتر مکعب است این نوع قلع بین درجه حرارت 3 تا 161 درجه سانتیگراد پایدار است . در بالای درجه حرارت مزبور قلع به حالت دیگری دگرگون میشود که بآن قلع گاما میگویند . وزن مخصوص آن در حالت مزبور

۵ / ۶ گرم برسانتیمتر مکعب و بسیار شکننده می باشد و آسانی بصورت پودر بسیار ریزی در می آید . در پائینتر از ۱۳ درجه سانتیگراد نوع جدیدی از قلع بنام قلع آلفا بوجود می آید که ساختمان آن مثل الماس بوده و وزن مخصوص ۵ / ۸ گرم برسانتیمتر مکعب می باشد . بطوریکه ملاحظه میشود تبدیل قلع بتا به قلع آلفا با کاهش شدید وزن مخصوص همراه است و بموازات کاهش درجه حرارت قلع آلفا شروع به تبدیل شدن به پودر خاکستری رنگ میکند تا جایی که در ۴ درجه سانتیگراد این تبدیل بحد اکثر خود میرسد بهمین علت از قلع نمیتوان جهت ساختن وسائلی که تحت شرایط سرمای زیاد قرار میگیرد استفاده کرد . این تبدیل در اصطلاح فلزشناسی به مرض قلع موسوم است . قلع در ۲۳۲ درجه سانتیگراد ذوب میشود و در ۲۲۷۰ درجه سانتیگراد میجوشد قلع سختی کم و استحکام ناچیزی دارد . در عوض قابلیت هدایت حرارت و الکتریسیته آن خیلی خوبست قلع مذاب بسادگی با فلزات دیگر تشکیل آلیاژ میدهد و ایجاد قشری پایدار در سطح آنها مینماید و همین موضوع اساس استفاده از قلع در عملیات لحیم کاری بشمار میرود .

روی : روی فلزی است بزرگ سفید نقره ای با جلای فلزی که در درجه حرارت معمولی شکننده می باشد . مقطع شکسته شده آن شامل دانه های درشت است . بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ درجه سانتیگراد با آسانی بصورت ورق غلطک شده و یا بشکل مفتول کشیده میشود . روی دارای وزن مخصوصی معادل ۷ / ۱۳ گرم برسانتیمتر مکعب می باشد . در ۲۰۴ درجه سانتیگراد ذوب میشود و در ۹۰۶ درجه سانتیگراد میجوشد . مصرف عمده روی در دنیا برای گالوانیزه کردن ورق آهن و فولاد می باشد زیرا پوشاندن ورق آهن با قشری از روی مانع زنگ زدن آن شده و مقاومت آنرا در مقابل اثرات جوی بسیار زیاد میکند . دومین مصرف عمده روی استفاده از آن در آلیاژهای روی برای مصرف در ریخته گری تحت فشار جهت ساختن قطعات مورد نیاز در اتومبیل ، رادیو ، تلویزیون و صنایع چاپ می باشد . به علت قابلیت خوب روی برای آلیاژ شدن از آلیاژهای آن نیز در صنعت استفاده زیادی می گردد .

بطور کلی ذوب روی در کوره های بوته ای از نظر با صرفه بودن و فنی نسبت به سایر روشهای آن برتری دارد . درجه حرارت معمولی ریخته گری روی ۴۸۵-۴۳۵ درجه سانتیگراد می باشد و درجه حرارت بار مذاب

نباید بالاتراز . . ۵۰ درجه سانتیگراد شود .

برای اتصال قطعات روی به یکدیگر باید از لحیم (سرب قلع) استفاده کرد . روی بر حسب جهت کشش و درجه حرارت کشش تا ۲۵ درصد طول خود قبل از گسستن کشیده میشود .

سرب : سرب فلزی است نرم و چکش خوار برنگ خاکستری یا آبی تیره که در ۳۲۷ درجه سانتیگراد ذوب میشود و در ۱۷۴ درجه سانتیگراد میجوشد . وزن مخصوص آن $11/34$ گرم بر سانتیمتر مکعب میباشد . قابلیت هدایت گرما ، الکتریسیته و سختی آن حدود $\frac{1}{3}$ مس است . بدلیل نرمی زیادی که این فلز دارد با سانی قابل تغییر شکل است .

مقاومت آن در برابر کشش ۲ کیلوگرم بر میلیمتر مربع بود و تا ۵۰ درصد طول خود قبل از گسسته شدن کشیده میشود . سرب تقریباً با تمام فلزات دیگر به نسبت های مختلف آلیاژهای متعددی میدهد . آلیاژهای آن دارای اهمیت صنعتی بوده و در رشته های متعدد صنایع نظیر لحیم کاری ، بابت سازی و آلیاژهای محافظ دستگاه های شیمیایی و الکتریکی بکار میروند .

لحیم آلیاژی از سرب و قلع است که با ترکیبات متفاوت و متعدد از این دو فلز بدست میآید . وجود هر عنصر فلزی (آلیاژی) در سرب معمولاً سختی آنرا بالا برد و نرمی آن را کاهش میدهد یکی از آلیاژهای آن که تا ۲۵ درصد قلع دارد بنام سرب سخت معروف بود و در صنایع شیمیایی برای محافظت دستگاهها مصرف میشود . بابت ها در سرب دیگری از آلیاژهای سرب هستند که در ترکیب آنها فلزات قلع ، مس ، آنتیموان و کادمیوم وجود دارد دارای مقاومت در مقابل سایش بوده و نقطه ذوب آنها پایین است و در یاطاقانها بکار میروند . سرب در مقابل اسید سولفوریک بخوبی مقاوم بوده و از آن در صنایع باطری سازی استفاده میشود . همچنین قسمت عمده ای از تولید سرب بصرف ساختن کابل میرسد .

برنز : آلیاژ قلع با مس را برنز مینامند . بعلمت گران بودن قلع این آلیاژ گرانتر از برنج است و بوسیله فلزات غیر آهنی ارزانتر جایگزین شده است .

برنز معمولاً کمتر از ۱۲ درصد قلع دارد . مقاومت برنز با زیاد شدن قلع تا ۲۰ درصد زیاد شده و بیش از آن شکننده میشود . آلیاژهای مزبور بدلیل داشته خواص متناسب از نظر استحکام ، سختی و مقاومت در

برابر سایش کاربرد وسیعی در ساختن قطعات نظیر دنده، پیچ، صفحات تحت سایش و غیره پیدا کرده‌اند مقاومت در برابر خوردگی نیز دلیل دیگری است برای استفاده از این آلیاژ در ساختن قطعات مورد استفاده در کشتی، زیر دریایی، پل سد و صنایع شیمیایی.

با اضافه کردن مقداری سرب میتوان خواص مقاومت در مقابل سایش و ماشینکاری برنز را زیاد نمود. مهمترین آلیاژ برنز، برنز فسفردار است؛ تا ۱۱ درصد قلع دارد. آلیاژ متداولی از این نوع ۹۲ درصد مس تقریباً ۸ درصد قلع و ۱/۰ درصد فسفردار آلیاژ با ۸۸ درصد مس، ۱۰ درصد قلع و ۲ درصد روی بسیار معروف است و مقاومت آن در مقابل زنگ زدگی آب دریا خوب است.

دسته دیگری از برنرها که دارای ۳۰ تا ۲۳ درصد قلع میباشد نسبتاً سخت تر بوده و در اثر نواختن ضربه بر روی آنها قادیله تولید اصوات موسیقی میباشد و به همین دلیل به برنزه‌های زنگ معروف و در ریختن زنگها از آنها استفاده میشود.

برنج: مس خالص بجز از صنایع برق کمتر کاربرد می‌یابد. اضافه کردن روی به مس خواص مطلوبی بآن میدهد و کاربرد زیادی دارد. آلیاژ مس و روی را برنج مینامند گاهی بر حسب رنگ نامهای دیگری نیز به برنج میدهند. هرچه درصد روی در برنج بیشتر باشد، آلیاژ مزبور نرم و استحکام آن کمتر است. ولی اگر درصد روی بیش از ۲۶ درصد شود برنج شکننده میشود و نرمی و قابلیت شکل گرفتن خود را در حالت سرد از دست میدهد. رنگ برنج بستگی به درصد روی آن دارد و بطور کلی هرچه مقدار روی کمتر باشد رنگ برنج به مس نزدیکتر است. البته این رنگ با اضافه کردن عناصر دیگر تغییر میکند.

آلیاژ ۹۸ درصد مس و ۲ درصد روی دارای رنگ ظاهری مس میباشد.

آلیاژ ۹۰ درصد مس و ۱۰ درصد روی دارای رنگ زرد تیره متعادل به طلایی میباشد.

آلیاژ ۸۰-۸۵ درصد مس و ۱۵-۲۰ درصد روی دارای رنگ قرمز برنجی (مس) میباشد.

آلیاژ ۷۰-۶۵ درصد مس و ۳۵-۳۰ درصد روی دارای رنگ زرد برنجی و با زرد روشن میباشد.

آلیاژ ۶۰ درصد مس و ۴۰ درصد روی دارای رنگ زرد روشن تر از زرد برنجی میباشد.

در موقع ریخته‌گری برنج نباید فراموش کرد که با از یاد درصد روی مقدار تبخیر روی در هنگام ذوب سبب

ایجاد نواقص زیادی در سطح قطعه ریخته شده نظیر مك ها و ناصافیها نامطلوب میکند .
 در برنجهایی که در ریخته‌گری استفاده میشود معمولاً " عناصر فلزی دیگری نظیر آنتیموان ، قلع آهن و
 بمقدار ناچیز وجود دارد . مثلاً " در آلیاژ شیرفلکه ها و تئیدیلات برنجی آب همیشه مقداری سرب وجود
 دارد . اضافه کردن ۲ تا ۳ درصد سرب به برنج خاصیت ماشینکاری آنرا خیلی بالا میبرد و براده های راحت
 از قطعه کار جدا میشود . آلیاژ برنجی را که معمولاً " ۳/۷ درصد روی و تا ۱ درصد سرب دارد ، برای
 تولید قطعات بطریق اکستروژن بکار می‌برند .

برنج اکثراً در مقابل زنگ زدگی مقاوم است . اضافه کردن کمی قلع مقاومت برنج را در مقابل زنگ زدن
 در آب دریا خیلی خوب میکند . برنجی که از ۲ تا ۳۶ درصد روی دارد ، در محلولهای نمک اسیدی روی
 خود را از دست میدهد . همچنین برنجی که بیش از ۱ درصد روی دارد در شرایط مساعد بسرای
 زنگ زدن و تحت فشارهای داخلی ممکن است خراب شود .

خاصیت هدایت الکتریسیته و حرارت برنج خوب است و در صنایع برق از جمله برای ساختن سیمهای
 برق بکار می‌رود . آلیاژها ۵ تا ۵۰ درصد مس برای لحیم سخت فولاد ، چدن ، برنجها و مس بکار می‌رود
 و جوش محکمی می‌دهد .

وزن مخصوص برنجها با زیاد شدن درصد روی و کاهش درصد مس کم میشود . مقاومت برنجها در مقابل
 کشش بر حسب آلیاژ آنها متفاوت است و بین ۱۷۵۸ تا ۲۸۱۲ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع تغییر میکند و
 درصد ازدیاد طول آنها در حدود ۲۵ - ۱۵ درصد میباشد . با زیاد شدن درصد روی در برنج ها از صفر
 تا ۱۰ درصد نقطه ذوب آنها از ۱۱۰۰ به ۹۰۳ درجه سانتیگراد تنزل می‌کند . برنجها را میتوان در
 انواع کوره‌های ریخته‌گری متداول ذوب کرد .

سوختها :

مهمترین سوختهایی که در صنعت بکار می‌روند بترتیب زیر طبقه بندی میشود :

۱- سوختهای جامد

الف - سوختهای طبیعی

- چوب

- ذغال سنگ فارس

- ذغال سنگ

ب - سوخته‌های مصنوعی

- ذغال چوب

- ذغال كك

مهمترین سوخت جامد که در ذوب بکار می‌رود ذغال كك است زیرا دارای قدرت حرارتی زیاد بوده و در مقابل فشار فلز مذاب مقاومت میکند و خرد نمیشود .

۲ - سوخته‌های مایع

الف - سوخت طبیعی

- نفت خام

ب - سوخت مصنوعی

- نفت سفید

- نفت سیاه

- گازوئیل

- بنزین

- مهمترین سوخته‌های مایع که در ذوب بکار می‌رود عبارتند از نفت سیاه و گازوئیل

۳ - سوخته‌های گاز

الف - سوخت طبیعی

- گازهای مصنوعی

ب - گازهای مصنوعی

- گاز ذغال

- گاز نفست

- گاز کوره مرتفع

۴- گاز تصفیه شده (اکسیژن - هیدروژن و مخلوط اکسیژن و هیدروژن)

سوخت برقی :

جدیداً " بیشتر کوره‌ها را الکتریکی می‌سازند که جریان برق حرارت لازم را برای ذوب کردن فلزات کوره می‌دهد .

نوع کوره و نوع سوخت که برای ذوب فلزات و آلیاژها در ریخته‌گری بکار می‌رود در جدول صفحه بعد نشان داده شده است .

جدول شوع کوره وسوخت برای فلزات وآلیاژها			
نوع سوخت	شکل سوخت	فلزیکه باید زوب شود	کوره
ذغال سنگ	پودر ذغال	چدن	کوره بادی
"	کلوخه ذغال	"	کوره
"	بلوک قطعه	"	"
"	با اندازه معین	"	"
نفست	—	فلزات غیر آهنی	کوره بوتله ای
"	—	فلزات غیر آهنی	
نفست	—	آهن و فولاد	کوره اجاق باز
گاز	—	فلزات غیر آهنی	کوره بوتله ای
"	—	آهن و فولاد	کوره اجاق باز
ببرق	قوس مستقیم	فولاد و چدن	کوره قوس یک فاز ود و فاز وسسه فاز
"	قوس غیر مستقیم	فلزات غیر آهنی و چدن	کوره قوس الکتریکی
"	مقاومتی	فلزات غیر آهنی	قوس مستقیم
"	القائی	کلیه فلزات	کوره با هسته صدن هسته آهن ربائی

تعریف عمومی و معینی برای مواد نسوز وجود ندارد به مواد غیر فلزی معدنی که دارای نقطه ذوب بالا میباشد گفته میشود. البته نقطه ذوب بالا تنها میزان و مقیاس مفید بودن این مواد نیست. بیشتر مواد نسوزیاد پرگرد از اکسید هائی با نقطه ذوب بالا ساخته شده است و در بیشتر موارد جهت ساختن انواع گوره های صنعتی و دستگاههایی که احتیاج به درجه حرارتهای زیادی دارد مورد استفاده قرار میگیرد. کیفیت مواد نسوز باید طوری باشد که قابلیت مقاومت در برابر درجه حرارت را داشته باشد. حجم مواد نسوز در اثر حرارت تغییر میکنند و باعث تغییر شکل دیواره و یا سقف گوره شده و در نتیجه دوام و عمر گوره کم میشود. تغییرات درجه حرارت ممکن است سبب ترك خوردن مواد نسوز شود و بنابراین مواد نسوز باید قابلیت مقاومت در برابر تغییر درجه حرارت را داشته باشد. در حال حاضر مواد نسوزی وجود ندارد که تمام خواص لازم را یکجا داشته باشد هر نوع ماده نسوزی دارای يك خاصیت معین و معلوم بوده و مورد استفاده مشخصی دارد. مثلاً مواد نسوز سیلیسی دارای مقاومت زیاد در درجه حرارتهای بالا بوده و برای مصرف در گوره های زمینس مارتین که باید درجه حرارتهای بالای ۱۶۰۰ درجه سانتیگراد را تحمل کند مناسب است اما بعلمت نداشتن مقاومت در مقابل تغییرات درجه حرارت و عوامل شیمیایی عمرو دوام این مواد نسوز را این نوع گوره ها زیاد نمی باشد. بنابراین برای انتخاب بهترین مواد نسوز مورد استفاده آنها بهتر است که قبلاً خواص مهم آنها را دانسته و شرایط استفاده آنها دقیقاً بررسی شود.

نکاتی که دانستن آنها برای انتخاب مواد نسوز دارای اهمیت میباشد عبارتند از:

- ۱- حد نسوز بودن
- ۲- استحکام ساختمانی تحت فشار و حرارت
- ۳- ثابت ماندن حجم در درجه حرارتهای زیاد
- ۴- مقاومت در برابر شوکهای حرارتی
- ۵- مقاومت در مقابل عوامل شیمیایی

مواد نسوز به سه گروه تقسیم میشود :

۱- مواد نسوز اسیدی

۲- مواد نسوز بازی

۳- مواد نسوز خنثی

۱- مواد نسوز اسیدی :

این مواد نسوز از نظر شیمیایی دارای خاصیت اسیدی بوده و مواد اصلی تشکیل دهنده آنها اکسید سیلیسیم و سری خاکهای نسوز با ۳ تا ۴ درصد اکسید آلومینیوم است. خاصیت عمده این مواد مقاومت شیمیایی آنها در مقابل محیط اسیدی داخل کوره است .

در این گروه مواد نسوز زیر قابل توجه است :

الف - شاموت ها که از خاک نسوز معمولی یا خاکهای رسی ساخته میشود .

ب - دیناس ها : که دارای حداقل ۳۹ درصد اکسید سیلیسیم میباشد و معمولاً از سنگهای گوارتزی درست میشود .

۲- مواد نسوز بازی :

آندسته از مواد نسوز که از نظر شیمیایی دارای خاصیت بازی می باشد ، مواد نسوز بازی نامیده میشود .

ماده اصلی تشکیل دهنده آنها اکسید منیزیم است و در مواردی که محیط ذوب بازی باشد بکار میرود در این گروه مواد زیر قابل توجه است :

الف - مواد نسوز منیزیمی که شامل ۸۰-۸۵ درصد اکسید منیزیم است و حرارت تا ۲۰۰۰ درجه سانتیگراد را تحمل میکند .

بدون ولومیت ها که مخلوطی از اکسید کلسیم و منیزیم به نسبت مشخص میباشد .

۳- مواد نسوز خنثی :

آندسته از مواد نسوز را که از نظر شیمیایی خنثی میباشد ، مواد نسوز خنثی می نامند . و عبارتند از :

الف - فورسترایت

ب - گرمیت ها

پ - مواد نسوز کربنی که از کربن و ترکیبات آن درست میشود و شامل کاربراندوم (Sic) و گرافیت و کک و غیره است .

اسیدی یا بازی بودن سرباره یا شلاکه :

در ذوب فلزات نسبت اکسید کلسیم + اکسید منیزیم سرباره اهمیت زیادی دارد . اگر این نسبت اکسید سیلیسیم کوچکتر از یک باشد ، سرباره اسیدی و اگر مساوی یک باشد ، سرباره خنثی و بالاخره اگر بزرگتر از یک باشد سرباره بازی است .

درجه حرارت فلز مذاب از روی رنگ

اندازه‌گیری و کنترل حرارت فلز مذاب در ریخته‌گری اهمیت بسیاری دارد. در کارهای ریخته‌گری درجه حرارت عموماً بقدری زیاد است که نمیتوان آنرا با حرارت‌سنج معمولی اندازه گرفت. یکی از روشهای تعیین درجه حرارت فلز مذاب بخصوص فولاد از روی رنگ آن است. جدول زیر رابطه تقریبی بین رنگ فلز و حرارت آنرا نشان میدهد.

<u>درجه حرارت تقریبی بر حسب سانتیگراد</u>	<u>رنگ فلز</u>
۵۰۰	قرمز روشن
۵۵۰ - ۶۲۵	قرمز تیره
۶۲۵	آلبالویی تیره
۷۰۰	آلبالویی متمایل به قرمز
۸۰۰	آلبالویی روشن
۹۰۰	پرتقالی تیره
۹۵۰	پرتقالی
۹۵۰ - ۱۰۰۰	زرد یا لیمویی
۱۱۰۰	زرد روشن
۱۱۵۰ بیابا	سفید

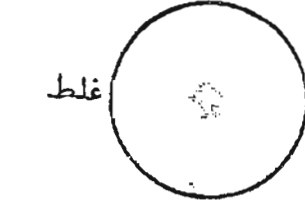
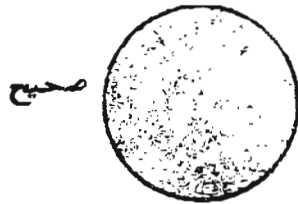
البته تعیین درجه حرارت با روش فوق تقریبی است و بستگی به تجربه و قضاوت شخصی دارد.

وسائل حرارت سنج

پیرومتر اویتیک :

تنظیم میدان دید پیرومتر اویتیک

یکی از وسایل حرارت سنج پیرومتر اویتیک (چشمی)

است. این وسیله شدت نوری را که بر اثر حرارت ایجاد

میشود با شدت نور مشابه و استاندارد مقایسه میکند.

یک نوع از پیرومترهای اویتیک در شکل نشان داده-

شده است. با این پیرومتر شدت نور منبع حرارت را-

میتوان تغییر داد و آنرا با شدت نور ثابت یک لامپ

فیلامان را مقایسه کرد. طرز کار با این پیرومتر بدین ترتیب است که آنرا بطرف منبع حرارت میگیریم و در

عدسی چشم آن نگاه میکنیم و بوسیله یک صفحه که روی پیرومتر قرار دارد شدت نور را طوری تنظیم میکنیم

که میدان دید بصورت یکنواخت درآید. بعد مقدار درجه حرارت را مستقیماً روی درجه بندی کنسار

پیرومتر میخوانیم.

تنظیم پیرومتر: یکی از روشهای تنظیم پیرومتر استفاده از یک لامپ قرمز است. این لامپ را در پیرومتر

گذاشته و جریان الکتریکی صحیح برای آن بوسیله یک روستا تنظیم میشود. سپس حرارت یک جسم

را که درجه حرارت آن ثابت باشد تعیین میکنند. بعد بدون تغییر دادن درجه بندی، لامپ

خود پیرومتر را در جای دیگر قرار میدهند و پیرومتر را بطرف همان جسم را میگیرند و بوسیله روستا جریان

الکتریکی را که از لامپ میگذرد تنظیم میکنند. مقدار جریان را روی آمپرتر میخوانند و آنرا تا موقعیکه پیرومتر

به تنظیم مجدد نیاز داشته باشد بکار میبرند.

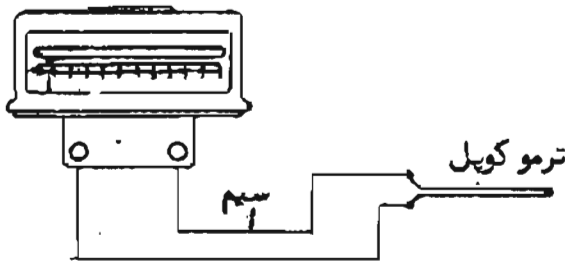
از وسائل اندازه گیری دقیق درجه حرارت پيرومتر ترموالكترىك است. این پيرومتر دارای سه قسمت

اصلی است :

۱- ترموكوپل

۲- وسیم که ترموكوپل را بوسیله اندازہ گیری نیروی محرك وصل میکند .

۳- دستگاه اندازه گیری نیروی محرك .

دستگاه اندازه گیری نیروی محرك

ترموکوپل : ترموكوپل از دوسیم غیر همجنس

تشکیل شده است که يك سر آنها بهم لحیم یا

جوش شده باشد . هرگاه حرارت انتهای متصل

شده ود وسر آزاد سیمها متفاوت باشد نیروی محركی

ایجاد میشود که میتوان آنرا اندازہ گرفت . اگر دوسر

آزاد سیمها در حرارت ثابت مثلاً " نقطه ذوب یخ

نگهداشته شود نیروی محرك، ایجاد شده متناسب

با گرمای منبع حرارت است. از روی این خاصیت

میتوان درجه حرارت را اندازہ گرفت .

جنس سیمهای ترموكوپل برد ونوع است :

۱- فلزات و آلیاژهای معمولی ونسبتاً ارزان مثل

آهن ، مس ، کرمیل و آلومیل .

۲- فلزات و آلیاژهای گرانبه مانند پلاتین و آلیاژهای پلاتین که کاربرد صنعتی کمتری دارد .

سیمهای ترموكوپل بوسیله لوله های نسوز عایق از جنس پروسلین یا آسبست پوشیده میشود .

انتهای متصل شده سیمهای ترموكوپل باید در موقع اندازه گیری درجه حرارت با منبع حرارت تماس

پیدا کنند. دوسر آزاد سیمها بوسیله سیمهای مسی یا سیمهای دیگر ناقل حرارت که جنس آنها با سیمهای ترموکوپل یکی نباشد بدستگاه اندازه گیری نیروی محرك وصل میشود. خواص حرارتی سیمهای ناقل حرارت باید تقریباً مشابه سیمهای ترموکوپل باشد.

باید به نکات زیر در موقع استفاده از ترموکوپل توجه شود:

۱- برای اندازه گیری درجه حرارت در کوره های با سوخت گازی، ترموکوپل را در مسیر شعله گاز قرار ندهید.

۲- ترموکوپل باید بخوبی بوسیله لوله های نسوز عایق شود. ترموکوپلهایی که با پروسلین عایق شده است باید با آرامی حرارت داده شود تا پوشش آنها ترک نخورد.

۳- تمام اتصالات باید خوب و محکم باشد.

۴- حرارت دوسر آزاد سیمهای ترموکوپل باید ثابت باشد.

دستگاه اندازه گیری نیروی محرك: نیروی محركی که در ترموکوپل بوجود میاید بوسیله يك پتانسیومتر ویامیلی ولت متر اندازه گیری میشود. درجه بندی این دستگاهها بر حسب میلی ولت (يك هزارم ولت) ویامستقیماً بر حسب درجه حرارت است. در دستگاههایی که درجه حرارت را مستقیماً نشان میدهند باید ترموکوپل هایی بکار رود که برای تنظیم آنها نیز بکار رفته است زیرا نیروی محرك بستگی به جنس ترموکوپل دارد.

دستگاههای اندازه گیری نیروی محرك بطور کلی بدو نوع طبقه بندی میشود:

متحرك وثابت.

دستگاههای متحرك بوسیله دست مورد استفاده قرار میگیرد ولی دستگاههای ثابت نیمه اتوماتیک یا کاملاً اتوماتیک است. در موقع کاربرد دستگاههای متحرك باید آنها را طوری قرار داد که تکان نخورد و داغ نشود. دستگاه را نباید پس از تنظیم تغییر داد و باید مطمئن شد که تمام اتصالات خوب و محکم باشد. این دستگاهها ممکن است مجهز به وسیله ثابت نگاه داشتن درجه حرارت دوسر آزاد سیمهای ترموکوپل نیز باشند.

مخروطهای پیرومتری: این مخروطها از مواد

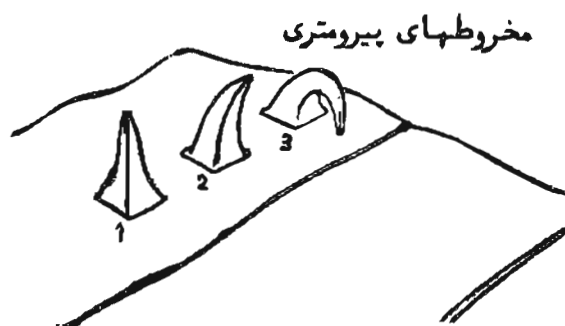
نسوز ساخته میشود. هر يك از آنها در رجه

حرارت معینی ذوب میشود و باد انستن شماره

مخروطها وجد اول مربوطه حرارت تقریبی اجسام

د اغ را میتوان با آنها تعیین کرد.

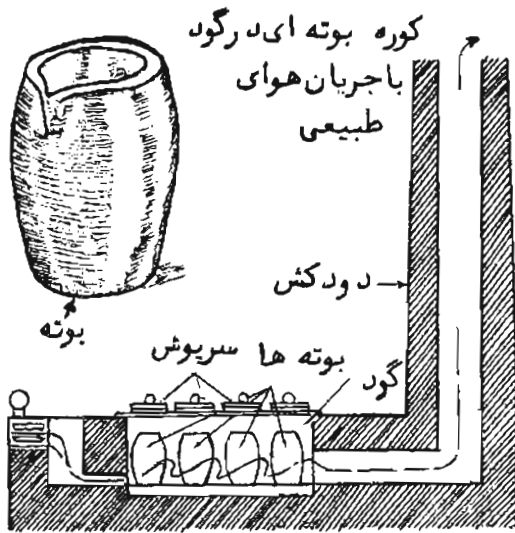
توزین مواد و بار کردن کوره:

برای بار کردن کوره باید ابتدا مقدار وزن لازم برای ذوب را تعیین کنیم. سپس باید وزن لازم را وزن کنیم. برای این منظور میتوان از قیان استفاده کرد. کار با قیان بسیار ساده است. کافی است که فلز را در صفحه قیان گذاشته و در روی شاخص قیان وزنه بگذاریم. معمولاً قیانها را يك درصد میسازند یعنی اگر روی شاخص وزنه يك کیلو گذاشته شود بطوریکه شاهین قیان در حال تعادل باشد، وزنه ای که روی صفحه قیان است برابر صد کیلوگرم خواهد بود.

برای وزن مواد از ترازو نیز میتوان استفاده کرد. کار با ترازو نیز خیلی ساده است. مواد مورد نظر را در یک کفه ترازو قرار داده و وزنه را در کفه دیگر میگذاریم. آنقدر مواد را کم و زیاد میکنیم تا شاهین ترازو را راست هم قرار گیرد.

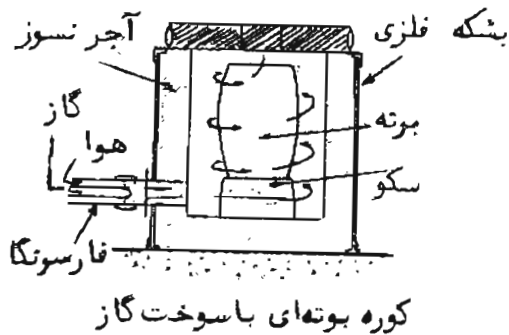
کوره‌های زوب

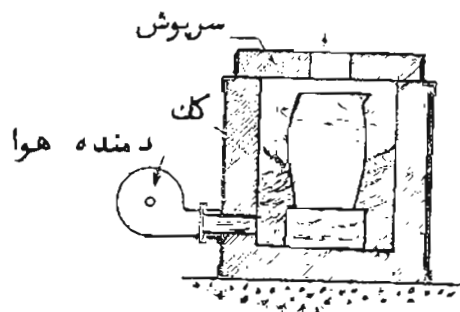
کوره‌های بوته‌ای: کوره‌های بوته‌ای درگود که با جریان هوای طبیعی کار میکنند یکی از قدیمیترین کوره‌های زوب است. در این طریقه ابتدا زمین را کند به صورت یک کانال یا راهرو در می‌آورند که بوته‌ها در این محل قرار می‌گیرد. اطراف بوته را با چوب پر کرده و آنرا آتش می‌زنند. هوای طبیعی از یک طرف وارد میشود و پس از اشتعال کامل چوبها از طرف دیگر (دود) کش) خارج میشود. حرارتی که در اثر سوختن چوبها

بوجود می‌آید باعث زوب شدن فلز داخل بوته میشود. شکل فوق کوره‌ای را نشان میدهد که در یک زمان میتوان چند بوته را در آن قرار داد. تمام فلزات غیر آهنی را میتوان بسادگی در کوره با سوخت زغال کک زوب کرد. همچنین در صورتیکه بخواهیم زمان بیشتری صرف کنیم میتوانیم چدن را با این طریقه زوب کنیم. فولاد را میتوان در کوره‌های بوته‌ای (بوته درگود) که با گاز یا نفت کار میکنند زوب کرد در حقیقت فولاد های عالی و مرغوب را با این روش زوب میکنند. امروزه از کوره‌های بوته‌ای برای زوب

فلزات غیر آهنی استفاده میکنند. کوره‌های بوته‌ای هم کف زمین با سرعت زیادی جانشین کوره‌های بوته‌ای درگود شده است. در این کوره‌ها احتیاج به مخارج برای ایجاد دودکش و گود نیست و همچنین بکاربردن کوره ساده تر و مطمئن تر است. این کوره از یک بشکه فلزی ساخته شده که داخل آنرا با آجر نسوز پوشش داده و بوته روی یک سکود داخل کوره قرار

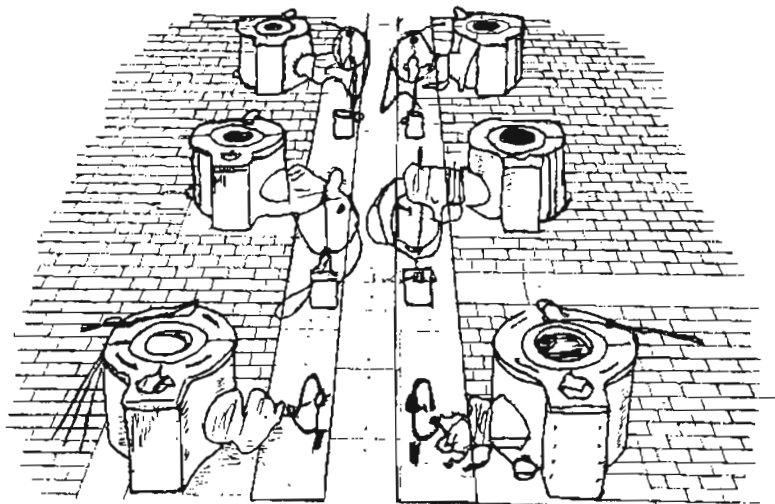
کوره بوته ای با سوخت کک

میگیرد. سوخت این کوره گاز است و با فشار هوا از فارسونگا وارد کوره میشود. نوع دیگری کوره بوته ای با سوخت ذغال کاه کار میکنند این کوره خیلی کم خرج و اقتصادی است برای ذوب فلزات غیر آهنی بکار میرود امروزه نسبتاً تعداد کمی از این کوره ها مورد استفاده قرار میگیرد.

کوره های بوته ای (بایوته ثابت)

برای ریخته گری فلزات غیر آهنی در قالب فلزی از این کوره ها استفاده میکنند. کوره های بوته ای معمولاً از نوع کوره های است که در آنها شعله تماس مستقیم با مواد ذوب شدن ندارد. فلز را در این کوره ذوب کرده یا اینکه فلز ذوب شده در کوره های دیگر رابه این کوره منتقل میکنند. در این صورت کار این کوره گرم نگهداشتن فلز مذاب در طول زمانی است که فلز را با ملاقه داخل قالب میریزیم تا فلز تمام شود. برای ذوب فلزاتی که نقطه ذوب آنها بالا است نمیتوان از این کوره استفاده کرد. ظرفیت کوره های بوته ای توسط اندازه خود بوته تعیین میشود. بوته ها از مخلوطی از گل نسوز و گرافیت یا کاربید ساخته شده است.

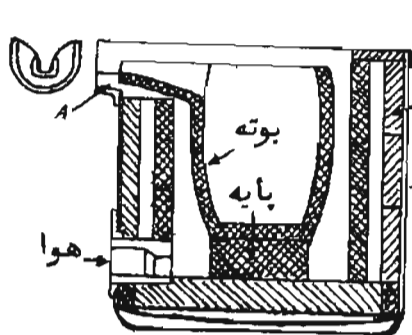
کوره های بوته ای برای ذوب آلیاژهای آلومینیم با سوخت نفت

کوره‌های بوته‌ای خم شونده (بابوته ثابت)

برای ذوب مقدار زیادی از فلزهای آلیاژها از این کوره استفاده میکنند. سوخت این کوره ممکن است ذغال، نفت یا گاز باشد. جدا کردن کوره از ورق نورد شده است و داخل آن را با مواد نسوز یا آجر پوشش داده‌اند. شکل این کوره‌ها استوانه‌ای است و استفاده از حعبه رنده میتوان آنرا برگرداند تا فلز مذاب از آن خارج شود. کوره‌هایی که سوخت آنها ذغال است یک درجه در کف کوره دارد که خاکستر ذغال از آن خارج میشود. هوای کوره از راه سوراخی که در محور کوره ایجاد شده وارد کوره میشود. مخصوصاً اگر بخواهیم فلزات آهنی را ذوب کنیم، لازم است از مقدار کافی کک برای سوخت استفاده شود و در نتیجه احتیاج به اضافه کردن ذغال کک در هنگام ذوب فلز باشد و حرارت از بین نرود.

برای روشن کردن کوره ابتدا در بوته راجوب و مقداری ذغال کک میریزیم و آنرا روشن میکنیم. وقتی که ذغال کک بخوبی آتش گرفت اطراف بوته را پراز کک میکنیم. بعضی از کوره‌ها دارای روشن کننده گازی میشوند. موقتاً تا فلز ذغال‌ها آتش گرفت، هوای کوره را باز میکنند تا حرارت کوره به حد نهایی برسد. هنگامی که بوته برنگ قرمز درآمد کوره آماده بارگیری است. این زمان حدود ۳ دقیقه طول میکشد. کوره را پراز فلز کرده و صبر میکنیم تا فلز مذاب شود. آنگاه با چرخاندن چرخ، محور کوره را خم کرده فلز مذاب را به بوته دیگری منتقل میکنیم.

کوره‌های گازی و نفتی احتیاج به جریان هوای سرد و درجه تخلیه خاکستر ندارد و فقط باید در این کوره‌ها مشعل را طوری حساسی کرد که آتش بطور مداوم در کوره جریان داشته باشد. باید مواظب

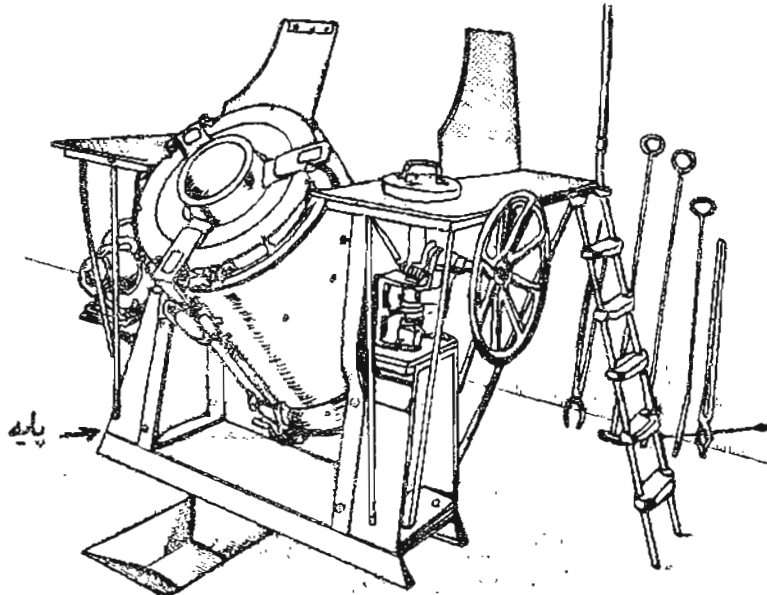

بود که هنگام روشن کردن کوره، گاز موجود در کوره خطراتی بیارنیاورد. برای اینکار ابتدا جریان هوای کوره را باز کنید تا گازهای موجود خارج شود و سپس کوره را روشن کنید. برای گرم کردن مقداری باید مشعل مشعل کم باشد و برای کار کردن کوره بوته باید کاملاً گرم باشد و همچنین کوره باید در حالت عمودی قرار

مقطع برشی يك کوره بوته‌ای خم شونده

داشته باشد. برای بار کردن کوره باید از انبر بلند استفاده کرد و قطعات فلز را با استفاده از انبر رومیسم جیده فلز را نباید از ارتفاع بد اخل بپوشاند.

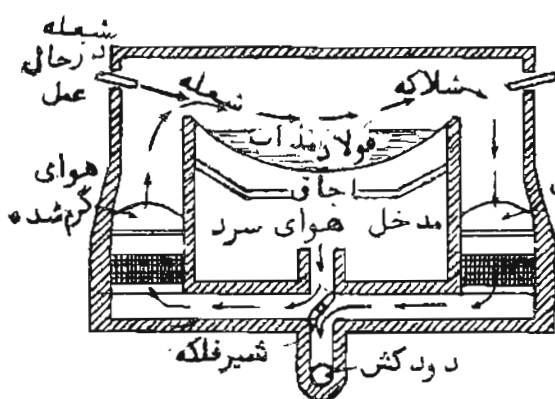
در صورتیکه کوره جای کافی برای تمام فلزنداشته باشد میتوان از یک استوانه گرافیتی استفاده کرد. این استوانه را روی بپوشه قرار میدهند تا بتوان فلز اضافی را داخل بپوشه ریخت. برای جلوگیری از اکسید شدن فلز، در بپوشه رایک درپوش میگذارند.

کوره بپوشه ای خم شونده با سوخت کک

کوره های اجاق باز:

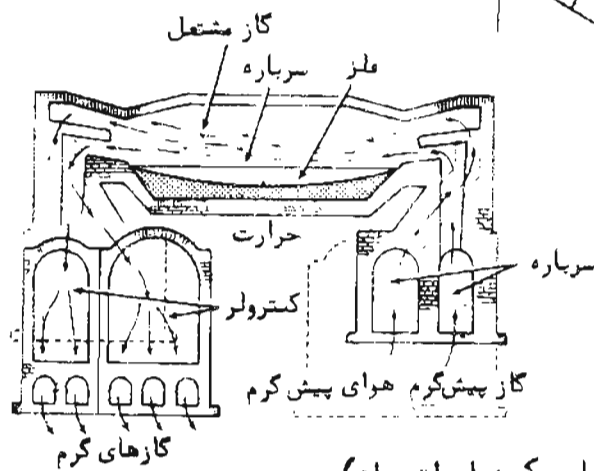
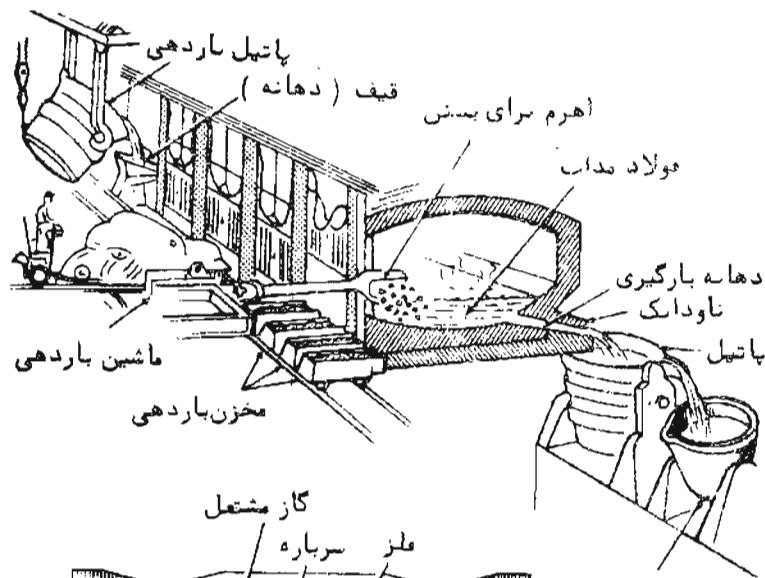
این کوره ها در اکثر کارخانه های شمش ریزی بکار میروند. ذوب فلزات در این کوره ها کند است و بستگی به

اندازه کوره دارد و از ۲ تا ۲۰۰ تن فلز را میتواند شعله بدون عمل یکمرتبه ذوب کرد. بار این کوره فلز قراضه، چدن شمش مواد کماک ذوب مانند سنگ آهک یا ماسه است گازهای زائد که از ریچه های پهلوی کوره و بوسیله وسایل بار کردن کوره بد اخل آن ریخته میشود. این کوره از احتراق مخلوط هوا با سوخت مایع نفت یا گاز گرم میشود. سوخت کوره از سوراخهایی که در اطراف کوره قرار

مقطع برشی ساده شده یک کوره اجاق باز

دارد و متناوباً در هر ۲ دقیقه کار میکنند بد اخل کوره دمیده میشود. هوای مورد استفاده هم — احتراق باید قبل از ورود به محفظه احتراق بد رجه حرارت مناسب برسد. بدین منظور هوا از روی شبکه آجری که در هر طرف کوره چیده شده است عبور میکند. آجرها متناوباً بوسیله گازهای بی مصرف کوره به رجه حرارت زیادی میرسد. هوا از روی این آجرهای گرم شده عبور میکند و باعث سوختن نفت یا گاز میشود از مخلوط شدن و احتراق سوخت کوره شعله‌های ایجاد میشود که تمام سطح فلز درون کوره و آجرهای اطراف آنرا گرم میکند در رجه‌های بنظر و خارج کردن کثافات روی مواد مذاب تعبیه گردیده که از ورود آنها بـ

(مقطع طولی کوره اجاق باز)

داخل شبکه‌های آجری، جلوگیری میکند کوره از یک طرف باردهی و از طرف مقابل آن بارگیری میشود. در قسمت بارگیری در سطح پایین تری نسبت به قسمت باردهی قرار دارد تا به سهولت بتوان عمل بارگیری را انجام داد. محفظه زیر این کوره خیلی کم عمق است ولی پهنای زیادی دارد که باعث هدایت حرارت بهتر و سرعت عمل در کار ذوب میشود. فلز مذاب کوره‌های اجاق باز کوچک را میتوان با خم

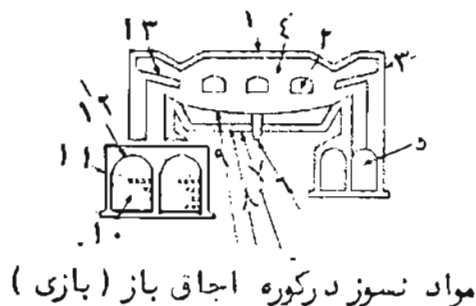
کردن خالی کرد . در کوره های بزرگ سوراخی در ته محفظه ذوب قرار دارد که بوسیله آن بارمذاب خالی میشود . کوره های اجاق باز برای ذوب مقدار زیادی فولاد ، آلومینیوم ، مس و آلیاژهای آنها بسیار کاربرد دارد . برای تولید فولاد ، سوخت کوره باید حتی الامکان دارای درصد گوگرد کم باشد تا فولاد حاصل مرغوب شود .

مواد نسوز در کوره های اجاق باز:

این کوره ها در کارخانه های بزرگ ذوب فولاد و شمش ریزی بکار میروند و دارای پوشش اسیدی سازی است کوره اسیدی با صرفه است و مقدار زیادی فولاد را ذوب میکند ولی شلاکه بازی را نمیتوان با آن بکاربرد و در نتیجه گوگرد و فسفر از فلز مذاب جدا نمیشود . با کوره بازی شلاکه بازی نمیتوان بکاربرد که بخواهی فسفر را جدا میکند و مقدار گوگرد فلز مذاب را نیز کم میکند .

ته کوره بازی عموماً با دلمیت کوئیت یا گداخته پوشیده میشود . برای تعمیر کوره بعد از هر دفعه ذوب مقداری مواد نسوز مثل بانیلچر روی قسمتهای فرسوده پاشیده میشود . زهر پوشش دلمیت ، آجرهای منیزیت یا کرمیت بکار میروند و در زیر این آجرها از آجرهای نسوز به عنوان عایق استفاده میشود . دیوارهای جلو و عقب کوره معمولاً از آجر کرم منیزیت ساخته میشود و برای قسمتهای زیری آن آجرهای منیزیت بکار میروند . سابقاً از اکسید سیلیسیم برای پوشش دیوارهای زیاد استفاده میشد و آجرهای کرمیت یا کرمیت - منیزیت بین خاک نسوز سیلیسی و آجرهای منیزیت قرار داده میشدند .

سقف کوره از نظر عمران اهمیت زیادی دارد و در اثر حرارت زیاد و وجود اکسید آهن یا سایر مواد خراب میشود .

مواد نسوز در کوره اجاق باز (بازی)

- ۱- سقف کوره: آجر سیلیسی
- ۲- درپچه‌ها: آجر نسوز
- ۳- جداره‌ها: آجر سیلیسی یا کرم‌منیزیت
- ۴- دیواره‌ها: آجر سیلیسی یا کرم‌منیزیت
- ۵- محفظه‌های شلاکه: آجر سیلیسی نیمه مرغوب
- ۶- درپچه بارگیری: آجر نسوز با پوشش گانیستر
- ۷- زیراجاق: آجر نسوز
- ۸- ته کوره: آجر دولومیت یا منیزیت
- ۹- اجاق: دولومیت کوهیده یا گداخته
- ۱۰- شبکه آجر: آجر نسوز یا سیلیسی
- ۱۱- محفظه شبکه آجر: آجر نسوز یا سیلیسی
- ۱۲- سقف شبکه آجر: آجر سیلیسی
- ۱۳- بلوکه‌ها: آجر سیلیسی یا کرم‌منیزیت

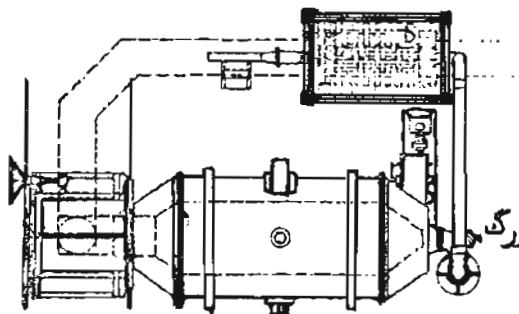
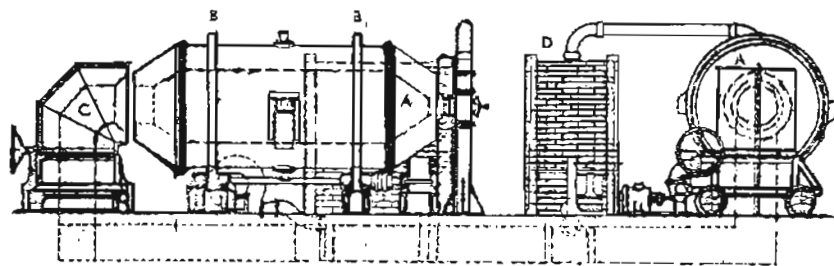
سابقاً آجر سیلیسی برای پوشش سقف کوره‌ها زیاد بکار میرفت زیرا مقاومت خوبی در حرارت‌های بالا دارد و نسبتاً ارزان است. سقف‌هایی که با آجر سیلیسی پوشیده باشد در حرارت‌های بالا (تقریباً ۱۷۶۰ تا ۱۸۱۶ درجه سانتیگراد) از هم می‌پاشد. آجرهای بازی درجه حرارت بیشتری را تحمل میکنند ولی زیاد منبسط میشود و در نتیجه از آنها نمیتوان زیاد استفاده کرد. در سالهای اخیر آجرهای کرمیت با اندود فلزی برای پوشش سقف کوره‌ها با موفقیت زیاد بکار رفته است.

در کوره‌های اجاق باز اسیدی، مواد نسوز سیلیسی در بالای سطح بکار میرود. ته این کوره‌ها با مخلوطی از یه‌ود اکسید سیلیسیم و خاک نسوز یا فقط با ماسه سیلیسی ساخته میشود. معمولاً زیر

این لایه کوپیده شده باگداخته، آجرسیلیسی وزیران يك یا چند طبقه خاك و آجر نسوز بعنوان عایق قرار میدهند .

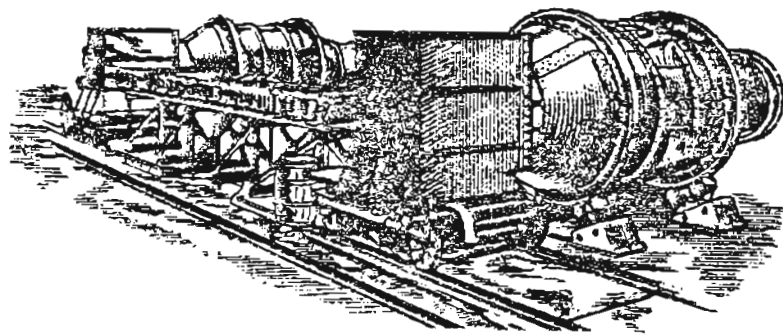
کوره‌های گردان

کوره گردان از يك بدنه استوانه‌ای فولادی تشکیل شده که پوششی از مواد نسوز در داخل آن داده شده است. این کوره در حول محور اصلی خود بآرامی میگردد . در انتهای کوره معمولاً " شیب دار است.

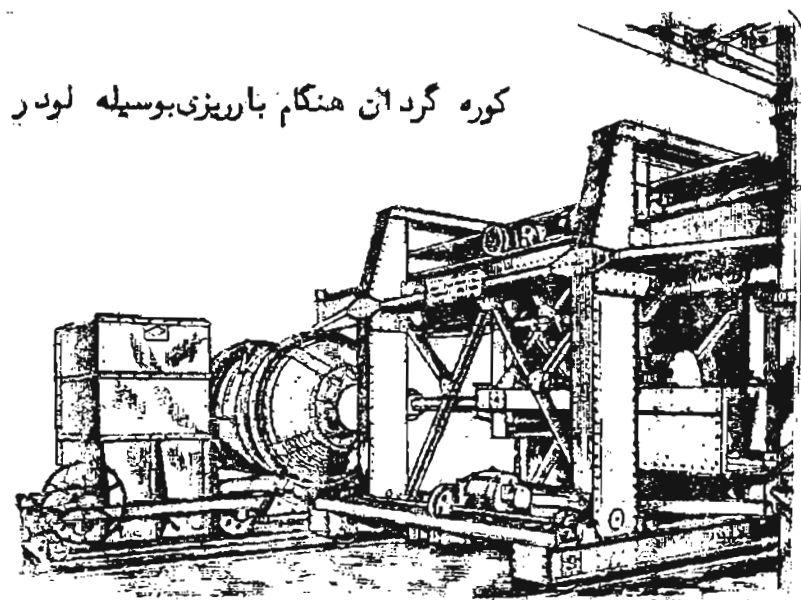
مقطع برشی يك کوره گردان بزرگ

شعله کوره در يك انتها و محل خروج گازها که غالباً همراه با وسیله گرم کردن هوا است در انتهای دیگر قرار دارد . سوخت کوره، نفت، گاز یا به صورت پودر ذغال است. هوای لازم برای سوخت بوسیله يك بادبزن یا دمنده تأمین میشود . در کوره‌های کوچک گردش کوره بوسیله دست انجام میگردد ولی بیشتر این کوره‌ها روی غلطک‌هایی سوار شده است و وسیله زنجیر یا بطریقه اصطکاکی چرخانده میشود . ظرفیت کوره‌های گردان متغیر است برای فلزات مختلف اندازه‌های گوناگون بکار میرود . بارگیری کوره از دریچه‌ای در روی بدنه فولادی انجام میگردد . این دریچه در هنگام گردش بوسیله مواد نسوز بسته میشود . در بعضی کوره‌ها، میتوان آنرا کمی بطرف عقب یا جلو خم کرد و در آن، بارگیری و برداشتن سرباره را انجام داد .

کوره های گردان با محفظه های گاززائده که برای گرم کردن سوخت
بکار میروند

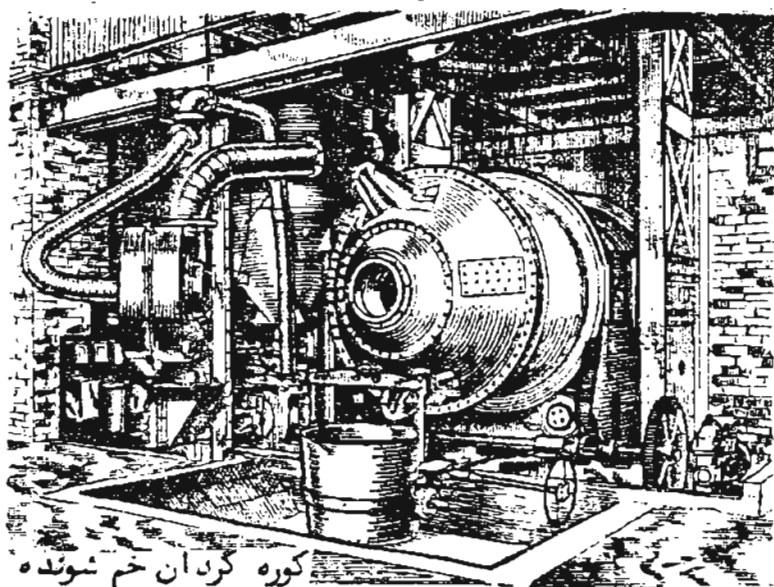
نوع جدید و بزرگ کوره گردان در شکل نشان داده شده است. در انتهای بدنه آن مخروطی شکل است
بر روی دو جفت غلطک میگردد. کوره بطور اتوماتیک بوسیله یک موتور الکتریکی میچرخد. کنترل کوره به
وسیله یک دکمه انجام میگیرد و کارگزاران می توانند بیش از یک کوره را بکار اندازند. مشعل کوره مستقیماً از
یک انتهای مخروطی به داخل کوره آتش میشود. گازهای احتراق از طرف دیگر خارج میشود، و این انتها
برای بار کردن کوره نیز بکار میروند. در یک انتها قسمت جمع شوند و وجود دارد که بعد از بار کردن کوره

کوره گردان هنگام بارریزی بوسیله لودر

جامیرو د و گازهای حاصل از احتراق راه محلی میبرد که در آن هوای لازم برای سوخت از ۲۰۰۰-
تا ۵۰۰۰ درجه سانتیگراد گرم میشود.

کوره گردان برای ذوب چدن از جمله چدن خاکستری و چکش خوار و همچنین فولاد بکار میرود . این کوره رامیتوان برای ذوب مس ، برنج ، برنز ، آلومینیوم و سرب نیز بکار برسد . پوشش داخلی کوره بستگی به نوع فلز ذوب شدنی دارد و از مواد نسوز کوبیده شده یا آجر نسوز مرغوب درست میشود . کوره های نیمه گردان کوچکی نیز برای ذوب مس ، برنز ، برنج و آلومینیوم وجود دارد . این

کوره گردان خم شونده

کوره ها هر چند یکبار از یک طرف به طرف دیگر چرخانده میشود . حرارت را در این کوره ها تا ۱۳۵۰ - درجه سانتیگراد میتوان بالا برد .

کوره های الکتریکی

سوخت این کوره ها برق است و احتیاجی به مواد سوختنی و هوایندارد . بهمین دلیل فلزات مرغوبتری رامیتوان با آنها ذوب کرد . البته بعلت گران بودن مصرف برق ، کوره های الکتریکی برای ریختن قطعات مرغوب بخصوص فولادها بکار میرود .

کوره های الکتریکی القائی :

اساس زوب در این نوع کوره ها اینست که فلز را در بوتۀ ای قرار میدهند و یک سیم پیچ (کویل) که از آن جریان متناوب الکتریکی عبور میکند بوتۀ را احاطه کرده است . جریانی که در داخل فلز مذاب القاء میشود باعث حرارت دادن و ذوب شدن فلز میشود . این کوره ها بطور کلی برد و نوعند : بدون هسته مغناطیسی و با هسته مغناطیسی .

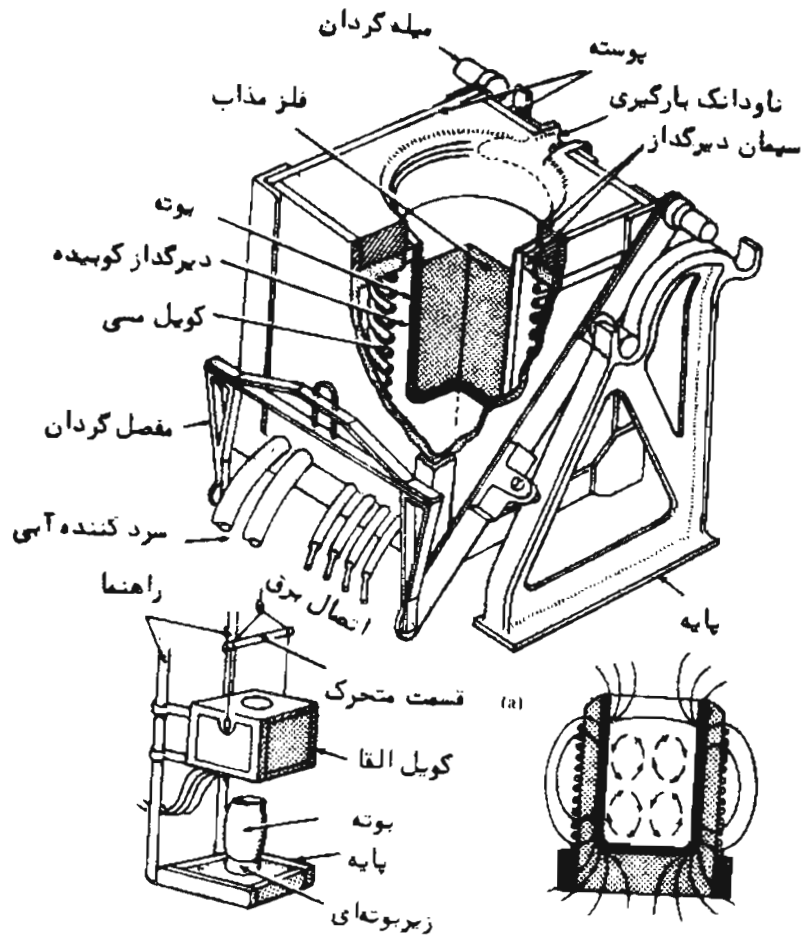
کوره های القائی بدون هسته مغناطیسی :

ظرفیت این کوره ها برای کارهای مختلف فرق میکند و در تولید فولاد تا ۵ تن میرسد . بدنه این کوره ها معمولا " استوانه ای شکل و دیواره داخلی آنها با مواد نسوز اسیدی یا بازی پوشیده شده است بکار بردن مواد نسوز اسیدی در کوره های بزرگ مناسب نیست . بهمین دلیل بسیاری از جداره های این کوره ها از مواد سیلیسی میباشد . این پوشش بوسیله سیمان خشک یا چسب ایجاد میشود . اینکار با کمک یک استوانه توخالی که بار اولیه نیز در آن قرار میگیرد انجام میشود . معمولا " این استوانه از فولاد جوش داده شده یا ریخته ساخته میشود .

حرارت لازم برای پوشش دادن کوره باید کافی باشد . پوشش جداره کوره بوسیله سیم پیچی از لوله های مسی صاف محصور شده است و جریان برق را منتقل میکند این لوله ها معمولا " بوسیله لعاب یا نوار آسبست عایق شده است .

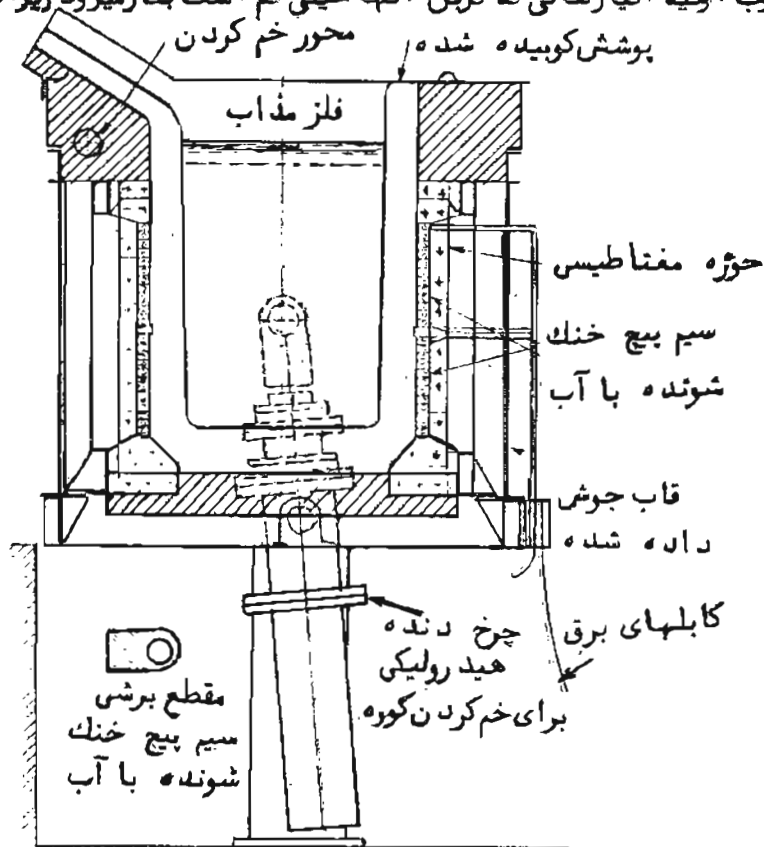
در کوره های کوچک ، محفظه کوره از سیمان و آسبست درست شده و روی قابی که مغناطیسی نباشد پیچ شده است . در کوره های بزرگ ، تنها محفظه فولادی بکار میرود و حفاظی مغناطیسی که شامل نوارهایی از فولاد سیلیسی است اطراف سیم پیچ القائی را میگیرد این کوره ها معمولا " از نوع خم شوندۀ است و غالبا " با وسیله هیدرولیکی یا الکتریکی برای خم کردن مجهز میباشد .

این نوع کوره معمولا " با فرکانسی بیشتر از فرکانس برق شهر کار میکند کوره های با فرکانس . . . ۵ سیکل در ثانیه را غالبا " کوره با فرکانس متوسط و کوره های با فرکانس بیشتر از . . . ۱ سیکل در ثانیه را با فرکانس بالا مینامند . تقریبا " تمام کوره های صنعتی بزرگ با موتور

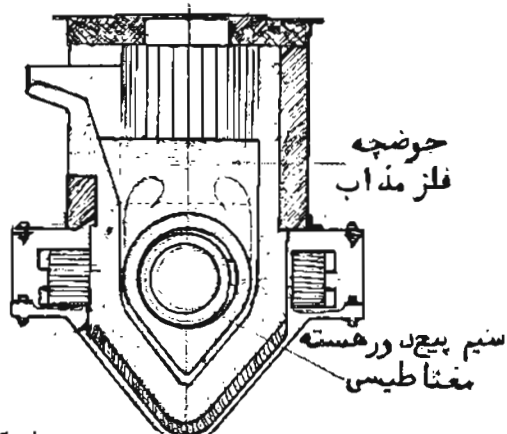

کوره های القایی بدون هسته مغناطیسی

ژنراتور کار می‌کند و اکثراً "ذوب فلزات با این کوره‌ها انجام می‌گیرد. کوره القاش بدون هسته مغناطیسی جای کوره بوته‌ای را در بسیاری از موارد گرفته‌است. از این کوره برای تولید فولاد های ابزار و آلیاژ، آلیاژهای کرم و نیکل مقاوم در گرما، فولاد های زنگ نزن و مغناطیسی و طور کلی برای تولید آلیاژ های که عناصر گران قیمت مانند کبالت، تنگستن، وانادیوم، کرم و نیکل دارد مناسب است. همچنین برای ذوب اولیه آلیاژهای که کربن آنها خیلی کم است بکار میرود زیرا فلز مذاب در این کوره‌ها

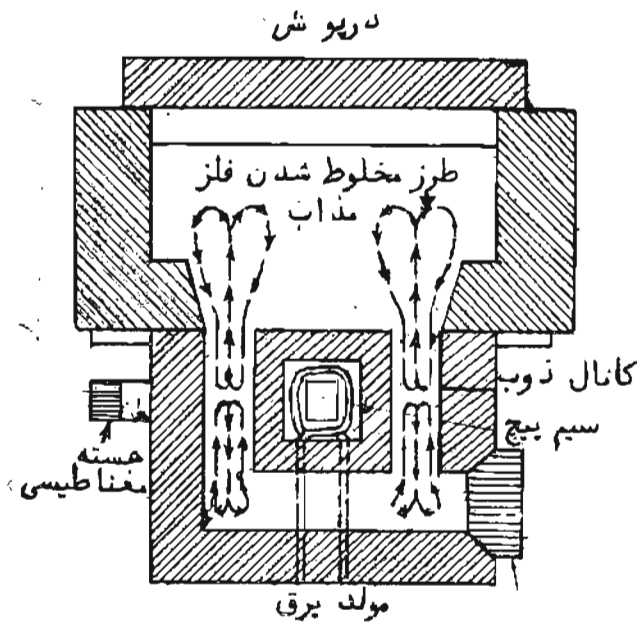
مقطع کوره القاش بدون هسته مغناطیسی که با فرکانس شبکه کار میکند

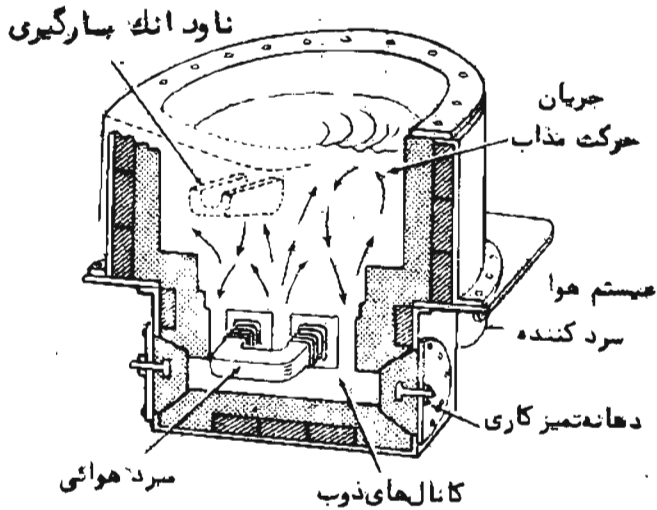
مقطع برشی کوره القاش کانال دار با فرکانس کم و هسته مغناطیسی

با کربن تماسی ندارد. اخیراً این نوع کوره را برای کار با فرکانس شبکه یعنی ۵۰ سیکل در ثانیه می‌سازند که احتیاجی به موتور ژنراتور هم ندارد. چنین کوره‌ای برای ذوب تکه‌های بزرگ فلزات و بخصوص چدن مناسب است. برای ذوب تکه‌های کوچکتر، باید حوضچه‌ای از فلز مذاب در کوره باقی گذارد.

کوره‌های القاشی با هسته مغناطیسی :

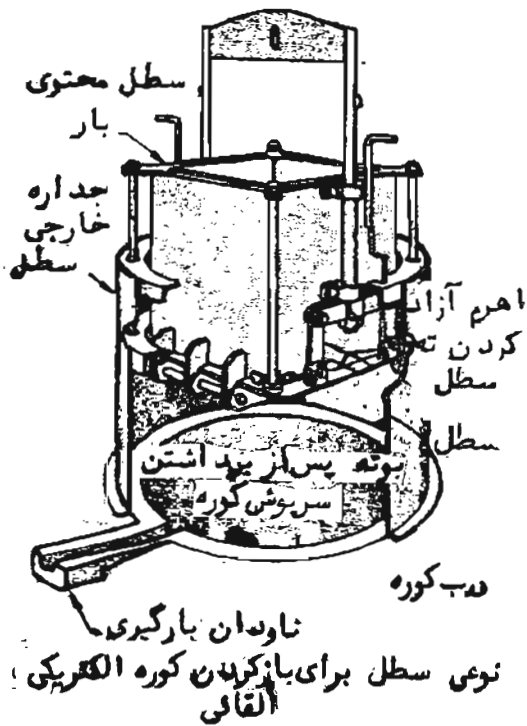
مقطع برشی نوع دیگری از کوره القاشی با فرکانس کم و هسته مغناطیسی

مقطع برشی نوعی از کوره القاشی با هسته مغناطیسی

نوع اولیه این کوره دارای کانالی به شکل V است و محفظه اصلی فلز مذاب در بالای این کانال قرار دارد. برای ذوب در این کوره باید حداقل $\frac{1}{3}$ آن از فلز مذاب پریاشد و بعد با رجامد به آن اضافه شود. این کوره برای ذوب برنج و ریختن شمشک زیاد بکار رفته است کوره‌های دیگری شبیه کوره کانال دار برای ذوب آلومینیوم، آلیاژهای ریخته‌گری تحت فشار و چدن بکار می‌رود.

نوع دیگری از این کوره‌های القاشی دارای دو محفظه جداگانه است که یکی برای ذوب و دیگری برای نگهداشتن فلز مذاب قبل از ریخته‌گری بکار می‌رود. این محفظه‌ها بوسیله دو کانال مورب بهم وصل می‌شود و سیم پیچ و هسته مغناطیسی بین کانالها قرار دارد. این نوع کوره غالباً برای ذوب در ریخته‌گری تحت فشار آلیاژهای آلومینیوم و برنج بکار می‌رود. نوع دیگری کوره که مخصوصاً برای ذوب آلیاژهای آلومینیوم و روی بکار می‌رود دارای کانالهایی است که قسمت افقی آن بزرگتر از قسمت‌های عمودی است بطوریکه تفاله‌ها در آن جمع و جدا می‌شود. این کوره را برای ذوب برنج و سایر آلیاژهای مس نیز میتوان بکار برد.

بطور کلی کار با کوره های الکتریکی القایی ساده است. کوره را بار میکنیم و جریان برق را برقرار مینمائیم. پس از شروع ذوب میتوان بار بیشتری اضافه کرد. از مزایای کوره های القایی این است که مقدار نسبتاً کمی از فلزات و آلیاژهای گوناگون را میتوان بطور تمیز، راحت و با سرعت ذوب کرد. در اثر جریان القایی با کوره بخوبی مخلوط میشود و آلیاژ یکنواختی بدست میآید.

کوره های الکتریکی نوع قوسی :

این کوره ها به دو نوع تقسیم میشود :

با قوس مستقیم و با قوس غیرمستقیم.

کوره الکتریکی با قوس غیرمستقیم :

برای ذوب آلیاژهای مس از این کوره استفاده میکنند. در عدد الکترود ذغالی در محور این کوره قرار گرفته است و سطح فلز مذاب باید از این الکترود ها پایینتر باشد. جریان برقی که باین ذوب و الکترود

متصل است سبب میشود که قوس الکتریکی باعث

ایجاد حرارت زیاد و ذوب فلز شود.

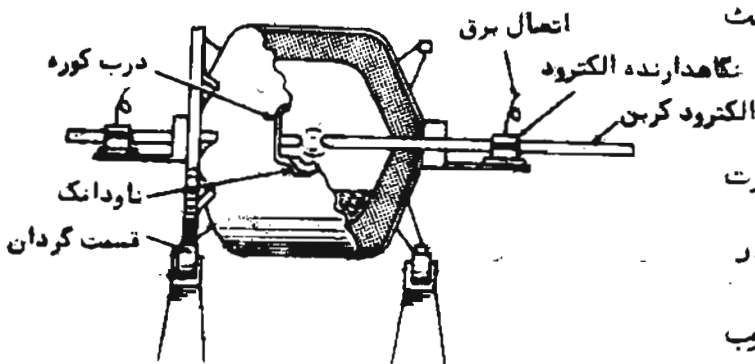
حرکت کوره باعث میشود که فلز مذاب در یک حرارت

ثابت با ترکیب یکنواخت باقی بماند. چدن و فولاد

رانیز میتوان بدین طریق ذوب کرد اما بازده ذوب

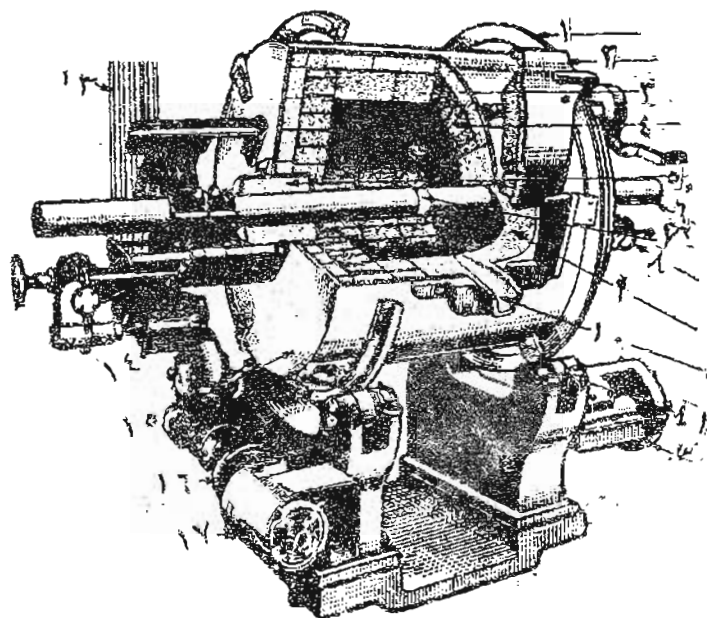
کم و قیمت مواد نسوز زیاد تمام میشود.

این کوره از یک محفظه استوانه ای تشکیل شده و

قسمتی از کوره الکتریکی با قوس غیرمستقیم

جدارد اخلی کوره بامواد نسوز و آجر نسوز پوشش داده شده است. استوانه کوره روی غلطکهای مسوار شده است که به کمک یک الکتروموتور حرکت میکند. این کوره دارای :

قسمت از کوره الکتریکی با قوس غیر مستقیم

۱- ریل غلطک

۲- در

۳- عایق

۴- مواد نسوز

۵- حافظه الکترود

۶- الکترود

۷- قوس

۸- وسیله کنترل دستی

۹- ریچسه بارریزی

۱۰- ناودان بارگیری

۱۱- غلطک

۱۲- وسیله کنترل حرکت کوره

۱۳- کابلهای برق و شیلنگ آب خنک کننده

۱۴- موتور کنترل الکترود

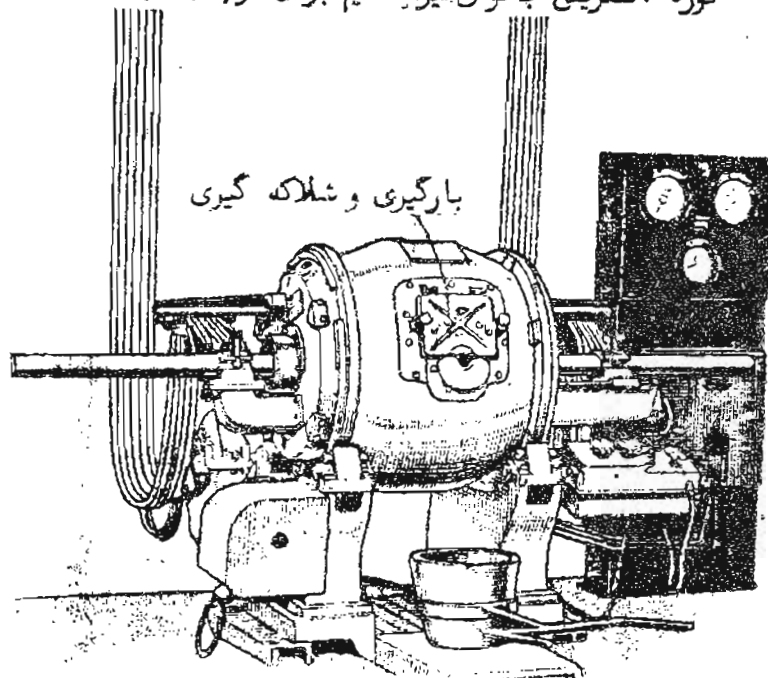
۱۵- صفحه انتهایی که قابل برداشتن است

۱۶- وسیله حرکت دادن کوره

۱۷- موتور حرکت دادن کوره

يك قسمت در دربرای ریختن فلز مذاب بوده و ناودان بارگیری زیرین قسمت قرار گرفته است. برای بار کردن کوره ابتدا الکتروودها را خارج کرده و در کوره را باز میکنیم و پس از باز کردن کوره مجدداً الکتروودها را داخل کوره قرار میدهیم و در کوره را میبندیم. این الکتروودها را با کمک اهرم تنظیم

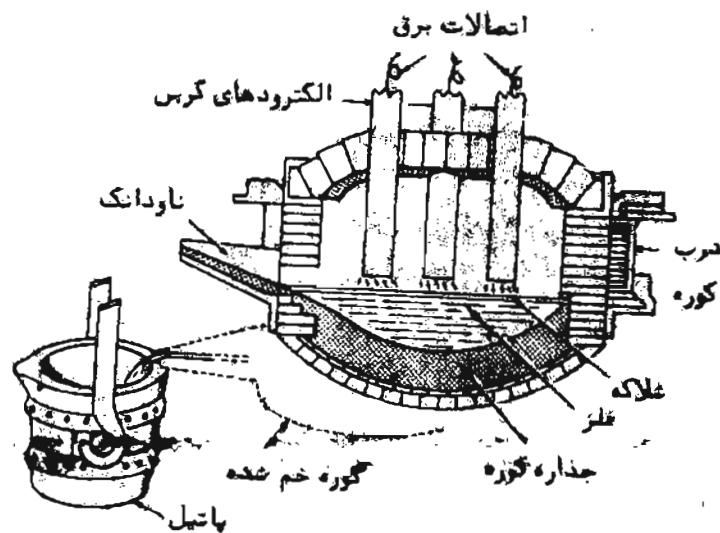
کوره الکتریکی با قوس غیر مستقیم برای ذوب چدن مخصوص

میتوان از کوره خارج و یا به داخل کوره هدایت کرد و فاصله آنها را تنظیم نمود. بعد از شروع ذوب، کوره را با حرکت در میآوریم. حرکت کوره باید بسیار آهسته باشد تا از تصادف و برخورد فلز به الکتروود جلوگیری شود. زاویه حرکت کوره بطور خود کار کنترل میشود و این حرکت هنگام ذوب فلز تند ریج زیاد شده تا جاییکه پس از ذوب کامل فلز حرکت کوره نیز کاملاً انجام میشود. آلیاژهای مس را میتوان در مدت ۳ دقیقه در این کوره ذوب کرد. ذوب چدن احتیاج به يك ساعت وقت دارد. البته این مدت زمان بعد از گرم کردن مقدماتی کوره است. در نوع کوچک این کورهها، تنظیم الکتروودها با دست انجام میشود. يك الکتروود ثابت است و الکتروود دیگر داخل یا خارج حرکت داده میشود. الکتروود متحرک را میتوان بطور خود کار نیز کنترل کرد. این کوره برای کارهای غیر مد اوم در ریخته‌گری مناسب است و میتوان چدن‌ها و فلزات غیر آهنی را با آن ذوب کرد. بهتر است برای چدن و فلزات غیر آهنی و محافظه جداگانه بکاربرد تا از رسوب فلزات دیگر جلوگیری شود.

کوره الکتریکی با قوس مستقیم :

کوره الکتریکی سه فاز قوس مستقیم معمولترین کوره برای ذوب فولاد است. ظرفیت این کوره ها از یک تا صد تن تغییر میکند و اکثراً از کوره های ۳ تا ۸ تنی استفاده میشود. معمولاً فولاد قراضه را در این کوره ذوب میکنند. بار کردن کوره ممکن است از طریق یکی از دو دری که در کوره تعبیه شده است انجام گیرد. در

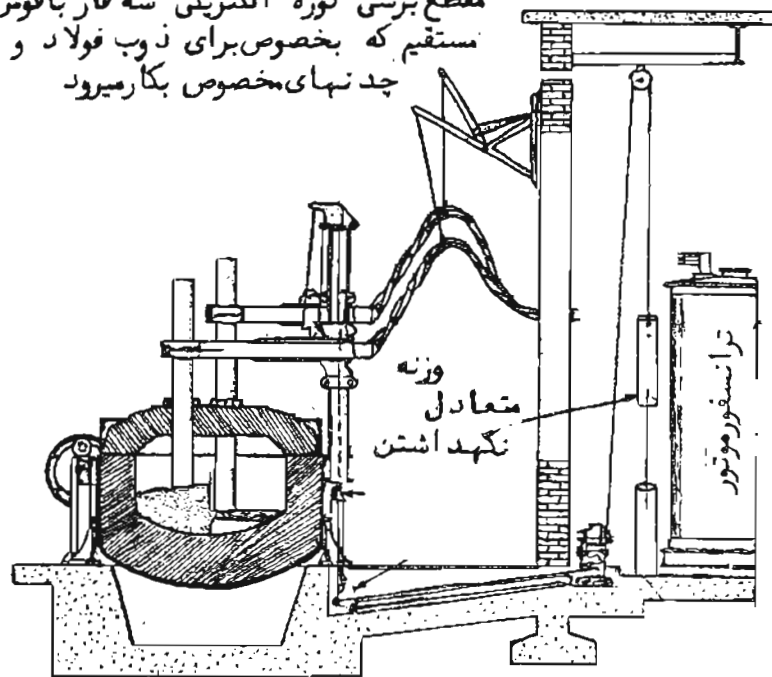

کوره های جدید قسمت بالای کوره طوری ساخته شده است که میتوان آنرا برداشت و پس از بار کردن کوره مجدداً در محل خود قرار داد. سه الکترودهای ذغالی این کوره بطور عمودی قرار گرفته و سه فاز برق بآنها متصل شده است. قوس الکتریکی با دستگاه خودکار تنظیم میشود. حرارت حاصل از قوس الکتریکی که بین الکترودهای ذغالی و بار کوره ایجاد میشود باعث ذوب میگردد.

سرباره را در حمام ذوب نگه میدارند تا درجه اکسید شدن فلز را کم و فلز را تصفیه کرده و دیواره ها و سقف کوره را از حرارت بیش از حد قوس الکتریکی محافظت کنند. سرعت ذوب در این کوره نسبتاً زیاد بوده و کنترل حرارت و ترکیب فلز مذاب بسیار عالی است.

وقتی که فلز ذوب شده و تصفیه فلز بخوبی انجام گرفت، الکترودها را خارج کرده و فلز مذاب را داخل پاتیل ریخته و به محل قالبگیری حمل میکنند.

مقطع برشی کوره الکتریکی سه فاز با قوس مستقیم که بخصوص برای ذوب فولاد و چدنهای مخصوص بکار میرود

کوره های الکتریکی نوع مقاومتی :

این کوره ها نیز دو نوعند : مقاومتی مستقیم و غیر مستقیم .

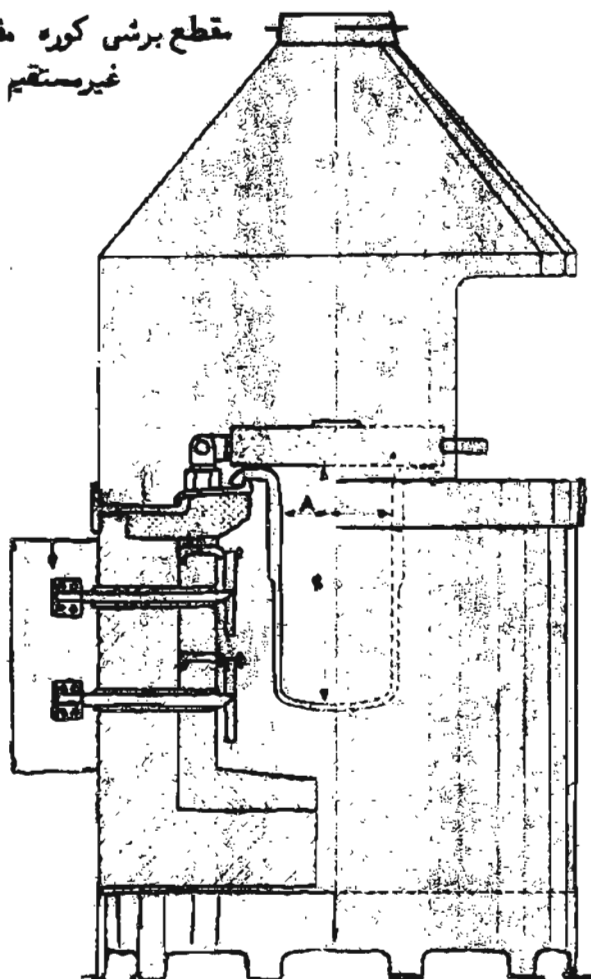
کوره الکتریکی مقاومتی غیر مستقیم :

در این نوع کوره حرارت حاصل از مقاومت نواری امپله آلیاژهای مانند ۸ درصد نیکل و ۲۰ درصد کرم در مقابل جریان الکتریکی توسط بوت به فلز منتقل میشود .

این طریقه ذوب برای فلزات با نقطه ذوب پائین و گاهی آلومینیوم بکار میرود . جنس پاتیل یا بوت به از چدن یا آلیاژهای مقاوم در گرما میباشد . گاهی از بوت های گرافیتی نیز استفاده میشود . المانهای حرارتی در بوت به قرار دارد .

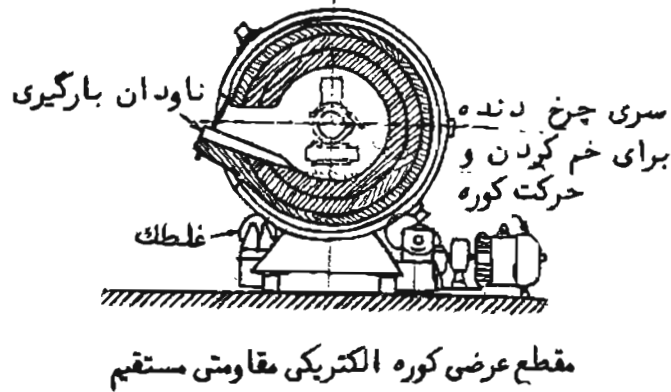
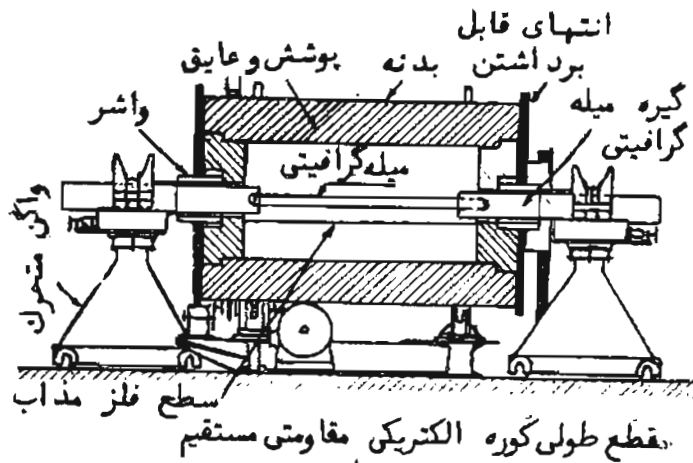
کوره در بدنه فولادی قرار گرفته و بوسیله مواد عایق حرارت و نسوز عایق میشود .

مقطع برشی کوره مقاومتی
غیرمستقیم

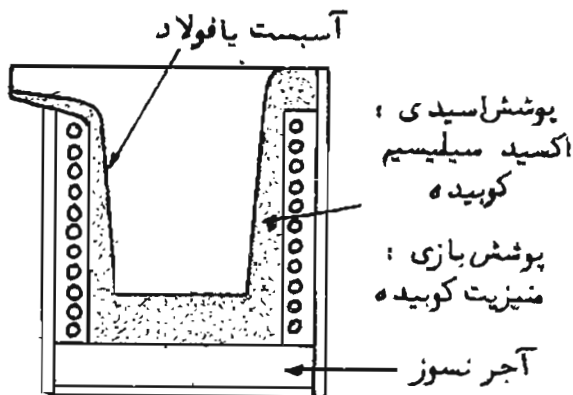
کوره الکتریکی مقاومتی مستقیم :

این کوره برای ذوب فلزات با درجه ذوب بالاتر کار می‌رود. حرارت لازم برای ذوب بوسیله مقاومت یک میله گرافیتی در مقابل جریان الکتریکی ایجاد می‌شود. بدنه کوره استوانه‌ای بود و با مواد نسوز مناسب پوشیده شده است. میله گرافیتی بطور افقی و موازی بدنه کوره قرار دارد. کوره در حول محور افقی حرکت در می‌آید تا حرارت بخوبی تقسیم شده و مواد نسوز توسط فلز مذاب شسته شود. میله گرافیتی طوری جاگذاری شده است که می‌توان انرا در موقع ریختن بار داخل کوره بیرون آورد. این کوره در اندازه‌های مختلف ساخته می‌شود و برای ذوب چدن‌های مخصوص، برنز و سایر آلیاژهای مس بکار می‌رود.

مواد نسوز در کوره های الکتریکی القایی و قوس مستقیم (برای ذوب فلزات آهنی) :

مقدار قابل ملاحظه ای فولاد و چدن با کوره های الکتریکی القایی و قوس مستقیم ذوب میشود . معمولاً برای ذوب فلزات آهنی در کوره القایی ، پوشش لازم را مطابق شکل ایجاد میکنند . پوشش مذکور باید حتی الامکان نازک باشد تا بازده ذوب بعد اکثر برسد . پوشش اسیدی گانیستر (اکسید

مواد نسوز در کوره الکتریکی القایی

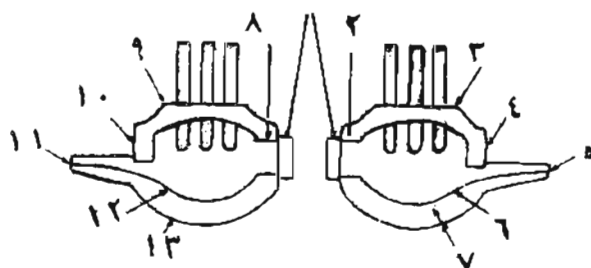
سیلیسیم) با کمی خاک رس یا سیلیکات سدیم برای این کوره مناسب است . برای ایجاد پوشش بازی ، منیزیت کشته و سوخته با چسب آلی بکار میسرود (این پوشش رامیتوان بدون چسب و بعد از کوبیدن آن در رشت يك قطعه فولادی گذاخته کرد) .

(در این صورت قطعه فولادی را در حال ذوب در کوره نگهداشته تا منیزیت سفت شود) .
 کوره الکتریکی با قوس مستقیم برای ذوب فولاد ریخته گری بسیار متداول است . در این کوره مواد نسوز اسیدی و یابازی رامیتوان مطابق شکل بکاربرد . عمر سقف این کوره نیز مانند کوره اجاق با اهمیت زیادی دارد . امکان پاشیده شدن مواد نسوز در موقع سرد شدن این کوره ها زیاد است . به همین دلیل از آجرهای سیلیسی برای پوشش کوره استفاده میشود . آجرهای نسوز مرغوب نیز برای این منظور زیاد بکار میرود .

۱- در کوره : آجر نسوز اکسید آلومینیوم نیمه مرغوب .

۲- سقف بارریزی : آجر سیلیسی .

پوشش اسیدی پوشش بازی ۱

مواد نسوز در کوره های الکتریکی با قوس مستقیم

۳- سقف کوره : آجر سیلیسی .

۴- دیواره ها : آجر منیزیت، کرم منیزیت یا ولومیت .

۵- ناودان بارگیری : آجر نسوز پوشیده با گانستر .

۶- ته اجاق : منیزیت یا ولومیت کوبیده شده .

۷- ته اجاق : آجر منیزیت یا ولومیت .

۸- سقف بارریزی : آجر سیلیسی .

۹- سقف : آجر سیلیسی .

- ۱۰- دیواره ها : آجر سیلیسی .
- ۱۱- ناودان بارگیری : آجر نسوز پوشیده با گانستر.
- ۱۲- اجاق : ماسه سیلیس یا گانستر.
- ۱۳- ته اجاق : آجر سیلیسی .

مواد نسوز در ریخته گری فلزات غیر آهنی :

مشکل مواد نسوز در ذوب فلزات غیر آهنی کمتر از ذوب فولاد است زیرا این فلزات اثر کمتری روی مواد نسوز دارد و در حرارت‌های کمتری ذوب می‌شود. ریخته‌گری آلیاژهای نیکل، مس، آلومینیوم، منیزیم، روی و چند فلز دیگر متداول است و برای ذوب آنها کوره‌های مختلفی بکار می‌رود.

کوره‌های الکتریکی القاشی و مقاومتی رامیتوان بامونولیتیک اسیدی یا بازی پوشش داده همچنین بوته هاسی که قبلاً گداخته و پخته شده است بعنوان پوشش این کوره‌ها بکاربرد. اجاق کوره‌های الکتریکی با قوس مستقیم که برای ذوب مس و نیکل بکار می‌رود و یواره‌ها نیز با منیزیت و سقفهای آنها با منیزیت، کرمیت، اکسید سیلیسیم یا مخلوطی از اکسید آلومینیوم و سیلیسیم پوشیده شده است. کوره‌های الکتریکی با قوس غیر مستقیم سبب می‌شود که فلز مذاب روی مواد نسوز جریان پیدا کند و از گرم شدن موضعی آن‌ها جلوگیری شود.

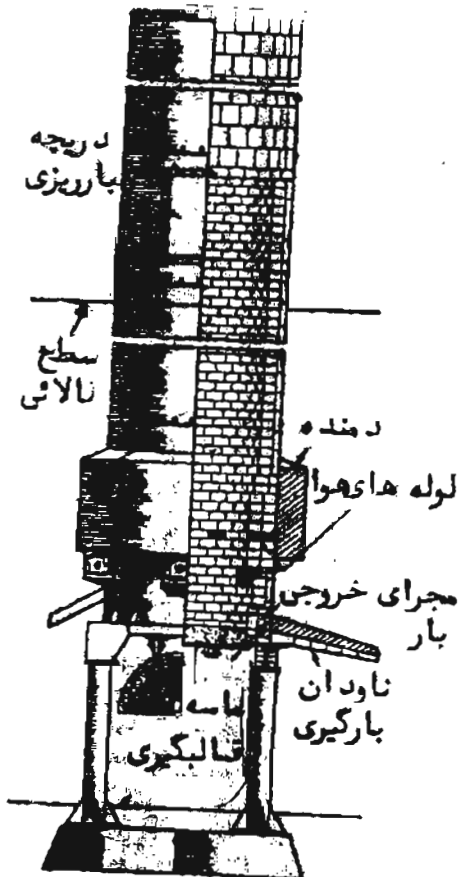
کوره بوته‌ای گازی یا نفتی برای ذوب اکثر فلزات غیر آهنی بکار می‌رود. جنس بوته‌ها عموماً از خاک نسوز گرافیت، منیزیت و کاربید سیلیسیم است. بوته‌ها را قبلاً گداخته و می‌پزند. برای ذوب آلیاژهای مس و آلومینیوم، جنس بوته‌ها از خاک نسوز - گرافیت است و بوته‌های کاربید سیلیسیم نیز بکار می‌رود. بوته‌های کاربید سیلیسیم عمر و قابلیت انتقال حرارت بیشتری دارد ولی گرانتراز بوته‌های خاک نسوز - گرافیت است.

منیزیم رامیتوان در بوته‌هایی که جنس آنها از اکسیدهای نسوز است ذوب کرد. زیرا خود منیزیم بشدت ایجاد اکسیدی میکند که بوته را می‌خورد. بوته‌های چدنی یا فولادی رامیتوان برای ذوب منیزیم، آلیاژهای روی و آلومینیوم بکاربرد.

در کوره‌های نوع بوته‌ای گازی یا نفتی و الکتریکی القاشی یا مقاومتی، خود بوته غالباً از کوره بیرون آورده می‌شود و برای ریختن فلز مذاب بکار می‌رود. البته میتوان فلز مذاب را بعد اخل چمچه نیز منتقل کرد و بعد آنرا بعد اخل قالب ریخت.

آلومینیوم معمولاً خاک نسوز کوبیده شده یا خاک رس - گرافیت پخته شده و برای آلیاژهای منیزیم یاروی از آهن یا فولاد است . گاهی اوقات چمچه های فولادی سبکی که جدا ر آنها عموداً بوسیله خاک نسوز پوشیده شده است برای ریختن قطعات كوچك آلومینیوم بكار می رود .

کوره کویل :

مقطع برشی يك كوره كویل جدید

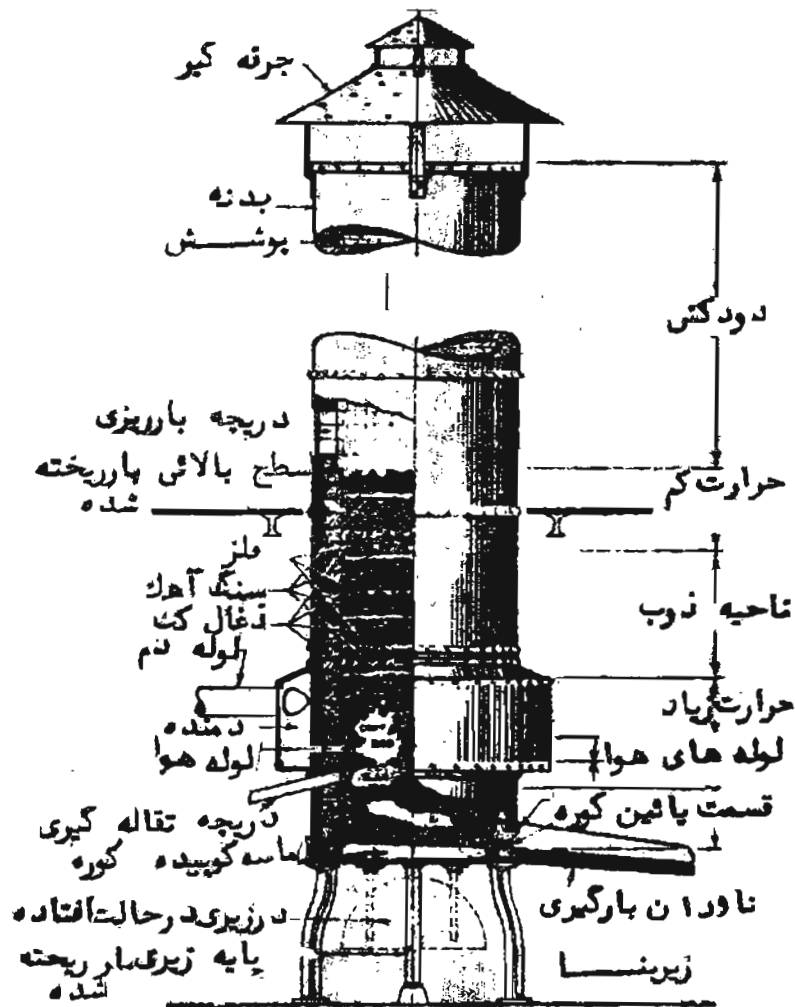
برای ذوب چند کوره کویل بکار می رود . این کوره دارای یک بدنه استوانه ای فولادی است که بطور عمودی قرار دارد . دیواره داخلی بدنه از آجر نسوز پوشیده شده است . این بدنه روی پایه های قرار دارد که بوسیله چهارستون فولادی نگهداری میشود . پایه های کوره کویل از آجر نئیز ساخته میشود .

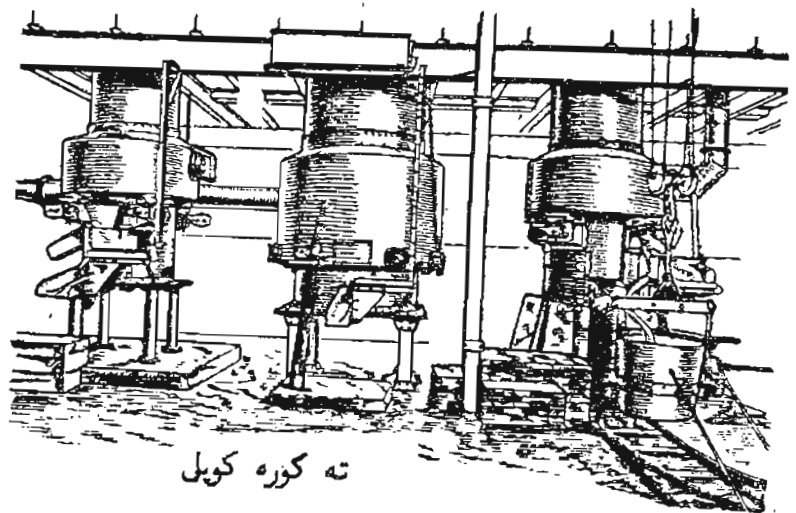
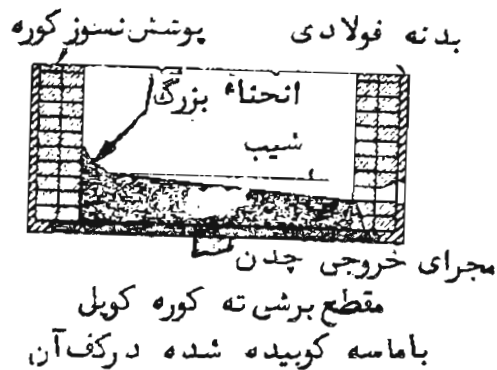
کوره های جدید دارای درهای لولائی در مرکز صفحه زیری میباشد و با بساز کردن این درها محتوی کوره بعد از ذوب و بارگیری خالی میشود . محفظه هوای لازم برای سوخت بالای کف کوره

قرار دارد . هوا بوسیله دمباین محفظه فرستاده میشود و توسط لوله های با فشار داخل کوره منتقل میگردد . دریائین لوله های هوایك مجرا برای خروج تغاله وجود دارد .

برای آماده کردن کوره ، مقداری ماسه قالبگیری در کف کوره میکوبیم ضخامت ماسه در کوره های که در هر ساعت ۵ تن ظرفیت دارد حدود ۱۴ سانتیمتر است . ماسه قالبگیری را بطرف مجرای خروجی چند که در جلوی کوره قرار دارد شیب میدهم و سوراخی برای خروج بار مذاب تعبیه میکنیم . مقداری چوب و خرده چوب را روی طبقه ماسه ای قرار میدهم و آنرا آتش میزنیم .

بعد مقداری ذغال کک روی سطح کار میریزیم تا هم سطح لوله های هوا شود . صبر میکنیم تا کک بتدریج داغ و سرخ شود . گاهی برای داغ کردن کک از میدان ، هوا استفاده میشود . سپس مجرای خروجی چدن را با ماسه میندیم و آنرا با صفحه های فولادی میپوشانیم باز هم کک اضافه میکنیم و منتظر میشویم تا کاملاً سرخ شود .

ته کوره کویل

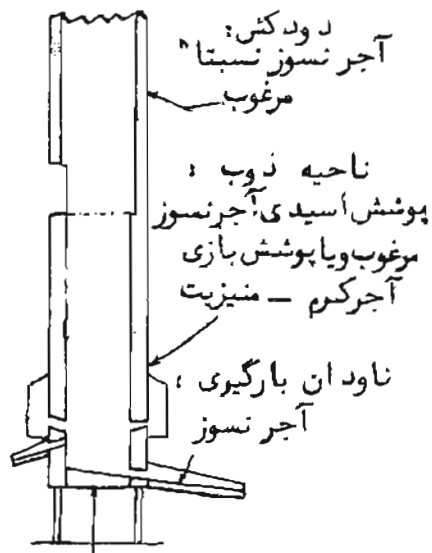
سطح بسترک رامیتوان بوسیله میله‌ای که از سوراخ باردهی وارد کوره میشود کنترل کرد . در این هنگام کوره برای بارکردن آماده است. بار کوره را که عبارتست از فلز (شمش یا چدن قراضه فولاد یا آهن قراضه) کک و سنگ آهک بطور متناوب از ریچه بارید اخل کوره میریزیم تا همسطح سوراخ باردهی شود . جریان هوا را برقرار میکنیم تا هوا با فشار وارد کوره شود . وقتی فلز مذاب در ته کوره جمع شد ، مجرای خروجی را باز میکنیم تا بار مذاب جریان پیدا کند . در همین حال فلز و کک بیشتری اضافه میکنیم تا جای فلز مذاب را بگیرد و این کار را تا پایان عمل ذوب ادامه میدهیم . به فاصله‌های معین (مثلاً ۵ تا ۶ دقیقه) یا هر وقت که مقدار تفاله زیاد شد ، مجرای خروجی تفاله را باز میکنیم تا تفاله از آن جریان پیدا کنند پس از اتمام عمل ذوب ، بارکردن کوره را قطع میکنیم و بوسیله لوله‌های هوا اطمینان حاصل میکنیم که تمامی فلز مذاب شده است . بعد بلافاصله جریان هوا را قطع میکنیم . در کف کوره را باز میکنیم تا محتوی کوره خارج شود . محتوی کوره‌های کویل ته پر با برداشتن صفحه سوراخ مربوطه خالی و در آب خنک میشود . ککی که برای بستن کوره کویل بکار میرود و بیش از ۵٪ آن باقی نماند رامیتوان برای ذوب بعدی بکاربرد . برای استفاده مجدد از کوره باید آنرا بخوبی تعمیر کرد . معمولاً بوسیله خاک نسوز پوشش داخلی کوره را تعمیر میکنند تا قطر پوشش مناسب ذوب شود . ذغال کک سوخت لازم برای کوره کویل است. مقدار کک بستر کوره قبل از بارکردن بستگی باندازه آن و شرایط ذوب دارد و با تجربه تعیین میشود . سنگ آهک ماده روان کننده‌ای است که خاکستر کک و

مواد اضافی دیگر را جمع میکند و بصورت سرباره در میآورد. این سرباره فلز مذاب را نیز در مقابل اکسید شدن زیاد محافظت میکند. مقدار سرباره بستگی باندازه آن و نوع کار دارد. بطور کلی مقدار سنگ آهک ۲۵ تا ۳۰ درصد و زنک مصرفی است. نسبت فلز به کک برای مخلوطی با ۵۰ درصد فولاد بین شش تا هشت بریک برای مخلوطی با ۲۵ درصد قراضه فولاد ده بریک و برای آهن با فسفر زیاد حد اکثر پانزده بریک است. ذوب با کوره کوپل را میتوان بطور مداوم نیز انجام داد. اینکار با بازگذاشتن مجرای خروجی چدن انجام شده و سرباره‌ای که همراه با فلز مذاب بیرون میآید در چمچه جدا میشود. مخارج کوره کوپل نسبت به سایر کوره‌های ریخته‌گری (با ظرفیت مساوی) کمتر است و برای ذوب چدن بسیار مورد استفاده قرار میگیرد.

مواد نسوز در کوره کوپل اسیدی :

کوره کوپل بدنه‌ای فولادی دارد که جدا از اجزای نسوز پوشیده شده است. پوشش داخلی کوره به علل مختلف از جمله سائیدن بار کوره به آن، شلاکه حرارت زیاد و تغییر ناگهانی درجه حرارت خراب میشود. ماده نسوزی که در کوره کوپل اسیدی بکار میرود عموماً "خاک نسوز مرغوب" (تقریباً ۴۰ درصد اکسید آلومینیوم و ۶۰ درصد اکسید سیلیسیم) است. آجرهایی که از خاک نسوز درست میکنند بصورت متراکم یکپارچه ساخته میشوند تا در مقابل سایش و خوردگی مقاوم باشد این آجرها در مقابل پاشیدگی نیز مقاوم است و این خاصیت بخصوص در موقعی که هوای سرد در خاتمه ذوب بدخل کوره میدهد میشود اهمیت دارد. پوشش کوره در ناحیه ذوب از همه بیشتر خراب میشود. درجه حرارت در این ناحیه بیش از جاهای دیگر کوره است. از طرف دیگر اکسید شده آهن در ناحیه ذوب صورت میگیرد و اکسیدها با سنگ آهک فعل و انفعالاتی انجام میدهند و به پوشش کوره صدمه میزند. همچنین احتمال پاشیده شدن پوشش در اطراف ناحیه ذوب موقعی که ته کوره در خاتمه عمل ذوب باز شده و هوای سرد بدخل کوره میدهد میشود زیاد است. اکثر این کوره‌ها با حداقل ۱۰ تا ۱۵ درصد آجر نسوز پوشش داده میشود تا ضخامت جداگانه حدود ۱۱ تا ۲۳ سانتیمتر شود. معمولاً بعد از اینکه لایه اول آجرها نیز در ناحیه ذوب خراب شد تمام آجرها را بر میدارند و عوض میکنند. در کوره‌هایی که ۸ ساعت یا بیشتر کار کنند،

پوشش را بعد از هر مرحله زوب عوض میکنند . روش دیگر برای تعمیر پوشش کوره ، بکاربردن مخلوطی است که معمولاً شامل اکسید سیلیسیم و مقدار کافی خاک نسوز مرغوب میباشد . این مخلوط را روی قسمتهای

ته کوره : ماسه قالبگیری
مواد نسوز در کوره کوپل اسیدی و بازی

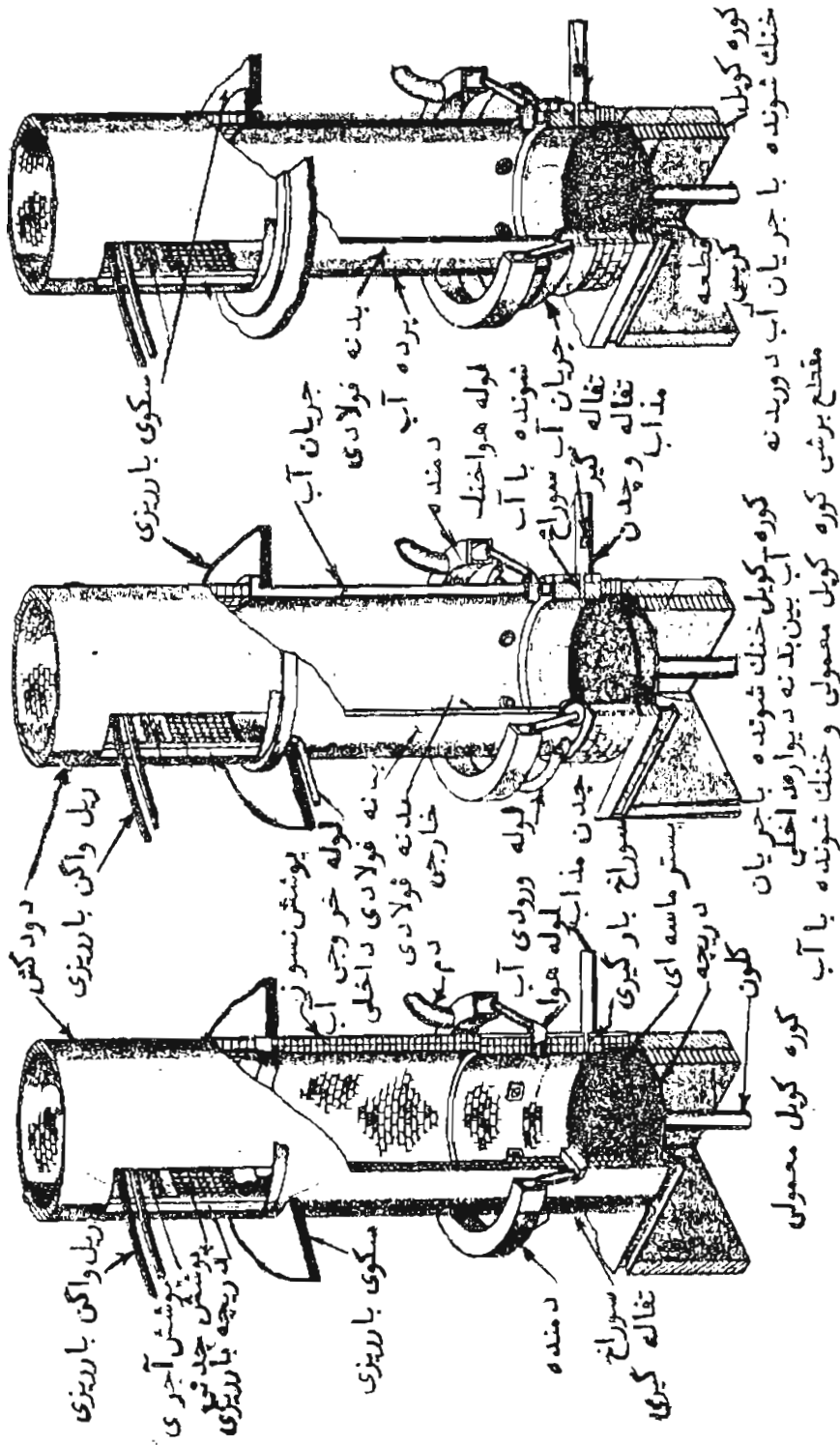
فرسوده میمانند و یا بوسیله افشانک روی آنها میپاشند .

قسمت پایین کوره کمتر به تعمیر نیاز دارد و از آجر نسوز پوشیده میشود . مجرای خروج فلز مذاب نیز از آجر نسوز ساخته میشود . در ته کوره ماسه قالبگیری کوبیده میشود که بعد از هر دفعه زوب باید عوض شود .

مواد نسوز در کوره کوپل بازی :

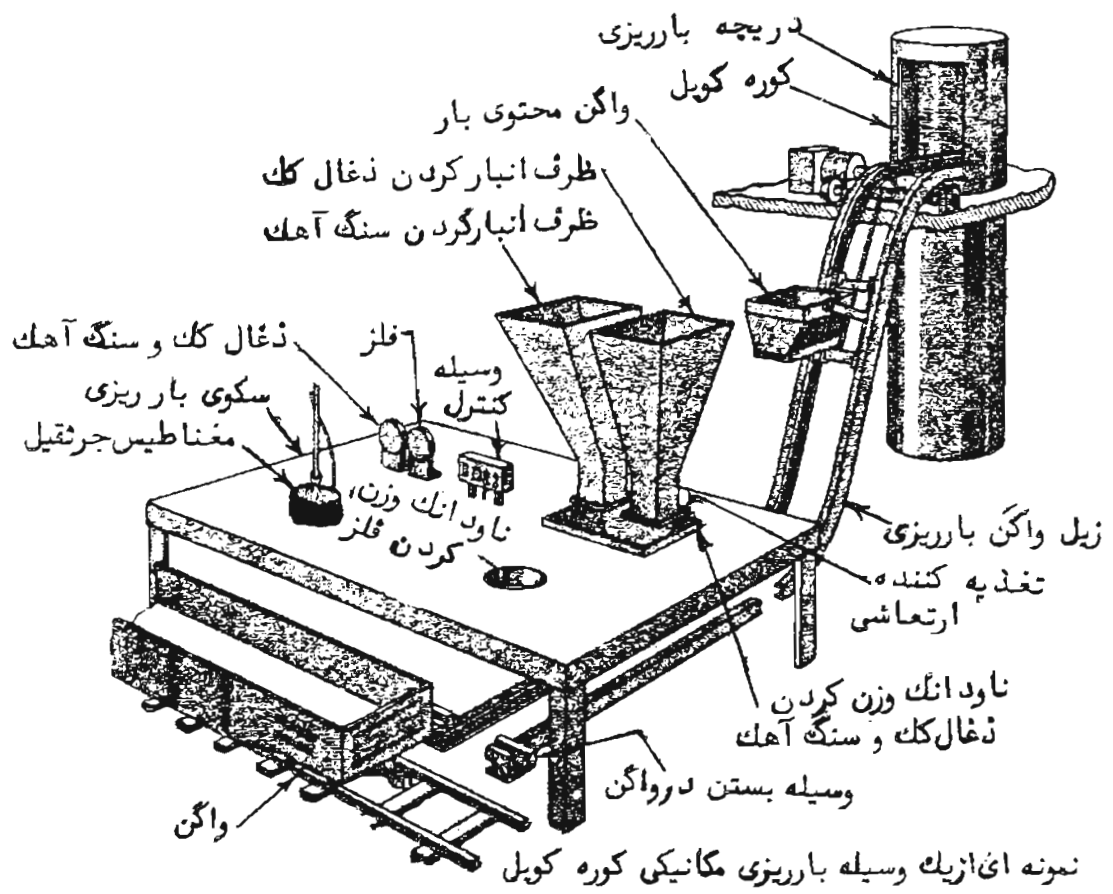
برای زوب چدن نرم که گوگرد آن کم است ، کوره کوپل

بازی بکار میرود . باین دلیل بیشتر کوره های کوپل اسیدی به بازی تبدیل شده است که برای زوب چدن خاکستری نیز بکار میرود . پوشش ناحیه زوب معمولاً آجر کرمیت ، منیزیت یا آجر منیزیت خوب پخته شده میباشد . این آجرهای بازی از ته کوره تا ارتفاع تقریباً ۵ / ۱ متری بالای دریچه های ورود هوا چیده میشود بقیه پوشش کوره مانند کوره کوپل اسیدی است . چون آجرها در اثر حرارت منبسط میشوند ، بین آنها و در ناحیه زوب مقوا میگذارند . همچنین بعلت خاصیت انتقال حرارت زیاد آجرها ، در صورتی که ضخامت پوشش کوره کمتر از تقریباً ۲۳ سانتیمتر شد ، به آن خاک نسوز میمانند . کوره باید با مواد نسوز بازی (پاخشی) تعمیر شود . مخلوطهای کربن دار نیز برای تعمیر کوره با دست یا بوسیله پاشیدن بکار میرود و عمر آنها زیاد است . اخیراً تکه های کربنی برای پوشش دادن ناحیه زوب کوره بکار میرود این تکه ها را میتوان هم برای کوره اسیدی و هم بازی بکار برد و ترکیب شلاکه را بدون آسیب دیدن مواد نسوز در موقع زوب عوض کرد . جداره کوره های کوپل بزرگ که با کربن یا مواد نسوز بازی پوشیده میشود بعضی اوقات با آب خنک میشود تا عمر مواد نسوز زیاد شود .

کوره کویل
سنگری
بدنه فولادی
جریان آب
لوله هواخنک
شونده با آب
جریان آب سوراخ
تفاله گیر
تفاله و چدن مذاب
سکوی بارریزی
ریل واگن بارریزی
دودکش
پوشش نسوز
لوله خروجی آب
بدنه فولادی داخلی
خارجی دم-دم
لوله ورودی آب
چدن مذاب
سوراخ بارگیری
بستر ماسه ای
دریچه
کلون
سوراخ کبری
تفاله کبری
دمنده
سکوی بارریزی
پوشش آجری
پوشش چانه‌سکری
دریچه بارریزی
ریل واگن بارریزی
دودکش

کوره کویل خنک شونده با جریان
آب بین بدنه دیواره داخلی
مقطع برش کوره کویل معمولی و خنک شونده با آب

خالی کردن و تمیز کردن کسوره :

جداره کوره ها را اثر کار فرسوده میشود برای تعویض یا تعمیر جداره باید ابتدا قسمت های آسیب دیده کوره را خالی و تمیز کرد .

برای اینکار از قلم و چکش استفاده میشود . لبه تیز قلم را در محلی که باید جداره قرار میدهم و بسا چکش روی سر آن میزنیم .

نکاتی که در موقع کار با قلم باید رعایت شود :

- ۱- نوع قلم باید درست انتخاب شود .
- ۲- نوک قلم تیز و متناسب با کار باشد .
- ۳- محل چکش خورد قلم باید سالم باشد و چنانچه شیت شده باشد باید با سنگ سمباده آنرا صاف کرد . (شکل بالا)

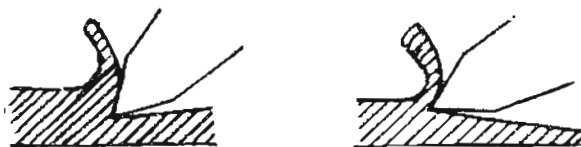

۴- وزن چکش باید متناسب با اندازه قلم انتخاب شود .

۵- قلم را نباید با دست زیاد محکم گرفت تا در صورت خطای چکشکاری بدست آسیب نرسد .

۶- زاویه نگهداشتن قلم باید با دقت نظر گرفته شود عمق مورد نیاز باشد زیرا هرچه زاویه بیشتر شود عمق برش نیز بیشتر خواهد شد .

۷- ضربه چکش باید در امتداد محور قلم بسه آن وارد آید .

طریقه نگهداشتن قلم تحت زاویه دلخواه جهت عمق براده برداری

حفاظت و ایمنی در قلم زنی :

۱- در اثر ضربات چکش خشهائی در رته قلم بوجود میآیند که ممکن است باعث ایجاد جراحاتی در دست شود . لذا باید هر چند وقت یکبار بوسیله سنگ آنها را بر طرف کرد .

۲- در موقع سنگ زدن قلم باید حتماً از عینک استفاده نمود تا از خطرات احتمالی که ممکن است در اثر برش براده برای چشم پیش آید جلوگیری شود .

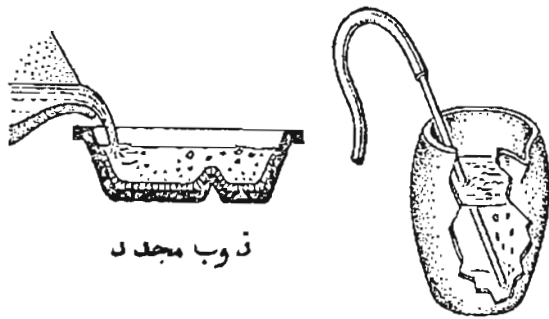
علاوه بر نکات فوق باید در انتخاب چوب دسته چکش دقت شود تا از خطر شکستن آن موقع کار جلوگیری بعمل آید .

در بعضی موارد از چکشهای بادی که بوسیله هوای فشرده کمپرسورهای هوایی کار میکنند برای خالی کردن کوره استفاده میکنیم .

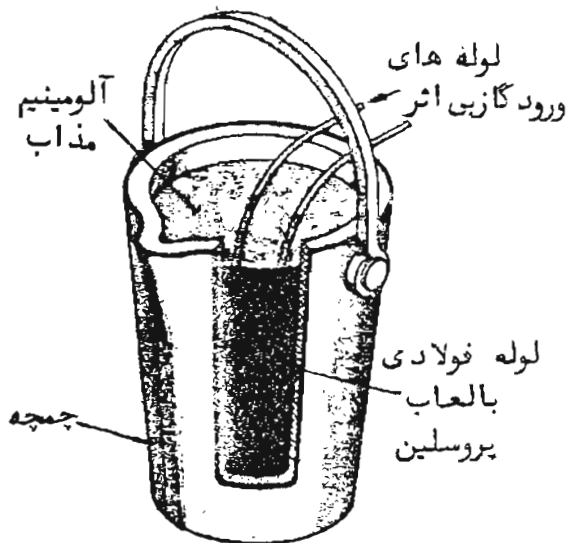
گل کشی : بعد از آجرچینی برای جلوگیری از نفوذ حرارت مواد مذاب و شعله در بین درزهای آجرها ، جداره داخلی کوره را توسط ماله از لایه نازکی از ملات و گل نسوز میپوشانیم . گل نسوز در گل کشی باید مناسب بانوع کوره و موادی که در آن ذوب میشود باشد .

ساختن گل نسوز برای مجرای خروجی کوره کویل : برای اینکار از جمبههای مخصوصی استفاده میشود و مانند ماهیچه سازی گل نسوز را آماده میکنند . جنس این گل نسوز باید طوری باشد که در موقع بارگیری بتوان به سهولت آنرا برداشت .

تصفیه فلزات :

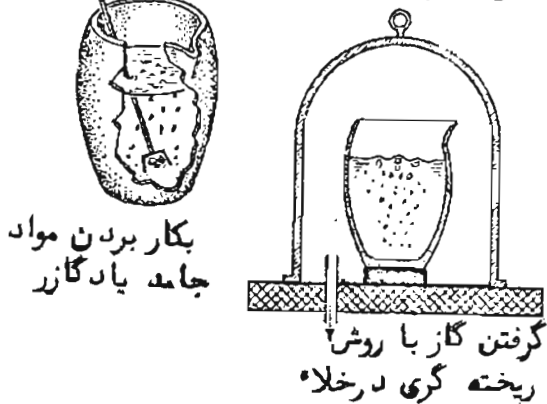

وارد کردن گازی اثر
بعضی از روشهای تصفیه فلز مذاب

روش وارد کردن گازی اثر در جمجمه
برای تصفیه آلومینیم مذاب

بعضی از روشهای خارج کردن گاز از
فلز مذاب

تصفیه فلز مذاب بمعنی جد کردن ناخالصیهای آن است. این ناخالصیها عموماً گازها، مواد غیر گازی، اکسیدها و مواد زائد دیگر میباشد.

در ذوب فلزات غیر آهنی، گازهای موجود در فلز مذاب را جدا میکنند. برای اینکار از ذوب، انجماد و ذوب مجدد فلز و یا ریخته گری در خلا میتوان استفاده کرد ولی این روشها گران تمام میشود. متداولترین روشی که بکار میرود وارد کردن گازهایی بی اثر مانند کربن، ازت و یا آرگن در فلز مذاب است. این طریق به خصوص در ذوب آلایزهای آلومینیوم و منیزیم بکار میرود بعضی اوقات از مواد جامدی (مانند C_2Cl_6) برای ایجاد گازی اثر استفاده میشود. این مواد را در زیر سطح فلز مذاب وارد میکنند تا گازی اثر تولید کند.

در فولاد سازی گاز اکسید کربن (CO) که ایجاد میشود کاربرد گازی اثر میکند و گاز زید روغن را از فلز مذاب بیرون میراند. میتوان مواد بی فلز مذاب اضافه کرد تا با یکی از عناصری که گاز ایجاد میکند ترکیب شود و حبابهای گاز را جدا کند برساند. مثلاً در فولاد سازی سیلیسیم یا آلومینیوم به فلز مذاب اضافه میکنند. در ذوب آلایزهای مس، اضافه کردن فسفر و مس گاز

اکسیژن رامیگرد بدین ترتیب که فسفر با اکسیژن جسم جامدی (P_2O_5) ایجاد میکند که روی فلز مذاب شناور میشود و از ترکیب گاز اکسیژن بائید روغن و ایجاد بخار آب جلوگیری میکند .

در ریخته‌گری فلزات غیر آهنی بخصوص آلیاژهای آلومینیوم و منیزیم اکسیدها و ناخالصیها باید جدا نشود . در این آلیاژها اکسیدهای جامد بر راحتی ایجاد میشود و باید زمان کافی برای شناور شدن این اکسیدها در کوره یا چمچه در نظر گرفت و یا با افزودن نمک روان کننده و هم‌زدن فلز مذاب ، آنها را جدا کرد . تصفیه فلزات در ریخته‌گری فلزات آهنی و مخصوص فولاد زیاد بکار میرود . مثلاً ذوب فولاد در دمای محیط اسیدی و یا بازی انجام میشود . در محیط اسیدی ، مواد نسوز و شلاکه اسیدی میباشند یعنی مقدار اکسید سیلیسیم در این مواد نسوز زیاد و مقدار اکسید کلسیم و منیزیم کم است . در محیط بازی مواد نسوز و شلاکه بازی است و مقدار اکسید کلسیم و منیزیم آنها زیاد است . در محیط اسیدی ، گازها و غیر فلزات جدا شده و مقدار کربن نیز تنظیم میشود ولی فسفر و گوگرد باقی میماند و به همین دلیل مقدار آنها باید کم باشد . در ذوب بازی که کنترل مقدار سنگ آهن و اکسید آهن در شلاکه در صد گوگرد و فسفر را میتوان کم کرد و به همین جهت بار کوره از رانتری را میتوان بکار برد .

در ذوب فلزات آهنی فسفر و سیلیسه شلاکه ای که هم بازی و هم اکسید کننده باشد (یعنی با در صد زیاد اکسید کلسیم و منیزیم و آهن) بهتر جدا میشود . از طرف دیگر گوگرد با شلاکه بازی و احیاء کننده (یعنی با در صد زیاد اکسید کلسیم و منیزیم و در صد کم اکسید آهن) بهتر جدا میشود .

مثلاً ذوب فولاد در کوره‌ها جاق با زد شرایط اکسید شوند ، انجام میشود و فسفر فولاد را به مقدار زیادی کم میکند ولی روی گوگرد تاثیر زیادی ندارد . ذوب چدن در کوره کویل بسادگی در شرایط احیاء شوند ، انجام شده و گوگرد بر راحتی جدا میشود . ولی معمولاً مقدار کمی از فسفر کم میشود . در ذوب فولاد با کوره الکتریکی ، مقدار فسفر و گوگرد را میتوان اول با شلاکه ای بازی و اکسید کننده بعد با شلاکه ای بازی و احیاء کننده کم کرد .

سابقاً همه چدن در کوره کویل و محیط اسیدی ذوب میشد . با این نوع ذوب میتوان مقدار کربن و سیلیسیم را تنظیم کرد ولی فسفر و گوگرد را نمیتوان جدا کرد . گوگرد چدن با یکی از روشهای زیر جدا

میشود :

— زوب در رکوره کوپل و محیط بازی .

— زوب در رکوره الکتریکی و محیط بازی .

— زوب در رکوره کوپل اسیدی و اضافه کردن مواد گیرنده گوگرد در چمچه .

چون جد کردن فسفر معمولاً در رکوره کوپل انجام نمیگیرد ، بارکوره باید فاقد فسفر زیاد باشد . در رکوره الکتریکی ، هم فسفر و هم گوگرد را میتوان با دوشلاکه مختلف از چدن جد کرد . برای جد کردن گوگرد در چمچه روشهای مختلفی بکار میرود . یکی از این راهها بکار بردن شلاکه اکسید سدیم بود بگرتزریق بود رگیرنده گوگرد مانند کاربید کلسیم است که بوسیله يك گاز بی اثر از طریق لوله ای بزیر فلز مذاب وارد میشود .

اصلاح ساختمان و خواص فلزات :

برای تغییر ساختمان فلزات و بهتر کردن خواص آنها مواد ی به فلز مذاب اضافه میکنند . این مواد معمولاً در خاتمه عمل زوب اضافه میشود . مثلاً با اضافه کردن کمتر از ۲٪ درصد بور خواص آلومینیوم بهتر میشود . به آلیاژهای منیزیم ، آلومینیوم مذاب مقدار کمی کربن اضافه میشود ، یا آنها را تا حدود ۸۹۹ درجه سانتیگراد (۱۶۵۰ درجه فارنهایت) گرم میکنند . به آلیاژهای منیزیم که آلومینیوم ندارد معمولاً مقدار کمی زیرکونیم اضافه میشود .

برای جلوگیری از وجود آمدن چدن سفید که شکننده است ، مواد ی مانند زیرکونیم ، فروسیلیسیم و آلیاژهای از (نیکل - سیلیسیم) ، (سیلیسیم ، منگنز) و (کلسیم - منگنز - سیلیسیم) به فلز مذاب میافزایند . این مواد باید در خاتمه کار زوب اضافه شود تا اثر مورد نظر را داشته باشد .

روش بسیار مهم و تازه ای برای ایجاد چدن نرم ، اضافه کردن مقدار کمی منیزیم (یا سزیم) به چدن ریخته گری است . مقدار ۰.۱٪ درصد منیزیم ساختمان چدن را عوض کرده و خواص مکانیکی آلیاژ را مناسب میکند . شبیه این روش ، اضافه کردن مدیم به آلیاژهای آلومینیوم - سیلیسیم است که برای سالهای متدای از آن استفاده شده است و خاصیت نرمی این آلیاژها را (در صورتیکه بیش از حدود ۸ تا ۱۰ درصد

سیلیسیم داشته باشد) زیاد میکند .

حمل و ریختن فلز مذاب در قالب :

انبر طوق : برای خارج کردن بوته از گوره و قرار دادن آن داخل کوره از انبر طوق استفاده

میکند . فك این انبر طوری ساخته شده که بوته را

بخوبی نگه میدارد .

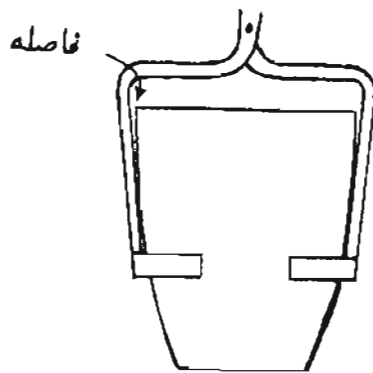
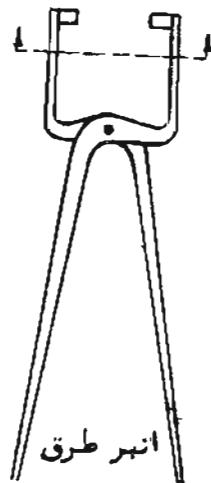
گرفتن بوته و قرار دادن آن داخل کوره :

برای هر بوته انبر مناسب انتخاب کنید . در موقع

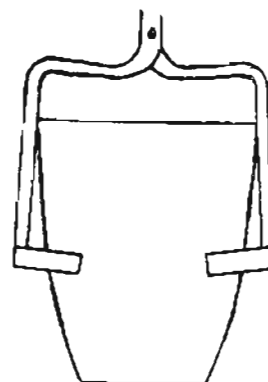
بلند کردن بوته دقت کنید که دوفك انبر کاملاً به

بوته چسبید . در غیر این صورت ممکن است مواد مذاب

بیرون بریزند و خطراتی ببار آورند .

طرز صحیح گرفتن بوته با انبر

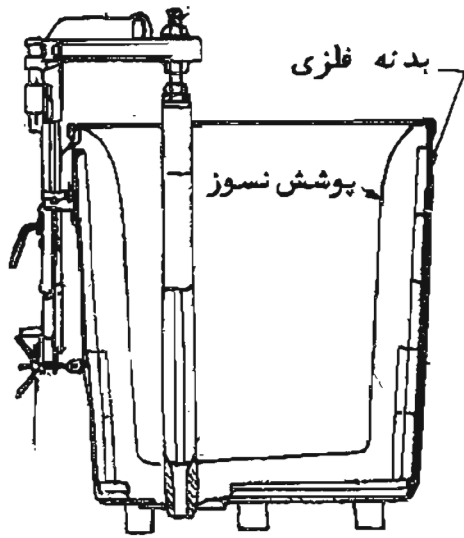
طرز غلط گرفتن بوته با انبر

حمل فلز مذاب :

اگر وزن بوته با بار زیاد نباشد میتوان انرا با دو کارگر حمل کرد . در صورت زیاد بودن وزن با احتیاط

از درشقیل استفاده کنید . همچنین بوته گرافیتی برای وزنهای زیاد دارای مقاومت کافی نیست و

باید حتماً از چمچه (پاتیل) استفاده کنید .

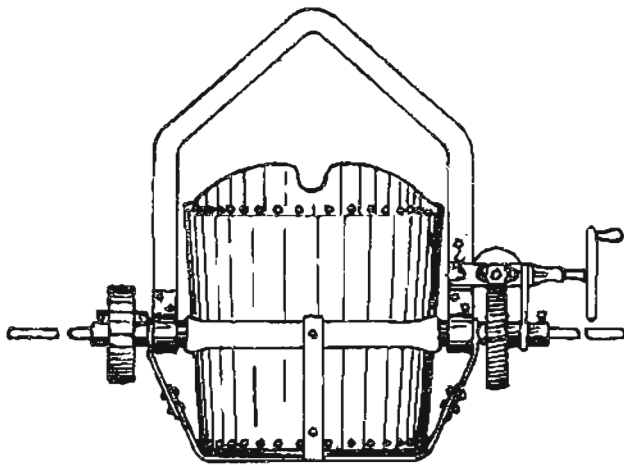

نوعی چمچه با مجرای خروجی از زیر

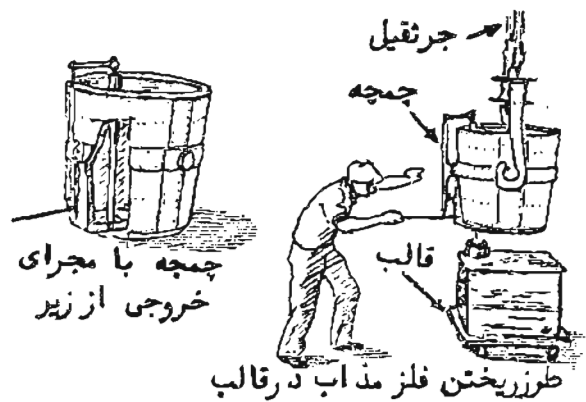
نوع دیگر چمچه که با حجم زیاد است دارای مجرای خروجی از پایین است.

چمچه را بالای قالب قرار داده با فشار اهرم دستی فلز مذاب از زیر چمچه وارد قالب میشود.

چمچه های بزرگ را با جرثقیل حمل میکنند و ریختن آن توسط اهرم و یک سری چرخ دنده انجام میشود.

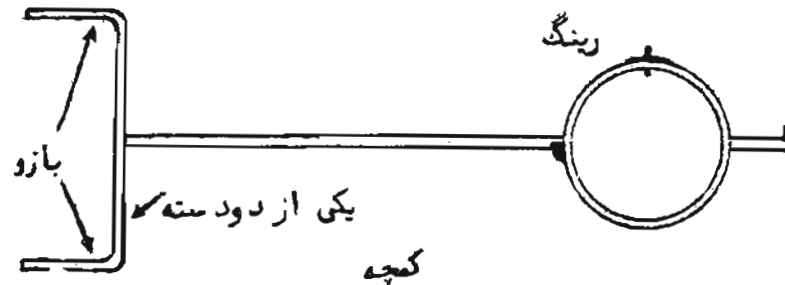

چمچه که با جرثقیل حمل و با کمک اهرم و یک سری چرخ دنده خالی میشود

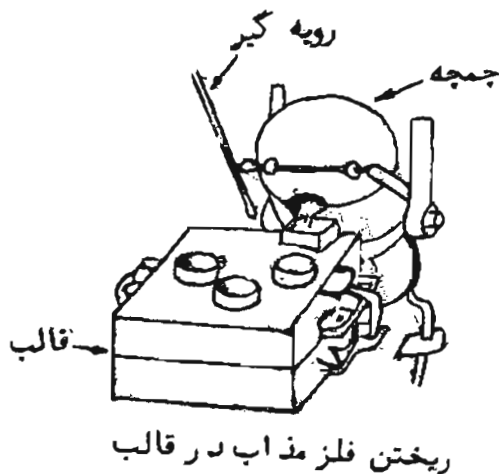
کمچه :

برای حمل بوته و ریختن فلز مذاب در قالب از کمچه استفاده میکنند . کمچه دارای یک رینگ و دو دسته میباشد که یک طرف دسته دارای دو بازو است، کارگری با کج کردن بوته توسط این دو بازو فلز مذاب را

داخل قالب میریزد .

ریختن فلز مذاب در قالب :

هنگام ریختن فلز مذاب در قالب باید به نکات زیر توجه کنید .:

- ۱- تا حد امکان بوته یا کمچه را به قالب نزدیک نگه دارید .
- ۲- فلز را هرگز از ارتفاع زیاد به داخل قالب نریزید .
- ۳- فلز مذاب را باید بطوریکه نواخت در قالب بریزید .
- ۴- طوری بار بریزید که همیشه حوضچه تصفیه بالوله راهگاه پر باشد .

۵- وقت کنید که سربار با فلز داخل مجرا نشود . برای اینکار از کفگیر یا رویه گیر استفاده کنید . برای جلوگیری از خورد شدن وسایع، رویه گیر باید قبلاً پوشش داده شده باشد . پوشش رویه گیر مخصوص در ریخته گری آلومینیوم اهمیت زیادی دارد . ریخته فلز مذاب در قالب بد و طریق انجام میشود :

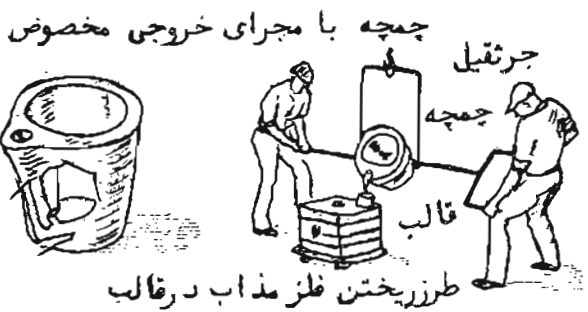
- ۱- اگر فلز ریخته خوب شده باشد معمولاً "مستقیماً" از بوته داخل قالب ریخته میشود .
- ۲- اگر فلز ریخته خوب نشده باشد بوسیله کمچه بزرگ فلز مذاب به قسمت درجه ها حمل میشود . اگر قطعه بزرگ باشد فلز مذاب با همان کمچه و گرنه توسط کمچه های کوچکتری در قالب ریخته میشود .

بوتله :

طرز ریختن فلز مذاب در قالب بوتله و کچه در نغره

برای ذوب و ریخته فلز مذاب از بوتله استفاده میکنند. جنس بوتله گرافیت است و میتواند تا حرارت حدود ۳۲۰۰ درجه سانتیگراد مقاومت کرده و نسوزد. بوتله را در اندازه‌های مختلف میسازند. اگر وزن بوتله و بار زیاد نباشد آنرا با د و کارگر حمل کرده و میریزند و اگر وزن سنگینی داشته باشد باید حتماً از جرثقیل استفاده کرد. ضمناً در مورد بوتله‌های بزرگ گرافیتی چون مقاومت بوتله کافی نخواهد بود باید آنرا کچه ریخته و حمل کرد.

طرز ریختن فلز مذاب در قالب

کچه :

کچه را از ورق فلز ساخته و داخل آنرا با مواد نسوز پوشش میدهند و اندازه و شکل کچه‌ها نیز متفاوت است.

بعضی از کچه‌ها مثل بوتله میسازند و باخم کردن آن فلز مذاب از لب کچه بداخل محفظه قالب میریزد. نوع دیگر کچه دارای مجرای خروجی مخصوصی است که فلز مذاب از ته وارد مجرای خروجی شده و از راه مجرا وارد محفظه قالب میشود.

روشهای آزمایش کارگاہی :

فلز مذاب را میتوان هر چند یکبار امتحان کرد. مثلاً برای امتحان مقدار کربن فولاد و یا وجود گاز در برنز نمونه‌هایی از فلز مذاب بر میدارند و آنها را میشکنند تا سطح مقطع آنها مشخص شود. روش دقیق‌تر و سریع‌تر امتحان مقدار کربن در فولاد، آزمایش سختی یک نمونه کوچک و آبداده است.

کنترل سرباره بخصوص در مذاب فولاد با کوره اجاق با زوال الکتریکی بکار میرود. رنگ سرباره و روانی آن در یک قالب مخصوص، خواص سرباره و فلز مذاب را نشان میدهد. آزمایش روانی که در آن فلز مذاب در کانالهایی بلند از معین ریخته یا مگیده میشود، نیز بکار میرود و درجه حرارت فلز مذاب را که در

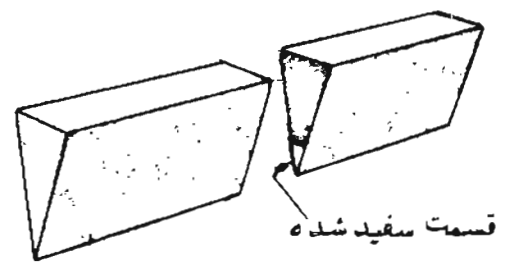
ریخته‌گری اهمیت زیادی دارد تعیین میکند . ریختن فلز مذاب در ماریچی که در ماسه تریا ماهیچه ایجاد نشده است بخصوص در ذوب فولاد با کوره الکتریکی که انداز گیری درجه حرارت مشکل و گران تمام میشود بکار میرود . برای تعیین درجه حرارت فلزاتی که نقطه ذوب کمتری دارد میتوان پیرومتر را با اشکال کمتری بکار برد و در این مورد آزمایش روانی کمتری بکار میرود .

یکی از روشهای بسیار مهم و ساده برای کنترل آلومینیم مذاب تعیین گاز فید روژن در فلز مذاب است . گاز فید روژن مقاومت و نرمی آلومینیم را کم میکند . برای انجام این آزمایش ، نمونه کوچکی از فلز مذاب را در بوتلهای فلزی یا سرامیکی خشک گذاشته و با سرعت آنرا زیر سرپوشی میگذارند . سرپوش به پمپی وصل است که هوا را میمکد .

هنگام انجماد فلز مذاب در فشار کم زیر سرپوش ، گازهای موجود در نمونه ایجاد حفره‌هایی میکند با بریدن نمونه ، این حفره‌ها در سطح مقطع آن دیده میشود . اگر مقدار گاز زیاد باشد ، از سطح نمونه بیرون میزند . در صورتیکه مقدار گاز کم باشد ، میتوان از آزمایش وزن مخصوص استفاده کرد .

آزمایش گوه :

مقدار چدن سفید شده در چدن خاکستری را با آزمایش گوه تعیین میکنند . در این روش نمونه‌ای از

آزمایش گوه

چدن مذاب را در قالب مخصوص و ماسه‌ای میریزیم و بعد نمونه را در آب فرو میگیریم . (از قالبهای سرد شونده با آب نیز استفاده میشود .) سپس نمونه را که بشکل گوه است می شکنیم و عمق قسمت سفید شده مقطع را با خط کش مخصوصی اندازه میگیریم . اگر عمق قسمت سفید شده زیاد باشد ، باید به چدن مذاب موادی برای اصلاح ساختمان آن اضافه شود . چدن سفید بدلیل زیر ایجاد میشود :

۱- درصد کربن و یا سیلیسیم کم

۲- درصد زیاد عناصری مانند کرم ، مولیبدن و منگنز

۳- درصد گوگرد زیاد

۴- مقدار گاز زیاد

آزمایشات مکانیکی :

آزمایشات مکانیکی بمنظور شناسایی خواص مکانیکی قطعات ریخته شده انجام میشود . معمولترین آزمایشات مکانیکی ، آزمایش کشش ، فشار ، ضربه و سختی میباشد . آزمایشات مکانیکی بر روی نمونه‌هایی که ابعاد و شکل آنها استاندارد است انجام میشود و طی آنها میزان نرمی و سختی ، شکنندگی ، سختی و چکش خواری فلز مشخص میشود .

در تمام آزمایشات مکانیکی نمونه مورد آزمایش تحت اثر نیروهایی به سه طریق زیر قرار میگیرد .

۱- نیروی کششی و بطور آهسته وارد میشود مثل آزمایش کشش .

۲- نیروی ناگهانی وارد میشود مثل آزمایش ضربه .

۳- نیروی بهر دو صورت فوق وارد میشود مثل

آزمایش خستگی .

آزمایش کشش :

هدف از آزمایش کشش بدست آوردن مقدار

استحکام فلز تحت کشش میباشد . شکل نمونه‌های

استاندارد در آزمایش کشش در شکل نشان داده

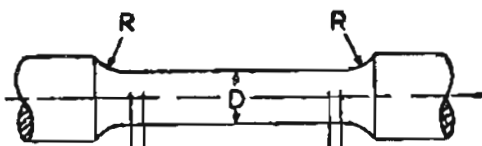
شده است که از مواد اولیه مورد نظرت تهیه میشود .

مقطع نمونه‌ها میتواند گرد یا چهار گوش باشد . دو

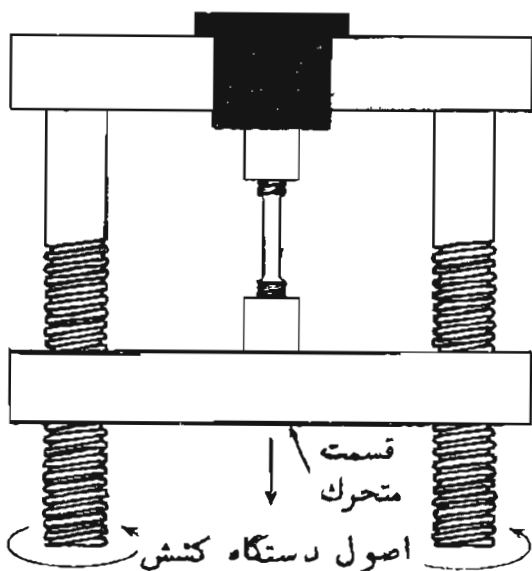
انتهای نمونه در فکهای دستگاه کشش درگیر میشود .

خواص مکانیکی در آزمایش کشش با در نظر گرفتن

فاصله بین دو نقطه‌ای که قبلاً روی نمونه مشخص

شکل نمونه در آزمایش کشش

شده تعیین میگردد .

تمام ماشینهای کشش دارای دو قسمت عمد همیباشد :

الف - قسمت وارد کنند نیرو بر روی نمونه که ممکن

استهید رولیکی و یا مکانیکی باشد .

ب - قسمت اندازه گیری نیروی وارد شده :

دستگاههای آزمایش کشش معمولاً "مجهز به یک

صفحه ثبت کنند نیز میباشند که از د یا طول نمونه

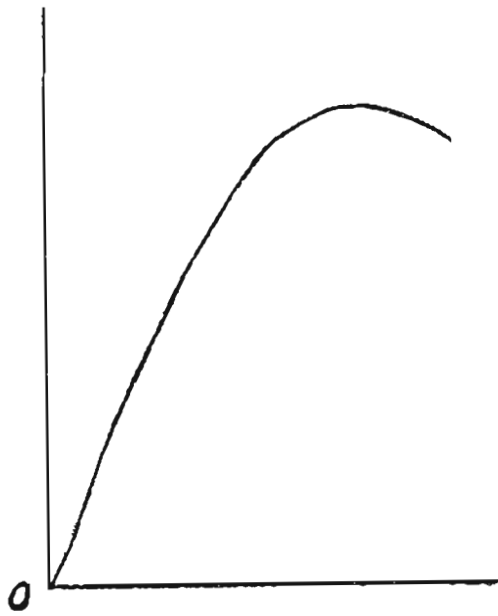
مورد آزمایش را بر حسب از د یا نیروی وارد شده

بطور اتوماتیک روی صفحه مد رجی ثبت میکند و از آن

منحنی شکل مقابل بدست میآید . طرز آزمایش

بدین ترتیب است که در انتهای نمونه در داخل

فکهای مربوطه روی ماشین کشش ثابت میگردد و در

نمونه ای

از منحنی ثبت شده بوسیله دستگاه کشش

اثر وارد آمدن نیروی زیاد شونده (با سرعت ثابت) تا مرحله گسستگی کشید میشود . در آزمایش کشش

همراه با از د یا طول سطح مقطع نمونه نیز کاهش مییابد . مقدار استحکام فلز در آزمایش کشش با کمیتی

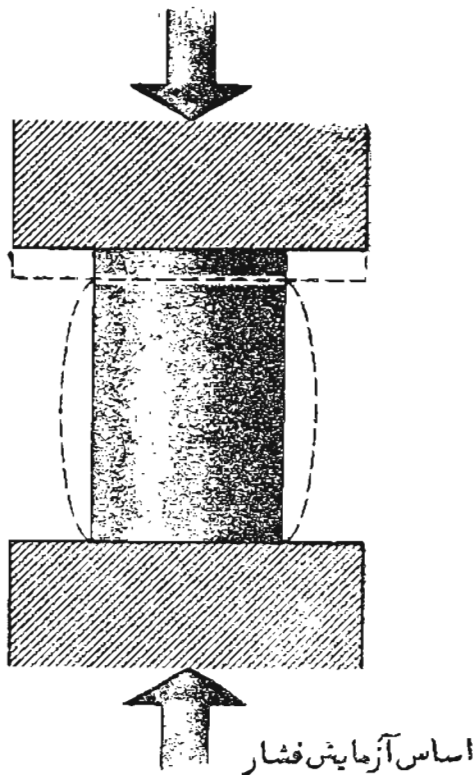
بنام "تنش کششی" مشخص میگردد . تنش معمولاً به (σ) نشان داده میشود و عبارت از مقاومت

یک میلیمتر مربع از مقطع فلز قبل از پارگی شدن در مقابل نیروی وارده میباشد $\text{تنش} = \frac{\text{نیروی}}{\text{سطح مقطع}}$

نتیجه مهم دیگری که از آزمایش کشش حاصل میگردد در صد از د یا طول فلز مورد آزمایش میباشد که

معلوم مینماید فلز را قبل از گسستن تا چند درصد طول آن میتوان کشید .

آزمایش فشار:

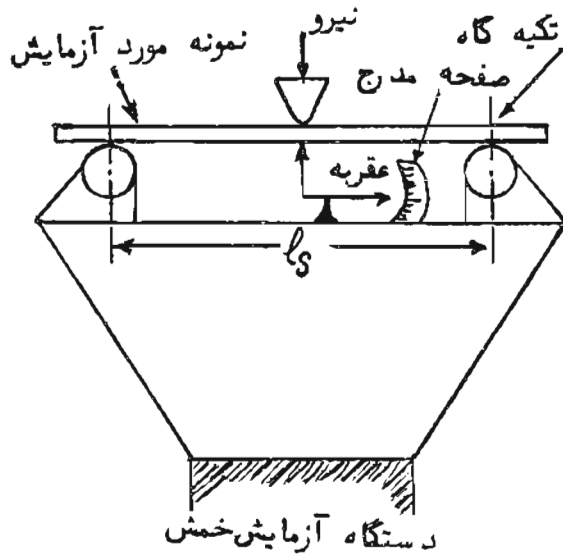

در آزمایش فشار عکس العمل مصالح تحت نیروی فشاری و در جهت عکس نیروی کششی بررسی میگردد. آزمایش فشار بندرت در مورد مواد فلزی بکار میسرود. نمونه‌های مورد استفاده در آزمایش فشار نیز استاندارد میباشند و عموماً در این آزمایش از نمونه‌های استوانه‌ای شکل استفاده میشود. قطر نمونه اغلب بین ۱۰ تا ۳۰ میلی‌متر است. ارتفاع نمونه بر حسب جنس آن میتواند بین ۱ تا ۳ برابر قطر آن باشد. اگر طول نمونه از حد مجاز بیشتر گردد احتمال خم شدن آن می‌رود.

نمونه‌های مورد آزمایش باید در تمام جهات سنگ زده شود و سطوح در سر آنها عمود بر محور نمونه باشد. نمونه‌های استوانه‌ای شکل بین صفحات ماشینیت پرس فشرده میشود و مقاومت فشاری شبیه به آزمایش کشش از تقسیم نیروی فشاری بر سطح مقطع اولیه بدست می‌آید
$$\text{استحکام فشاری} = \frac{\text{نیروی فشاری}}{\text{سطح مقطع}}$$
 نمونه پس از آزمایش:

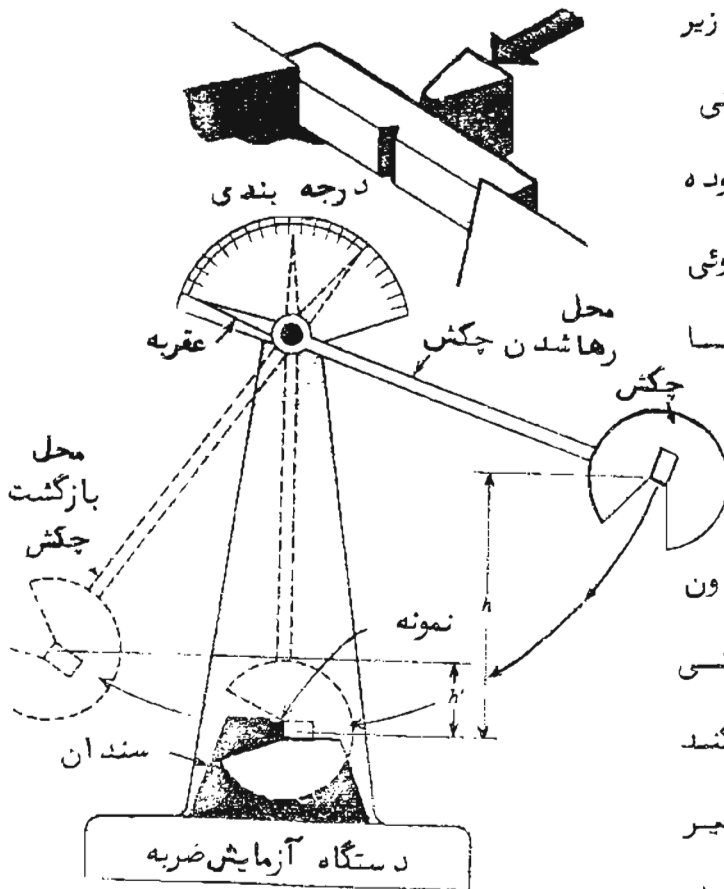
- ۱- نمونه مواد سخت و ترد مثل چدن خاکستری غالباً در یک فشار معین از نزدیکی قطر متلاشی میگردد. پایان آزمایش این قبیل مواد همیشه وقتی است که اولیه شکافها در روی نمونه ظاهر شود نه وقتی که نمونه کاملاً متلاشی شده است.
- ۲- مواد نرم و قابل انعطاف مثل فولاد نرم و آلومینیم بصورت صفحه‌ای تغییر شکل میدهد.

آزمایش خمشی :

در آزمایش خمشی وضع مواد تحت نیروی خمشی بررسی میگردد. یک نمونه با مقطع مربع، مربع مستطیل و یا دایره‌ای شکل را بر روی دو تکیه‌گاه قرار میدهند که با وارد آمدن نیرویی به وسط آن تحت اثر بار خمشی قرار میگیرد. معمولاً مواد نرم، بدون شکسته شدن، بمقدار زیادی خم میشود. وقتی نمونه‌ای تحت اثر خمش قرارگیرد سطح بالایی آن تحت فشار و قسمت زیر نمونه تحت کشش قرار میگیرد و بالاخره در محل معینی منطقه‌ای وجود دارد که در آن هیچگونه نیرویی نبوده و به سطح خمشی معروف است. در آزمایش خمشی نیرویی که بر وسط نمونه وارد میآید مرتباً زیاد میشود تا طر فی که تحت کشش است گسسته شود.

آزمایش ضربه :

گاهی مشاهده میشود قطعه فلزی را که میتوان بدون گسستگی تا ۱۸۰ درجه خم نمود بر اثر خراش جزئی در سطح آن پس از خم شدن تا زاویه کوچکی میشکند اگر در موقع ریخته‌گری وقت کافی نشود نواقصی نظیر مک‌ها و مواد خارجی قسمتهای ترد و شکننده ایجاد

میکند. همچنین وجود ننده بیچها، شیارها و سوراخها در قطعات ماشینها ممکن است نقاط ضعفی ایجاد بکند. آزمایش ضربه بمنظور شناسائی این قبیل آثار بکار رفته و حساسیت فلز در مقابل ترک و شکستگی در آزمایشهای ضربه مشخص میشود.

متداولترین آزمایش ضربه، آزمایش بانمونه شکافدار میباشد. این آزمایش توسط ماشینیه که دارای چکشی پاندولی شکل میباشد انجام میگردد. نمونه بقسمی درمحل خود قرار داده میشود که شکافنمونه مقابل شکاف موجود درچکش باشد سپس چکش بارتفاع معین برده شده واز آنجا رها میشود. چکش پس از شکستن نمونه تا ارتفاع بعدی بالا میرود. مطابق تعریف کارانجام شده برای شکستن نمونسه برابروزی چکش ضربدر تفاضل ارتفاع بعدی از ارتفاع اولیه است. ارتفاع اولیه همیشه ثابت است و ارتفاع بعدی را که چکش پس از شکستن نمونه بالا میرود با استفاده از صفحه مدرجی که روی دستگاه نصب گردیده میتوان مشخص کرد بنا به تعریف استحکام فلز در مقابل ضربه عبارتست از کارانجام شده تقسیم بر سطح مقطع شکسته شده بطور کلی هرچه چکش خواری يك فلز بیشتر باشد اهمیت نتایج حاصله از آزمایش ضربه در مورد آن کمتر میشود.

آزمایش سختسی :

سختی يك جسم عبارت از مقاومت جسم در مقابل وارد شدن جسم دیگر در سطح آنست. در نتیجه هر قدر این مقاومت بیشتر باشد جسم سخت تر است. بر مبنای همین تعریف اصول آزمایشات سختسی سنجی پایه گذار شده است باین معنی که برای آزمایش سختی هر جسم، جسم سخت تری را در سطح آن وارد میکنند و اثرات آنرا بررسی مینمایند متداولترین روشهای سنجش سختی بقرار زیر میباشد:

۱- تعیین سختسی بطریق برینسل :

در این طریق ساچمه فولادی آیدارهای تحت يك نیروی ثابت بر روی قسمت مسطح نمونه مورد آزمایش فرو میبرند. پس از برداشتن نیرو اثری از ساچمه بر روی سطح فلز باقی میماند سختی برینسل نسبت به نیروی بکاررفته بر روی ساچمه در هنگام آزمایش به سطح فرو رفتگی ایجاد شده در روی نمونه مسورد آزمایش میباشد. واحد سختی برینسل کیلوگرم بر میلیمترمربع و علامت اختصاری آن BHN است.

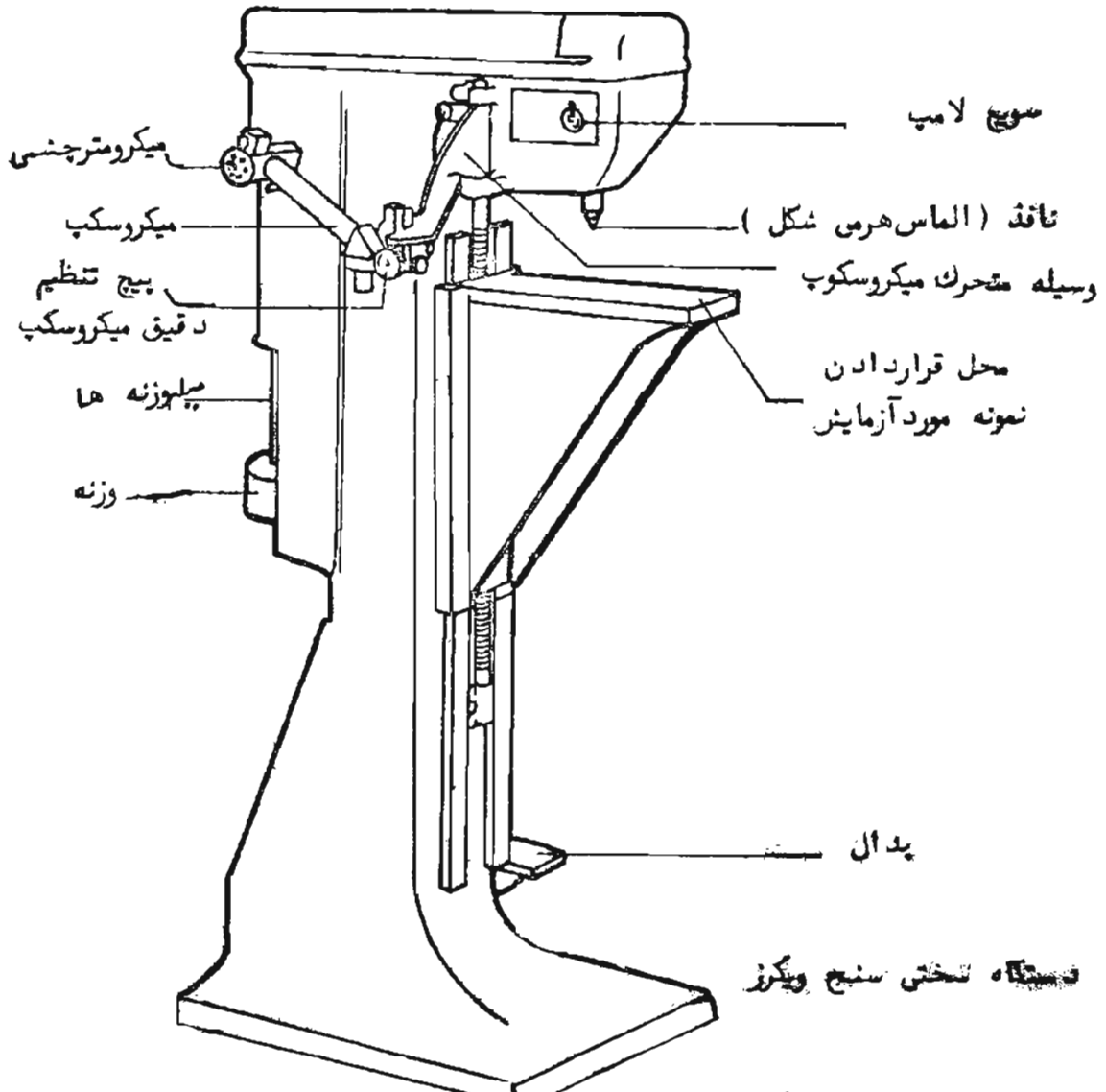
در عمل با استفاده ازجد اولی که قبلاً بهین منظور محاسبه و تنظیم شده است فقط قطر فرورفتگی را توسط وسایلی که روی دستگاه سختی سنج سوار شده اند ازه گیری کرده و یاد رنظر گرفتن نیسروی بکاررفته مستقیماً نتایج را ازجد اول مربوطه بدست میآورند. نباید فراموش کرد که از روش برینسل-

برای تعیین سختی فلزاتی که سختی آنها از ۴۵۰ برنیل بیشتر باشد نباید استفاده کرد زیرا ساجمه تغییر شکل داده و نتایج سختی سنجی دقیق نخواهد بود. سختی ساجمه باید حداقل ۱/۷ مرتبه بیشتر از سختی نمونه‌ها باشد تا ساجمه برای آزمایشات مکرر مورد استفاده قرار گیرد.

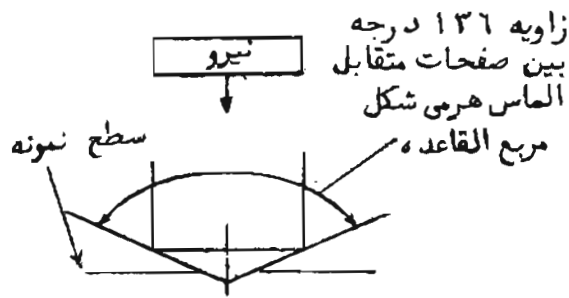
اقطار ساجمه‌های وسیله آزمایش که از جنس فولاد سخت تهیه شده است بترتیب برابر ۲/۵ و ۱۰۵ میلی‌متر می‌باشد. زمان وارد نمودن نیرو باید طوری انتخاب شود که تغییر شکل بخوبی انجام گیرد. تعیین سختی از طریق برنیل برای آلیاژهای آهنی با استحکام کششی بین ۱۰۰ تا ۵۰ کیلو پوند بر میلی‌متر مربع و گلیه فلزات و آلیاژهای غیر آهنی بکار برده می‌شود.

۲- تعیین سختی بطریق ویکرز:

این روش برای تعیین سختی نمونه‌هایی که دارای مقطع کوچک بوده و یا پوسته آنها سخت شده و - بطور کلی نمونه‌هایی که دارای سختی زیاد میباشند بکار می‌رود . در این آزمایش يك الماس هرمی شکل مربع القاعده با زاویه ۱۳۶ درجه بین صفحات متقابل آنرا بداخل سطح پرداخت شده نمونه مورد آزمایش فرو می‌برند .

عدد سختی از تقسیم نیروی بکار رفته (برحسب کیلوگرم) به سطح ایجاد شده در نمونه در اثر فرورفتگی (برحسب میلیمتر مربع) بدست می‌آید . سطح فرورفتگی ایجاد شده را با اندازه‌گیری قطرهای آن میتوان محاسبه کرد .

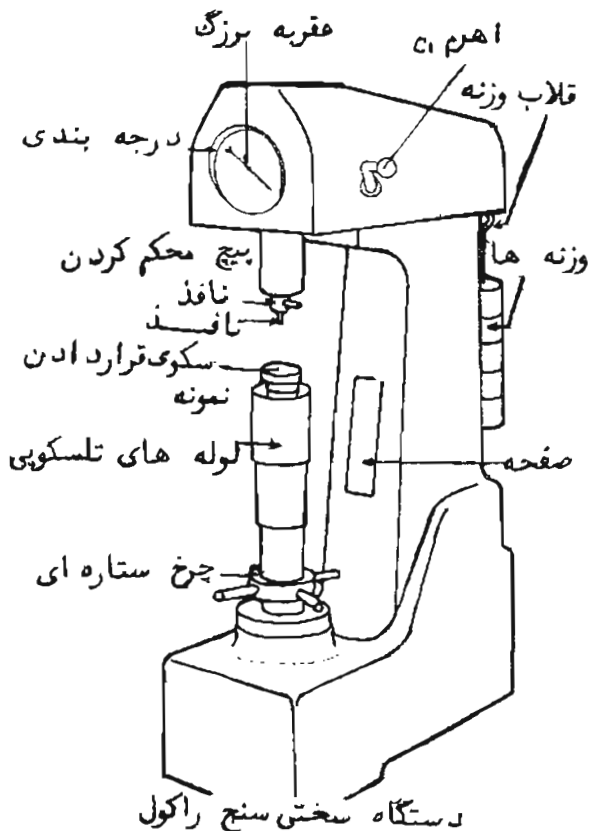
نیروهای مورد استفاده در این روش عبارت از ۰.۰۵ و ۰.۱ و ۰.۲ و ۰.۳ و ۰.۵ و ۱.۰ و ۲.۰ کیلوگرم می باشد. هرچه نمونه نازکتر باشد، نیروی کمتری برای آزمایش میبورد احتیاج است. از طرف دیگر هرچه نیروی بیشتری باشد نتیجه آزمایش دقیقتر خواهد بود. نظیر روش برنیل در این طریق نیز جداگانه تنظیم شده که با استفاده از آنها کافیسیت اندازه اقطار مربع را بدست آورد و با توجه به نیروی وارده عدد سختی را تعیین کرد.

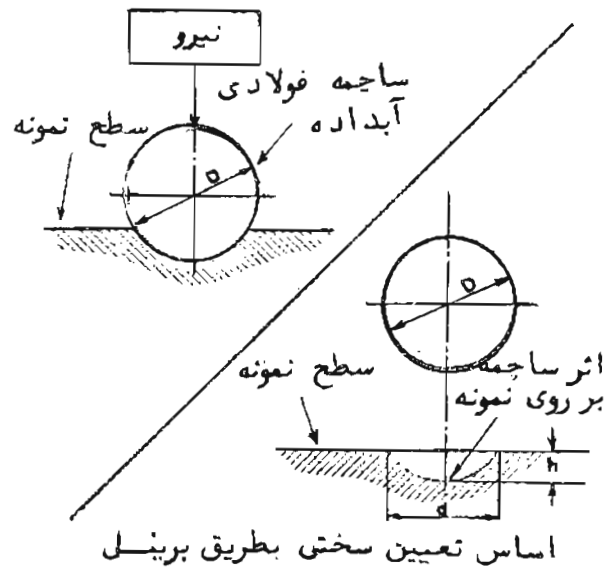
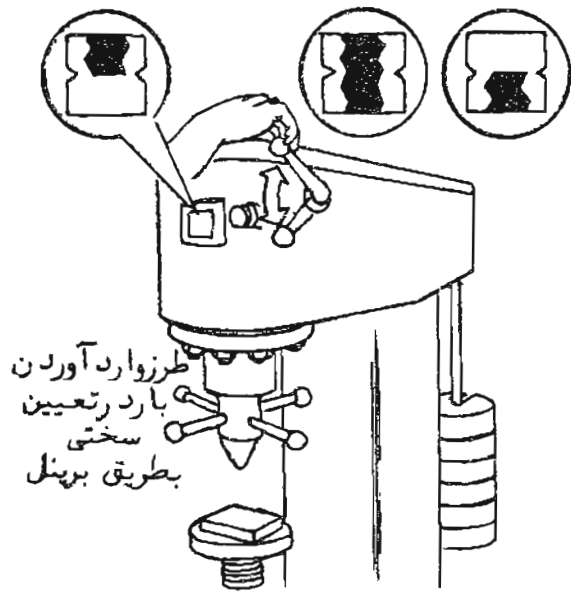
اساس تعیین سختی بطریق دیگر

واحد سختی در این طریق نیز مشابه روش برنیل کیلوگرم بر میلیمتر مربع می باشد. علامت اختصاری ایسن روش VHN است.

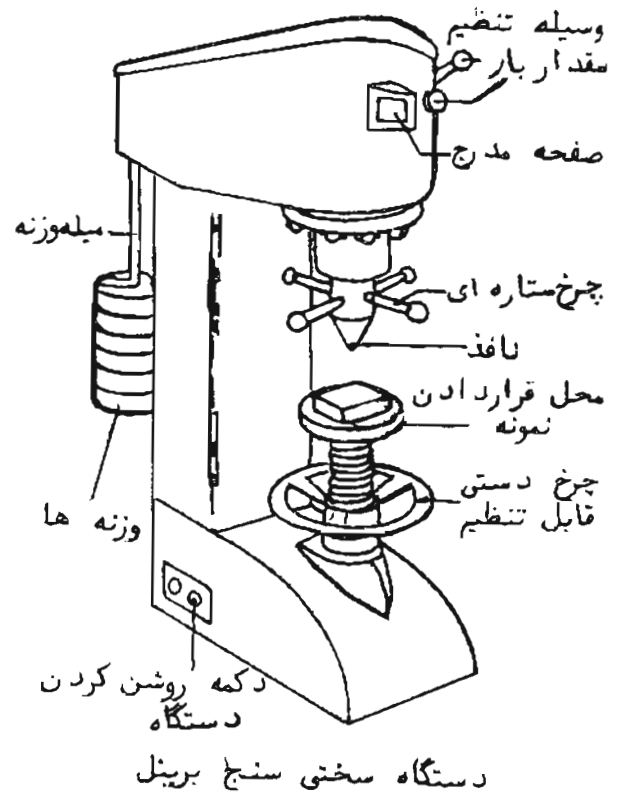
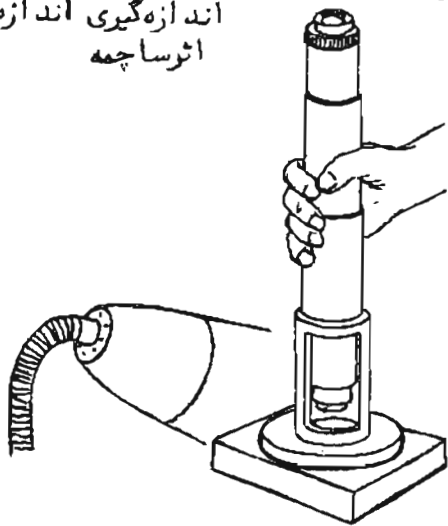
۳- تعیین سختی بطریق راگول :

در این روش سختی را با توجه به قطر اثر ایجاد شده در روی نمونه اندازه گیری نمیکنند بلکه معیار سنجش عمق فرورفتگی ایجاد شده است. در روش راگول یا از الماس مخروطی شکل با زاویه راس ۱۲۰ درجه و یک ساچمه فولادی آبداره بقطر ۱/۶ اینچ (حدود ۱۶ میلیمتر) استفاده میشود. از الماس برای سنجش سختی های زیاد و از ساچمه برای اندازه گیری سختی های کمتر استفاده میشود. نیرو در روش فوق در دو مرحله وارد میشود. در مرحله اول نیروی فرعی برابر با ۱ کیلوگرم می باشد که الماس و یا ساچمه را تا عمق معینی فرو میبرد. مقدار

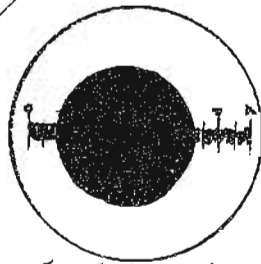
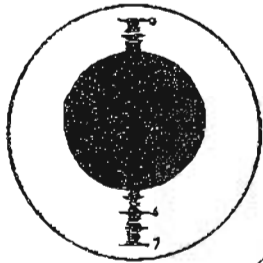

طرز قرار دادن میکروسکوپ روی نمونه برای
اندازه گیری اندازه
اثر سایجه

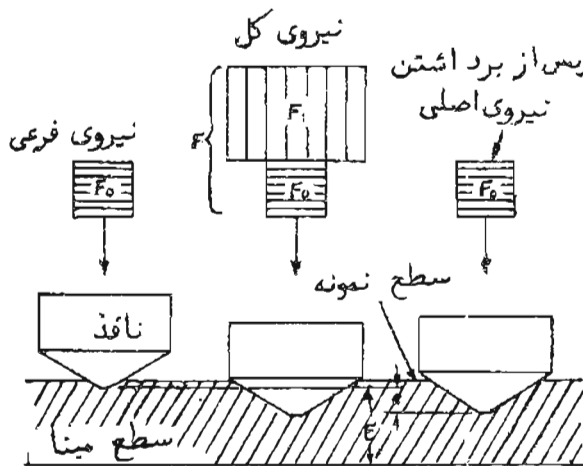

بعد از جمع و اندازه خوانده شده و تقسیم آنها بود و به جدول تعیین سختی بطریق برینل مراجعه می کنیم

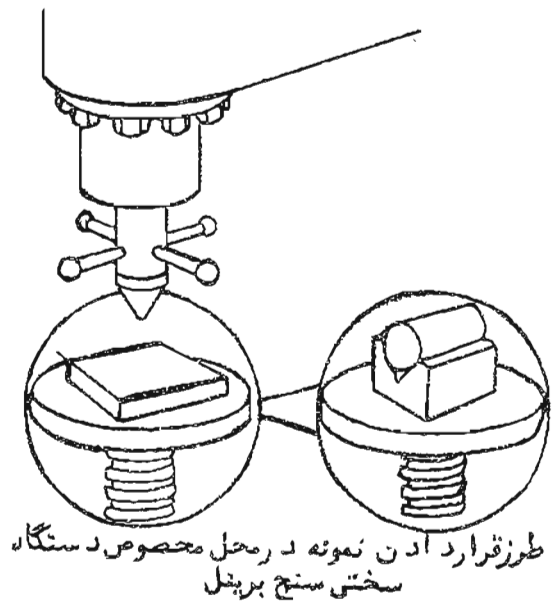

اندازه گیری اندازه اثر ساچمه با میکروسکوپ در جهت عمود بوجه

(حالات مختلف اندازه گیری سختی بطریق برینل)

اساس تعیین سختی بطریق راکول

طرز قرار دادن نمونه در محل مخصوص دستگاه سختی سنج برینل

نیروی اصلی که بعد از این مرحله بکار می رود بستگی به نوع وسیله آزمایش دارد که آنرا همراه با نیروی فرعی تا عمق بیشتری فرو میبرد. سپس نیروی اصلی برداشته میشود و در نتیجه یک مقدار از تغییر شکل حفره بحالت اولیه خود برمیگردد. سختی راکول بنا بر تعریف عبارت از تفاوت یک مقدار ثابت و عمق حفره باقیمانده میباشد. در صورتی که از ساچمه استفاده شود، نیروی لازم ۹ کیلوگرم و عدد حاصله را HR B مینامند

اگر از الماس مخروطی شکل استفاده نمائیم، نیروی لازم ۴ کیلوگرم و عدد حاصله را HRC مینامند.

عدد سختی راکول را مستقیماً بر روی صفحه مدرجی که روی دستگاه قرار دارد میخوانند.

سنجش سختی از طریق راکول در صنعت خیلی متداول است زیرا ضمن درستی و سرعت عمل، دقت

آن نیز قابل توجه است. مطابق جدول اول مخصوص اعداد سختی راکول، برینل و ویکرز قابل

تبدیل به یکدیگر است.

عناصر متشکله آلیاژها و اثر آنها :

آلیاژهای فلزات آهنی :

عناصر متشکله در این آلیاژها و اثر آنها بطور خلاصه در زیر توضیح داده شده است.

چدن :

کربن : این عنصر تأثیر زیادی روی ساختمان چدن دارد. در حرارت‌های بالا کربن با آهن ترکیب میشود و ایجاد جسم سختی بنام سمنتیت میکند. در این حالت اگر چدن سرعت سرد شود، چدن سفید که شکننده است بوجود می‌آید اگر درصد سیلیسیم چدن بیشتر از ۱ درصد باشد، سمنتیت بصورت رشته‌های گرافیت در می‌آید و آهنسته سرد کردن چدن خاکستری بوجود می‌آید که قابلیت چکش خواری دارد.

سیلیسیم : مقدار سیلیسیم در چدن بین ۰.۵۱ / ۳ درصد تغییر میکند. بیش از حد و ۱ درصد سیلیسیم سبب میشود که سبب میشود که سمنتیت چدن که آنرا سخت و شکننده میکند به آهن و گرافیت تجزیه شود. منگنز : منگنز چدن بین ۰.۰۴ / ۱ درصد تغییر میکند. اگر مقدار منگنز از ۰.۲ / ۱ درصد بیشتر باشد، مقاومت سختی و مقاومت چدن در مقابل سایش زیاد میشود ولی خاصیت ماشینکاری آن کم میشود. گوگرد : مقدار گوگرد در چدن کمتر از ۰.۱۲ درصد است. گوگرد در صورت وجود داشتن منگنز تأثیر زیادی در چدن ندارد. ولی اگر منگنز وجود نداشته باشد، چدن را شکننده میکند.

فسفر : مهمترین تأثیر فسفر در چدن بهتر کردن قابلیت سیلان یا روانی آن است. معمولاً مقدار فسفر در چدن کمتر از حد و ۰.۰۳ درصد است. ولی در بعضی چدن‌ها به ۰.۰۹ درصد نیز میرسد. برای اینکه مقاومت چدن زیاد شود، مقدار فسفر هم باید کم باشد. بیش از ۰.۰۳ درصد فسفر، چدن را سخت و شکننده میکند.

چدن آلیاژی : برای اکثر کارهای معمولی از چدن خاکستری استفاده میشود. عناصری مانند نیکل، کرم، مولیبدن، وانادیم، مس و سیلیسیم خواص چدن را برای کارهای بخصوصی بهتر میکنند. نیکل : نیکل ساختمان قطعه ریخته شده را یکنواخت میکند. با نیکل میتوان مقاومت چدن را زیاد کرد. مقدار نیکل در چدن معمولاً تا ۰.۰۳ درصد است.

چدن آلیاژی با ۵ / ۴ درصد نیکل و ۵ / ۱ درصد کرم مقدار کمی سیلیسیم و کربن زیاد مقاومت بسیار خوبی در مقابل سایش دارد . همچنین چدن خاکستری آلیاژی که تقریباً ۱۵ درصد نیکل ، ۶ درصد مس ، ۲ درصد کرم و سایر عناصر چدن را دارد ، مقاومتش در مقابل زنگ زدگی و حرارت تا ۸۱۶ درجه سانتیگراد بسیار خوب است .

کرم : خاصیت کرم در چدن برعکس نیکل و سیلیسیم است . بدین ترتیب که با آهن ترکیب میشود و ایجاد کاربیدی میکند که جسم پایداری است و در نتیجه مقاومت چدن را در مقابل سایش و همچنین سختی آنرا زیاد میکند تا حد ۵ / ۰ درصد کرم ، مقاومت کششی چدن را بهتر میکند . مجموعه کرم و نیکل مقاومت چدن را زیاد میکند و سبب میشود که رشته های گرافیتی بطور یکنواخت پخش شود .

مولیبدن : این عنصر تا حد ۲ / ۱ درصد در چدن بکار میرود . مولیبدن کاربیدی ایجاد میکند که مقاومت چدن را بالا میبرد و سبب میشود که گرافیت بهتر در سطح آلیاژ پخش شود .

وانادیوم : مقدار وانادیوم که در چدن بکار میرود از حد ۰ / ۲۵٪ کمتر است این عنصر مانند مولیبدن مقاومت چدن را زیاد میکند . همچنین سبب میشود که گرافیت بهتر در سطح آلیاژ پخش شود .

مس : مس در چدن نهایی کم کربن برای بهتر کردن مقاومت کشش آنها بکار رفته است .

سیلیسیم : سیلیسیم زیاد ، مقاومت چدن را در محیط های اسیدی زیاد میکند و در صنایع شیمیائی بکار میرود .

آلیاژهای فلزات غیر آهنی (رنگین) :

عناصر متشکله در این آلیاژها و اثر آنها بطور خلاصه عبارت است از:

آلیاژهای مس و قلع (برنز) :

فسفر: در برنزهایی که بین ۱/۲۵ و ۱ درصد قلع دارد، مقداری فسفر برای دی اکسید کردن آلیاژ بکار میرود. در این حالت فسفر رآلیاژی باقی نمی ماند ولی باعث کم بودن اکسید مقاومت و قابلیت چکش خواری برنز بهتر میشود. اگر فسفر رآلیاژی باقی بماند، سختی و مقاومت برنز زیاد میشود. همچنین فسفر قابلیت سیلان آلیاژ برنز را بهتر میکند و جسم ریخته شده بهتر میشود. روی و سرب: اضافه کردن این دو فلز مقدار کمی کمتر از قلع، خاصیت ماشین کاری، پلاستیسیته و مقاومت در مقابل سایش برنز را بهتر میکند. یکی از آلیاژهای معروف برنز شامل ۸۸ درصد مس، ۱ درصد قلع و ۲ درصد روی است و در مقابل زنگ زدگی در آب شور بسیار مقاوم است.

آلیاژهای مس و روی (برنج) :

قلع: اضافه کردن حدود ۵/۰ تا ۱۰/۵ درصد قلع به برنجی که تقریباً ۶ درصد مس و ۴ درصد روی دارد آنرا در مقابل زنگ زدگی در آب شور مقاوم میکند. سرب: افزودن تا حدود ۴ درصد سرب، خاصیت ماشین کاری برنج را بهتر و قابلیت چکش خواری آنرا در حالت سرد کم میکند. منگنز: منگنز خواص مکانیکی و مقاومت در مقابل زنگ زدگی برنج را خوب میکند. در سیاری موارد، منگنز برای تصفیه و دی اکسید کردن برنج بکار میرود و مقدار ناچیزی از آن در آلیاژی باقی میماند. آلیاژ ۶ درصد مس، ۴ درصد روی از ۵/۰ تا ۱۰/۵ درصد قلع، ۸/۰ تا ۲ درصد آهن و حد اکثر ۵/۰ درصد منگنز بسیار معروف است و در حالت گرم بخواهی شکل میگیرد. سیلیسیم: افزودن سیلیسیم به برنج، مقاومت، سختی، قابلیت ماشین کاری و مقاومت آنرا در مقابل زنگ زدگی در آب شور زیاد میکند. چنین آلیاژهایی برای ریخته گری در قالبهای فلزی مناسب میباشد زیرا قابلیت روانی آنها خوب است و چون در حرارت کم ریخته گری میشود عمر قالب زیاد میشود.

این آلیاژها را میتوان بطریق ریخته گری در قالب ماسه ای، آهنگری، نورد و پاکشیدن بشکل مورد نظر درآورد. این آلیاژها تقریباً ۷۰ تا ۸۰ درصد مس ۱۵ تا ۳۰ درصد روی ۱ تا ۴ درصد سیلیسیم و بعضی عناصر دیگر دارد.

آلیاژهای مس و آلومینیوم:

این آلیاژها معمولاً تا حد ۱۱ درصد آلومینیوم و تا حد ۴ درصد آهن با مقدار کمی قلع دارد و آنها را آلومینیوم برنز نیز مینامند. بطور کلی خواص عناصر آلیاژی عبارتست از بهتر کردن مقاومت سختی مقاومت در مقابل سایش، ضربه و زنگ زدگی.

آلیاژهای آلومینیوم:

مس: عناصر اصلی در آلیاژهای آلومینیوم مس است. مقدار مس تا حد ۸ درصد در ریخته گری آلیاژهای آلومینیوم میرسد. مس انقباض این آلیاژها را کم و از ترک خوردن آنها در حرارت زیاد جلوگیری میکند. سیلیسیم: سیلیسیم از حد ۱ تا ۴ درصد در آلیاژهای آلومینیوم بکار میرود و بعد از مس اهمیت بسیاری دارد. سیلیسیم قابلیت سیلان آلیاژها را خوب میکند و انقباض آنها را کم میکند تا در حرارت بالا ترک نخورد همچنین مقاومت آنها در مقابل زنگ زدگی خوب و انبساط حرارتی آنها را کم و قابلیت هدایت حرارت آنها را زیاد میکند. مقاومت آلیاژها در مقابل ضربه و فشار با بکار بردن سیلیسیم زیاد میشود. منیزیم: مقدار این فلز آلیاژ در آلومینیوم از حد ۱ تا ۱۰ درصد است. آلیاژهای منیزیم دارای خود آلومینیوم سبکتر و خواص مکانیکی و ماشینکاری آنها خوب است. اگر مقدار منیزیم زیاد باشد، آلیاژ در مقابل زنگ زدگی در آب شور و محیطهای قلیایی مقاوم است. روی: مقدار روی در آلیاژهای آلومینیوم تا حد ۱۰ درصد میرسد و خواص مکانیکی آنها را بهتر میکند.

منگنز و کرم: این دو فلز به مقدار کم، مقاومت آلیاژهای آلومینیوم را در مقابل زنگ زدگی و استحکام آنها را زیاد میکند.

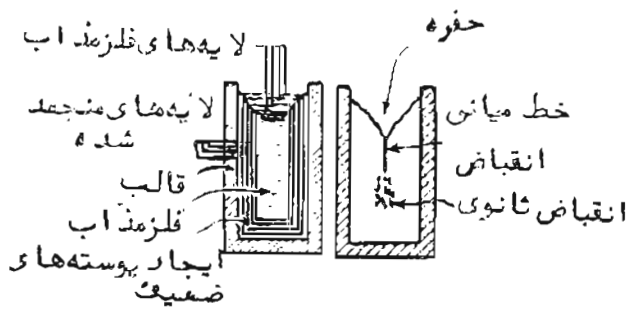
نیکل: مقاومت آلیاژهای آلومینیوم را در حرارتهای بالا زیاد میکند ولی مقاومت آنها را در مقابل

زنگ زدگی مقداری کم میکند .

سرب هیسموت: خاصیت ماشینکاری آلیاژهای آلومینیم را خوب میکند .

تیتانیوم و کلمبیوم: در آلیاژهای بخصوص آلومینیم برای بهتر کردن ساختمان آلیاژکار می‌رود .

انجماد فلزات خالص:

اغلب فلزات هنگام گرم شدن و ذوب شدن حجمشان

زیاد میشود و در موقع سرد شدن به حجم اولیه

برمیگردند . اضافه شدن حجم هنگام ذوب ، انبساط

و کم شدن آن به هنگام سرد شدن انقباض نامیده میشود

و تیکه فلز را در محفظه قالب میریزیم بتدریج شروع

به سرد شدن و انجماد میکنند این عمل از پوسته

تشکیل حفره و خط میانی در اثر انقباض

خارجی فلز شروع شده و به مرکز قطعه کار ختم میشود . در حالیکه فلز از طرف جدا و طبقه طبقه بطرف

مرکز قطعه سرد شود و عمل ادامه پیدا کند ، ارتفاع فلز مذاب متدرجا کم میشود تا آنجائیکه تمام فلز

منجمد میشود . در نتیجه در وسط یک حفره باقی میماند این حفره ناشی از انقباض فلز هنگام

انجماد است .

زمان انجماد :

در یک قطعه ریخته شده مقدار پوسته منجمد شده به شکل و فرم قطعه بستگی کامل دارد و هر چه

زمان بگذرد ضخامت پوسته بیشتر میشود . برای اینکه اثر زمان را در قطعه ریخته شده بدانیم

زمانی پس از ریختن فلز مذاب در قالب آنرا میگردانیم تا پوسته منجمد شده باقی بماند و فلز وسط

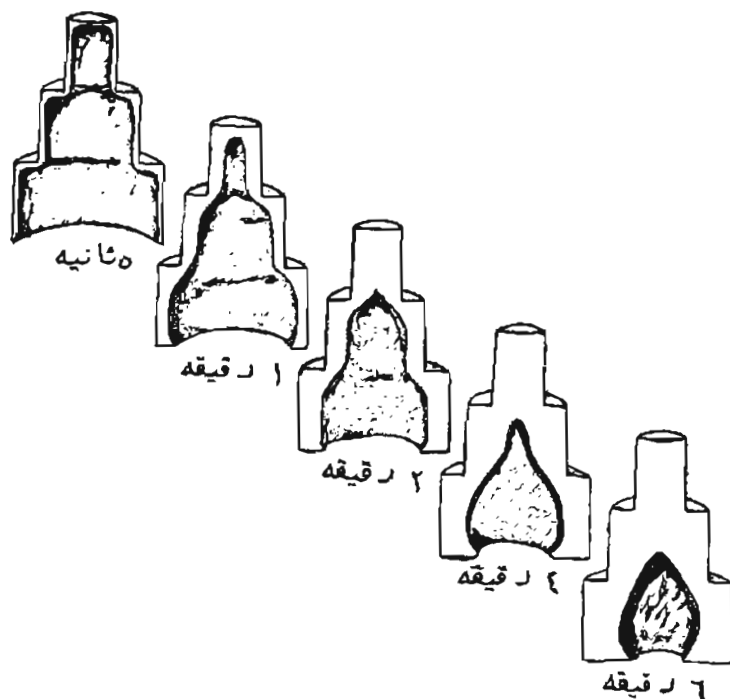
قالب که هنوز بصورت مذاب باقی مانده از قالب خارج شود . سپس قطعه ریخته شده را از وسط برش

میدهیم . اشکال زیر قالبها یک به ترتیب ۱ ثانیه ، ۲ دقیقه ، ۳ دقیقه و ۶ دقیقه پس از ریختن

فلز در قالب ، فلز مذاب وسط آنها را خارج کرده ایم نشان میدهد . همانطوریکه در شکل دیده میشود

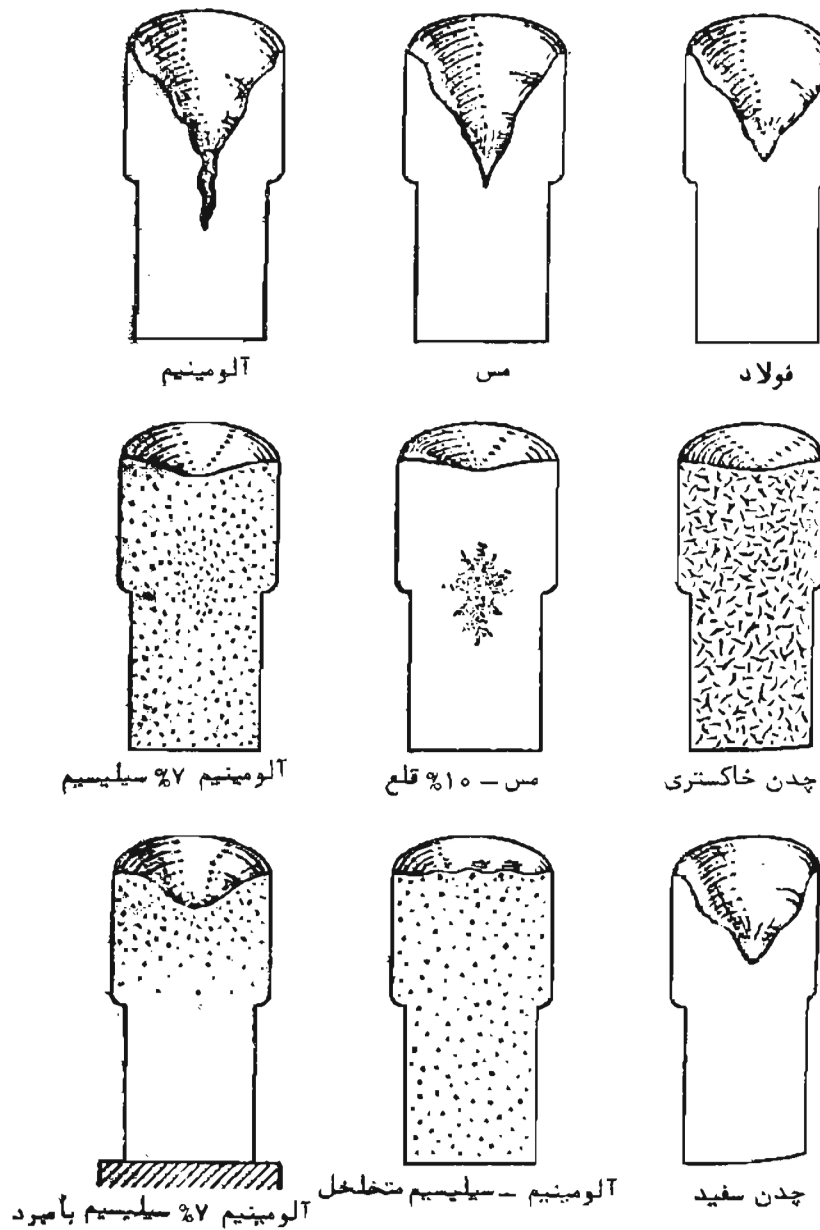
انجماد از قسمت تخت قطعه شروع شده و طرف مرکز قطعه ادامه پیدا میکند . گوشه‌های خارجی

بعلت اینکه حرارت را زود تر از خود عبور میدهند سریع تر سرد میشوند درحالیکه انجماد در گوشه‌ها
 داخلی آهسته صورت میگیرد و نتیجه میشود که قسمتهای نازک زود تر از قسمتهای ضخیم منجمد
 میشوند .

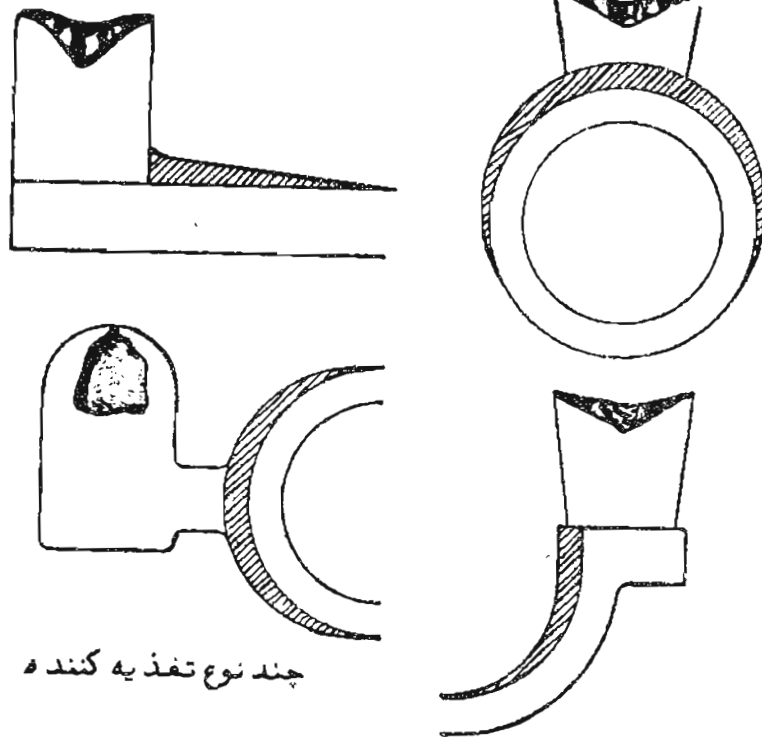
انقباض آلیاژها هنگام انجماد :

هنگامیکه يك آلیاژ با هستگی سرد شود مشاهده میگردد که مقداری فرورفتگی در بالای قطعه ریخته شده ایجاد میشود . این فرورفتگی که ناشی از انقباض فلز است بسته بنوع فلز و آلیاژ تغییر میکند . شکل زیر چند نوع فلز با ترکیبات مختلف را نشان میدهد که انقباض آنها با یکدیگر متفاوت است .

تغذیه کننده :

تغذیه کننده عبارت از يك منبع کمکی است که در مرحله‌های مورد لزوم اضافه میشود که در برتراز قطعه ریخته شده سرد شده و کسری ریخته شده (انقباض هنگام انجماد) را جبران میکند. اشکال زیر چند نوع تغذیه را نشان میدهد.

چند نوع تغذیه کننده

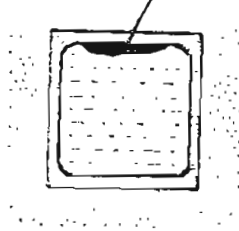
علل استفاده از تغذیه کننده :

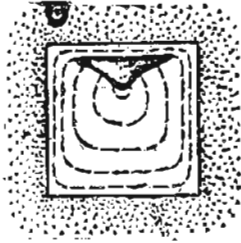
همانطور که قبلاً بیان شد فلز در اثر سرد شدن جمع میشود. مثلاً اگر یک مکعب $10 \times 10 \times 10$ سانتیمتر انتخاب و در ماسه قالبگیری کرده (بدون راهگاه و تغذیه) آنرا پراز فلز مذاب کنید بطوریکه در قالب هیچگونه هوا و حفره ای وجود نداشته باشد، مشاهده میشود که قطعه شروع به سرد شدن کرده و سطح خارجی یا پوسته خارجی منجمد میشود و قسمتی از قطعه خالی میماند.

ماسه

حفره

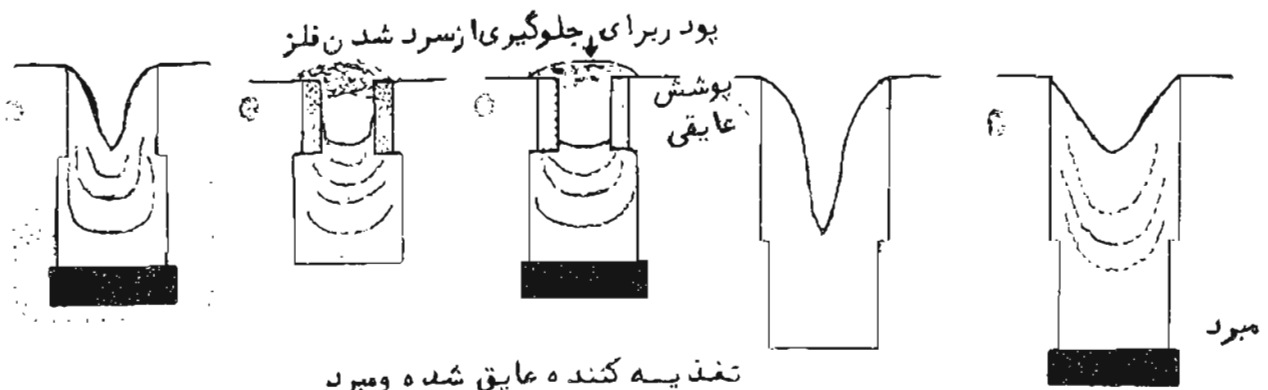

انجماد بصورت طبقه طبقه ادامه پیدا کرده به قسمت منجمد افزوده میشود و حفره بزرگتر میگردد این حفره در مرکز و نزدیک به بالای قطعه قرار دارد . در بعضی از موارد انقباض در دیواره قطعه بوجود آمده و فرورفتگی در دیوارهای قطعه ایجاد میشود . ممکن است علاوه بر ایجاد حفره داخل قطعه یک حفره هم در سطح بالایی قطعه کار ایجاد شود . گلیه موارد بالا باعث خراب شدن -

قطعه کار شده و باید راههایی انتخاب کرد که این معایب از بین میروند . بنابراین با توجه به آنچه گفته شد .

۱- در قطعه ای که باید ریخته شود لازم است ترتیبی داده شود که انقباض قطعه جبران شود و حفره ایجاد نشود . برای این منظور از تغذیه کننده استفاده میشود . اشکال زیر نشان میدهند که چگونه میتوان حفره ایجاد شده در اثر انقباض را از مرکز کار حرکت داد و از قطعه خارج نمود و قطعه سالم بدست آورد .

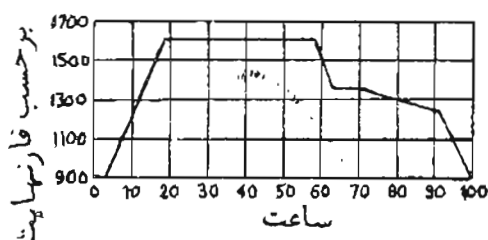
تغذیه کننده عایق شده و میبرد
تغذیه کننده روباز با میبرد -
تغذیه کننده عایق شده
تغذیه کننده روباز

۲- اگرسرتغذیه کافی نباشد بازهم درقطعه ریخته شده در اثر انقباض حفره ایجاد میشود .

۳- یک تغذیه مناسب باید گلیه خرابیهاقطعه را از زمین ببرد .

تاثیر درجه حرارت ریختن در شکل گیری فلز مذاب :

اگر درجه حرارت فلز مذاب قبل از ریختن بیش از حد لازم باشد ، امکان دارد گاز زیادی در قطعه ریخته شده جمع شود و ایجاد حفره کند . از طرف دیگر اگر درجه حرارت خیلی کم باشد ، ممکن است فلز مذاب تمام قالب را پر نکند و نقصی در قطعه بوجود بیاید . بنابراین درجه حرارت فلز مذاب باید درست باشد تا قطعه ریخته شده سالم درآید .

عطیسات حرارتی :

مالیبل کردن :

همانطور که قبلاً بیان شد ، چدن بطور گسی

شکننده بوده و بخصوص چدن سفید خیلی شکننده تر

منحنی مالیبل کردن

میباشد و از اینرو موارد استعمال آن محدود است برای اینکه بتوان از چدن در سایر موارد استفاده .

کرد چدن سفید را تحت عطیسات حرارتی قرار داده و در نتیجه سختی و شکنندگی آن فوق العاده کم

شده و نرمی قابلیت انعطاف قابل ملاحظه ای در آن ایجاد میگردد . این عمل را مالیبل کردن یا

چکش خوار نمودن گویند .

شکل بالا نشان دهنده عطیسات حرارتی است که طی مدت مشخص با تغییر درجه حرارت منجر به

چکش خوار شدن چدن سفید میگردد . این عطیسات شامل سه مرحله میباشد . :

- مرحله اول عبارت است از حرارت دادن چدن تا درجه حرارت ۹۵۰-۸۷۰ درجه سانتیگراد : در

این مرحله شرایط برای جدا شدن گرافیت در ساختمان داخلی چدن مهیا میگردد .

- مرحله دوم نگهداری قطعه در درجه حرارت مزبور میباشد . هدف این مرحله زائل کردن بقیه

کاربیدهای موجود در قطعه میباشد .

- مرحله سوم شامل سرد کردن آهسته چدن بوده و در پایان این مرحله است که چدن دارای

خاصیت مطلوب چکش خواری میگرد ، بدین ترتیب که اگر کربن موجود در چدن بصورت دانه های گرافیت آزاد میشود . در عمل مراحل مختلف مالپیل کردن بصورت مداوم انجام میپذیرد . بدین ترتیب که غالباً قطعات را در جعبه های فلزی قرار داده و جعبه های مزبور را داخل کوره مالپیل هدایت میکنند . سپس کوره را تا درجه حرارت لازم گرم میکنند . سوخت کوره های فوق غالباً پودر - ذغال سنگ است . از آنجائی که حجم کوره و قطعه زیاد است ، حرارت دادن و سرد کردن بکنسیدی صورت میگیرد و زمان نسبتاً طولانی بمنظور مالپیل کردن لازم است . برای مداوم کردن روش از تونسل بخصوصی استفاده میکنند . در صورتیکه بخواهیم عملیات با سرعت بیشتری انجام گیرد ، میتوان از کوره های الکتریکی و یا کوره های مداوم نواری با سوخت گازی استفاده کرد . در جدول زیر مقایسه های بین مالپیل کردن توسط روش غیر مداوم و مداوم بعمل آمده که قابل توجه میباشد بنابراین با در نظر گرفتن همه شرایط فوق مدت عملیات مالپیل کردن ممکن است بین ۱۵ ساعت تا ۸ روز تغییر نماید . پس از مالپیل کردن قطعه تمیز میشود و در صورتیکه تحت تأثیر عملیات مزبور تغییر شکل داده باشد بحالت اولیه درمیآید . لازم است بعد از عملیات چکش خوار کردن ، قطعه کار را از نظر ابعاد و خواص - سطحی کنترل دقیقی کرد . سختی یک قطعه چکش خوار بین ۱۴۵ - ۱۱۰ برینل میباشد .

استحکام چسبند چکش خوار و قابلیت انعطاف آن سبب استفاده زیادی در صنایع شده است از خواص مهم آن خاصیت مکانیکی ، عمر و دام قطعه و قیمت تمام شده ارزان میباشد . مفصل زنجیرها مغزی و زانو و سه راه لوله های آب ، قطعات زیادی از اتومبیل و توکتور و بسیاری دیگر از قطعات صنعتی با استفاده از چدن چکش خوار ساخته میشود .

نرمالیزه کردن :

عملیات نرمالیزه کردن تا حد و زیادی شباهت به عملیات مالپیل کردن دارد با این تفاوت که جسم در این مورد تا درجات حرارت بالاتر (۹۰۰ - ۸۵۰ درجه سانتیگراد) گرم میشود و سرد شدن آن نیز در هوا صورت میگیرد و نرمالیزه کردن و استحکام و سختی بیشتری نسبت به مالپیل کردن به جسم میدهد و مقاومت سایشی آنرا اضافه میکند . هدف از عملیات حرارتی نرمالیزه کردن ، ظریف کردن

سطوح خشنی است که بر اثر نور ، چکش کاری و پرس ایجاد شده است . در نرمالیزه کردن باید مراقب بود که جسم زیاد ترازد و گداخته نشود زیرا در این صورت نتیجه مطلوب حاصل نخواهد گردید .

جدول مقایسه مالیسیل کردن باروش مداوم و غیرمدام:

روش	مرحله اول حرارت دادن	مرحله دوم نگاهداری در درجه حرارت	مرحله سوم سرد کردن آهسته	زمان کل
گوره غیر مدام	۴ ساعت تا ۹۰ درجه سانتیگراد و یا ۵ ساعت تا ۸۷۰ درجه سانتیگراد	۴ ساعت نگاهداری در ۹۰ درجه سانتیگراد در ۴ ساعت در ۸۷۰ درجه سانتیگراد	از ۹۰ درجه سانتیگراد تا ۵۹ درجه سانتیگراد در ۷ ساعت از ۸۷۰ درجه سانتیگراد تا ۵۹ درجه سانتیگراد	۱۵۵ ساعت
گوره مدام	تا ۹۶۰ - ۹۳۰ درجه سانتیگراد ۳-۵ ساعت	۱۳-۵ ساعت در - ۹۶۰ - ۹۳۰ درجه سانتیگراد	سرد کردن تا ۷۰ درجه سانتیگراد در مدت ۳۶ - ۸ ساعت	۶۰ - ۱۴ ساعت

از انتشارات

مرکز تربیت مربی و پژوهش‌های فنی و حرفه‌ای